

73 BARRIS, UNA BARCELONA

CAP A LA CIUTAT DELS DRETS I LES OPORTUNITATS

Programa d'Actuació Municipal 2016-2019

Ajuntament de
Barcelona

4	Introducció	94	Eix 3. Una Barcelona més humana i en transició ecològica
32	Eix 1. Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure	97	Medi ambient i espai públic
33	Justícia social	99	Verd urbà i biodiversitat
37	Autonomia personal i reconeixement de les cures	101	Urbanisme per als barris
39	Educació i coneixement	104	Mobilitat sostenible
42	Equitat de gènere i diversitat sexual	107	Energia i canvi climàtic
46	Cicles de vida	111	Eix 4. Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern
50	Habitatge	114	Govern transparent i rendició de comptes
54	Sanitat i salut	116	Participació ciutadana
58	Migració, interculturalitat i discriminació zero	120	Acció comunitària
62	Defensa i protecció dels drets humans	122	Administració intel·ligent i inclusiva
64	Cultura	124	Eficiència i professionalitat
69	Esports	126	Eix 5. Una Barcelona oberta i compromesa amb el món
72	Convivència i seguretat	128	Justícia global
75	Eix 2. Una Barcelona amb empena per a una economia plural	132	Ciutat d'acollida
78	Desenvolupament i economia de proximitat		
82	Economia cooperativa, social i solidària		
86	Un nou lideratge públic		
90	Ocupació de qualitat		
92	Turisme sostenible		

73 barris, una Barcelona.

Barcelona és una ciutat admirada endins i enfora, de la qual els seus ciutadans se senten orgullosos. Situada en un entorn geogràfic immillorable, és una ciutat que hauria de donar a tots els veïns, visquin on visquin, vinguin d'on vinguin, l'entorn i les eines perquè puguin satisfer les seves necessitats i desenvolupar els seus somnis. Això comporta construir una ciutat en què ningú es quedi enrere. Una ciutat amable, on es pugui viure bé, de forma agradable, en un entorn pensat per a i amb la ciutadania. Barcelona ha de ser un projecte de construcció col·lectiva, que ha d'incloure, en igualtat de condicions, la multiplicitat d'actors que intervenen a la ciutat, des de la ciutadania activa i la gent que viu de la seva feina a les institucions de govern, passant pels diferents actors de la societat civil.

Per assolir aquests objectius calen moltes mesures urgents, que no admeten espera. Però cal, també, recuperar la mirada estratègica, de mitjà i llarg termini. En el desenvolupament socioeconòmic, en la cultura, en la innovació tecnològica, en la igualtat de gènere, en la lluita contra la contaminació i el canvi climàtic. Aquesta proposta intenta oferir aquesta mirada. És un pla, un conjunt de plans, per als propers quatre anys, o millor, per a la propera dècada. El seu objectiu és dissenyar el camí per construir una ciutat més equitativa i inclusiva, on tothom pugui viure dignament, on tothom tingui veu. Una ciutat en què la gent se senti protagonista, acollida i cuidada.

Barcelona està travessant el sotrac que va suposar la crisi econòmica que es va iniciar el 2008 amb l'esclat de la bombolla immobiliària, i que ha posat en evidència la vulnerabilitat del model socioeconòmic que havia alimentat fins aleshores el desenvolupament de la ciutat. Les principals sortides plantejades a la crisi van accelerar les dinàmiques de concentració de la riquesa i dels espais de la ciutat en mans d'algunes persones. I això no es pot permetre. La Barcelona dels propers anys ha de dedicar el màxim d'esforços i de recursos disponibles a revertir aquesta realitat. A impulsar una transició cap a un nou model socioeconòmic i cap a un desenvolupament urbà més just i sostenible.

Per portar a terme aquest projecte cal recuperar les millors experiències de la ciutat heretada. Però és imprescindible crear, innovar, experimentar. Cal explorar noves formes de col·laboració publicoprivades i publicocomunitàries orientades a la defensa de l'interès general. Va ser a la ciutat on es va inventar la democràcia, i és a la ciutat on es poden posar les bases del seu aprofundiment. Avui, més que mai, cal una democràcia municipal reforçada, republicana, en què l'acció de tots els actors socials contribueixi a l'assoliment del bé comú i al progrés col·lectiu.

Al llarg de la seva història, Barcelona s'ha revelat com una ciutat oberta, inconformista i amb una voluntat de superació constant. La Barcelona d'avui seria inexplicable sense moltes lluites que van permetre la conquesta de drets polítics i socials fonamentals. Sense el cooperativisme obrer i la seva contribució decisiva a la democratització econòmica a la ciutat. Sense la tradició republicana i llibertària dels anys trenta. Sense el moviment antifranquista i el seu impuls decisiu en l'assoliment de llibertats civils i de millors condicions materials de vida. Sense el municipalisme democràtic de la transició, sense l'urbanisme social preolímpic i sense les centenars d'intervencions públiques i mobilitzacions ciutadanes amb què es van crear equipaments, es van assolir nivells alts de cohesió social i es va configurar una ciutat atractiva per a nous projectes.

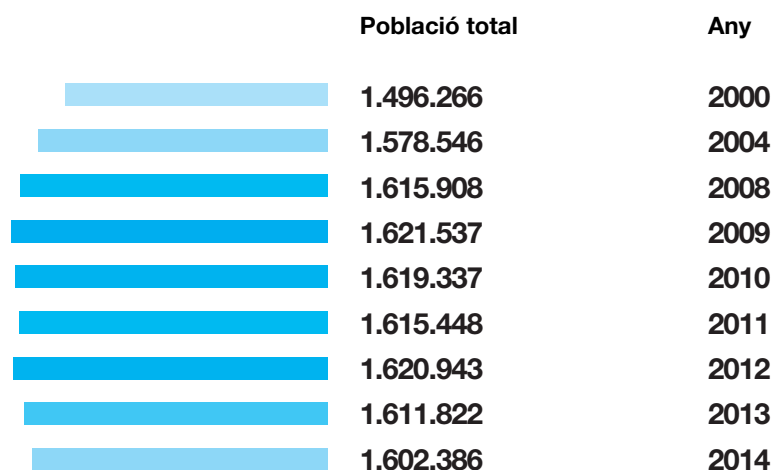
La recuperació d'aquesta memòria és fonamental per entendre Barcelona com una construcció col·lectiva, com el fruit no només d'iniciatives institucionals sinó sobretot de les demandes dels veïns que històricament han reclamat una ciutat millor per viure-hi, amb clavegueram, places, carrers, habitatge i serveis públics. I és important fer-ho ara, quan moltes d'aquestes conquestes es veuen amenaçades per les dinàmiques privatitzadores i mercantilitzadores que s'han imposat en les últimes dècades.

La planificació estratègica ha d'esdevenir la primera baula d'un treball de llarg recorregut que sobrepassa de molt la simple gestió eficient dels serveis públics. Aquest pla defineix els primers passos d'un projecte socioeconòmic que ha de contribuir a revertir les dinàmiques que han accentuat les desigualtats entre persones i barris, al mateix temps que ha d'iniciar la transició cap a una ciutat que no pot ser aliena als grans reptes ambientals i energètics del nou segle.

Això només serà possible en un model de ciutat fonamentat en una economia més plural, on l'economia mercantil tingui un retorn social i ambiental més alt, on hi hagi un major lideratge públic en la protecció de béns comuns com la sanitat o l'educació, i on l'economia cooperativa social i solidària vegi reforçat el seu rol. Una economia així hauria d'atraure, retenir i exportar talent, coneixement, creativitat i inversions responsables. Hauria de promoure una diversificació més gran de les activitats, hauria d'estar més arrelada als diferents contextos socials de Barcelona i, per tant, hauria de ser capaç d'aprofitar millor les potencialitats existents. Es tractaria d'una economia tecnològicament més innovadora, més moderna i més verda, on les petites i mitjanes empreses, els nous models de gestió econòmica i les noves economies han de tenir un paper protagonista.

La Barcelona d'avui

Barcelona té 1,6 milions de persones. És una ciutat diversa de 73 barris en què conviuen persones de 166 nacionalitats. La població ha crescut en l'última dècada un 7,1%, fonamentalment per l'arribada de persones d'altres països, que en aquests moments representen un 16,3% de la població, 262.233 persones.

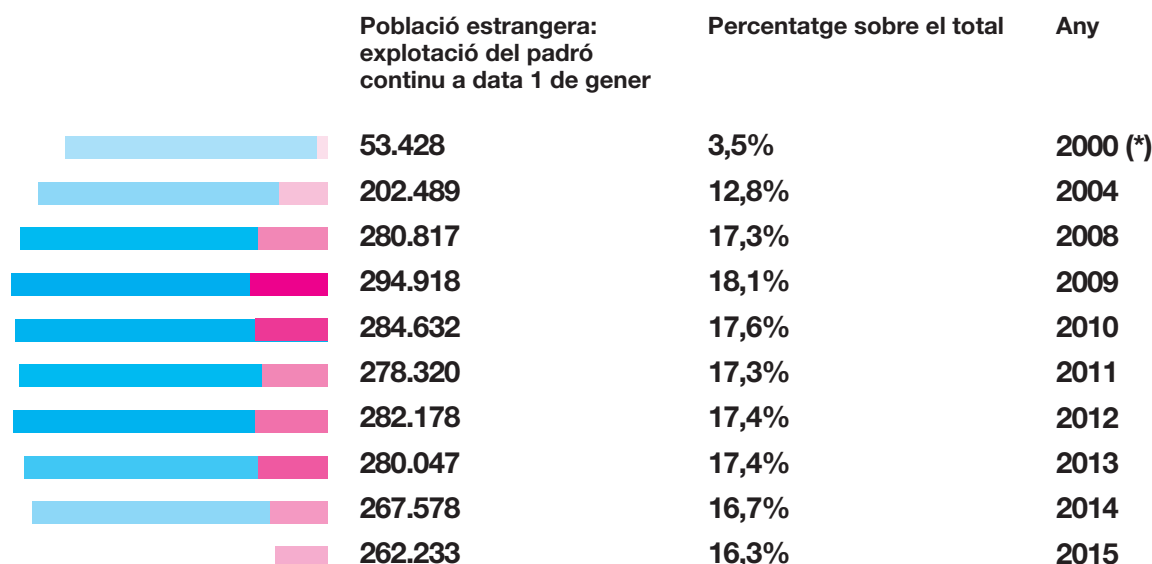
%Var. 2000-2014

7,09%

%Var. 2013-2014

-0,59%

Font: Instituto Nacional de Estadística. INE.

%Var. 15/00

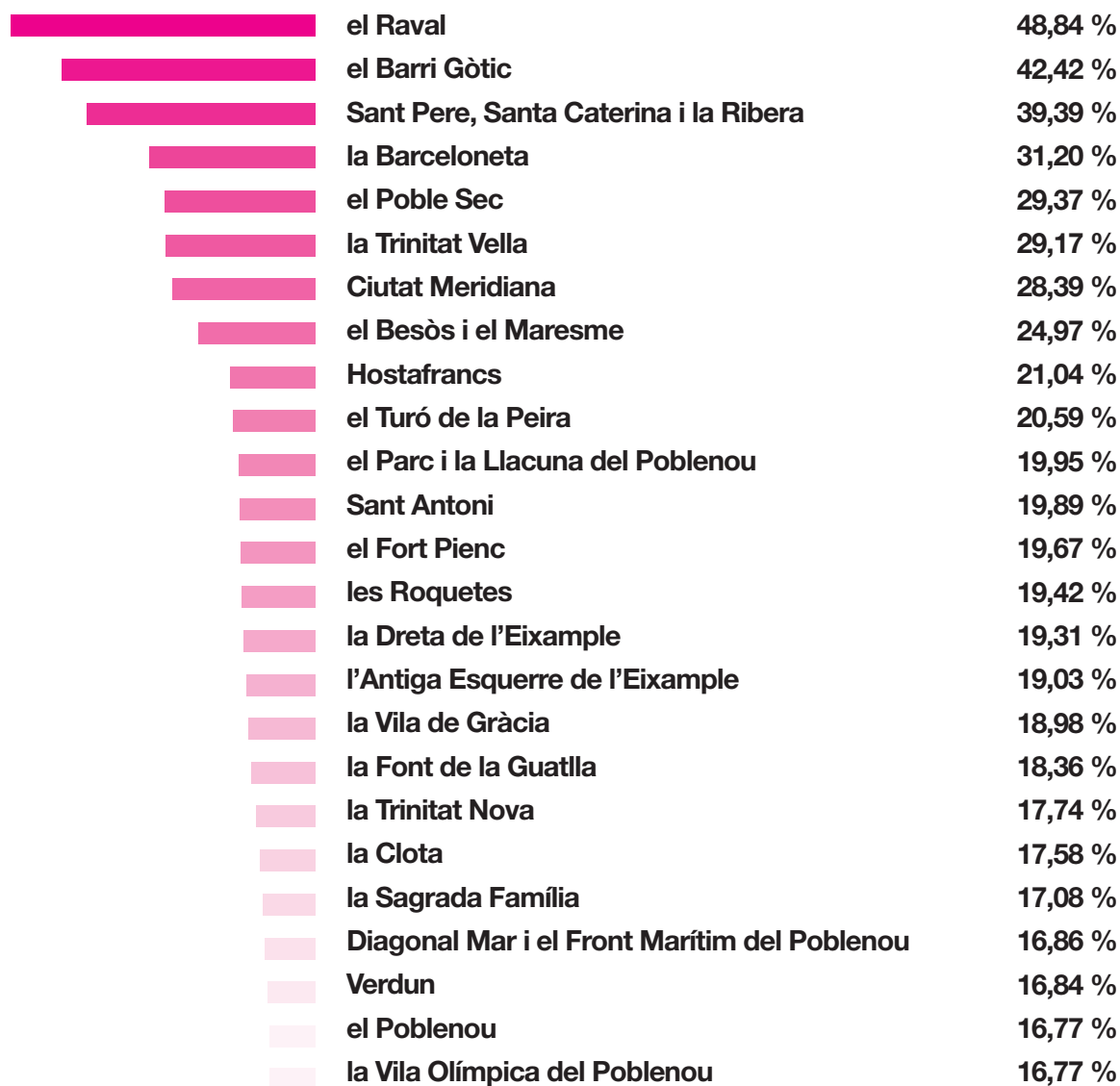
390,8%

%Var. 15/14

-2,0%

Font: Lectura del Padró Municipal d'Habitants. Gener de cada any. Dep. Estadística. Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona.
(*) Per a l'any 2000, dades a 1 de març

Població estrangera per districtes. Gener 2015

Font: Lectura del Padró Municipal d'Habitants. Gener de cada any. Dep. Estadística. Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona.

En els darrers anys ha augmentat de forma important la proporció de població amb més de 65 anys respecte als naixements. El punt màxim de l'índex d'envelliment es va assolir el 2001, en què es va situar en 175,01. A partir d'aquest moment, i com a conseqüència de l'onada migratòria, va baixar fins a 159,8 l'any 2012. D'ençà del 2012 ha tornat a augmentar fins a situar-se en 161,5 l'any 2015. Com a resultat d'aquesta evolució, l'edat mitjana de la població s'ha situat en 44 anys, la dada més alta de tota la sèrie.

Aquesta tendència no és exclusiva de Barcelona. En ciutats com Madrid, l'edat mitjana és de 43,27 anys i la franja de més població és la compresa entre els 35 i els 49 anys. Es calcula que de les 643.000 persones de més de 65 anys que resideixen a la capital, 225.489 superen els 80 anys. Un fenomen similar es produeix a moltes altres ciutats europees.

Davant aquesta realitat, Barcelona ha de ser capaç d'esdevenir una ciutat amable i respectuosa amb la seva gent gran. Ha de saber aprofitar la seva experiència i la seva saviesa i ha de saber acompanyar-la i garantir-ne l'autonomia. Això exigeix anticipar-se amb un pla propi per a l'envelliment actiu, amb una estratègia comunitària per a la participació contra la solitud, amb iniciatives per facilitar l'ús del transport públic a les persones grans o amb plans integrals d'atenció a domicili i d'accessibilitat universal als serveis.

Simultàniament, haurà de parar especial atenció, també, a la franja d'edats inferiors. Una ciutat amigable amb els infants ha de ser capaç d'adaptar-se als seus ritmes, d'adaptar els carrers i les places, les biblioteques o els teatres a les necessitats dels més menuts. I ha de ser capaç, també, de generar espais públics inclusius, amb programes de suport a escoles bressol, a escoles de música, amb el desenvolupament d'una renda municipal infantil o amb un pla específic de drets de la infància i l'adolescència.

Evolució de la població per edats. 1991-2015

Total població	1991	1996	2001	2006	2009	2010	2011	2012		
	1.643.542	1.508.805	1.503.884	1.629.537	1.638.103	1.630.494	1.615.985	1.619.839		
Indicadors de tota la població										
% població infantil (0-14 anys)			1991	1996	2001	2006	2009	2010	2011	2012
			14,4	11,9	11,5	11,7	11,9	12,1	12,3	12,3
% població jove (15-24 anys)			15,6	14,1	11,4	9,7	9,3	9,0	8,9	8,9
% població adulta jove (25-39 anys)			20,9	21,7	23,8	26,2	26,2	25,8	25,1	24,8
% població adulta gran (40-64 anys)			31,7	31,7	31,6	31,9	32,4	32,6	32,8	33,2
% gent gran (65 anys i més)			17,4	20,7	21,7	20,5	20,3	20,5	20,8	20,9
% població menor de 16 anys			15,9	13,0	12,3	12,4	12,7	12,9	13,0	13,1
% població de 16 a 64 anys			66,7	66,3	66,0	67,1	67,0	66,6	66,1	66,0
% població que viu sola			6,4	8,2	10,3	11,5	12,0	12,3	12,6	12,6
% població autòctona			57,7	58,9	57,8	51,3	51,0	51,2	51,5	51,4
% població forana			42,3	41,1	42,2	48,7	49,8	48,8	48,5	48,6
% població nacionalitat estrangera			1,4	1,9	6,3	16,5	18,4	18,1	17,3	17,7
Índex d'envelliment			109,2	159,1	175,9	165,2	159,7	159,2	159,9	159,8
Edat mitjana de la població			40,7	42,9	43,6	43,5	43,1	43,2	43,4	43,5
Índex de dependència demogràfica			49,9	50,7	51,5	49,1	49,2	50,2	51,2	51,5

Nota: els indicadors en % s'han calculat sobre el total de la població de Barcelona de cada any.

Índex d'envelliment: és el percentatge que representa la població de 65 anys i més sobre la població de 0 a 15 anys.

Índex de dependència: és el percentatge que representa la població de 0 a 15 anys i la de 65 i més sobre la població de 16 a 64 anys.

Índex de solitud: és el percentatge que representa la població de 65 i més que viu sola sobre la població de 65 anys i més.

Font: Dep. Estadística. Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona.

Barcelona, una capital oberta al seu entorn i al món

Barcelona ha estat sempre una ciutat catalana amb vocació cosmopolita, universal. El fet de ser una ciutat oberta, mestissa, li ha permès atreure visitants, talent, inversions, innovació tecnològica i científica i propostes culturals d'avantguarda. També li ha permès projectar els valors de la ciutat i de les iniciatives econòmiques que s'hi desenvolupen. La dimensió internacional de Barcelona ha afavorit, també, que es converteixi en un actor turístic de primera magnitud, i ha fet del turisme un dels principals motors econòmics de la ciutat.

En aquest pla d'actuació municipal es proposen mesures per continuar promovent aquesta projecció exterior, un fet encara més important a causa de la creixent importància de les ciutats en el context polític global. Amb aquest objectiu es planteja reforçar el treball conjunt amb les principals ciutats del món, no només per intercanviar millors pràctiques i portar a terme un aprenentatge mutu com a gestors municipals, sinó per impulsar i col·laborar les principals polítiques internacionals.

Sobretot en un context de crisi com l'actual, és fonamental que les relacions internacionals de Barcelona estiguin d'acord amb la transició econòmica, social, ambiental i energètica que la ciutat necessita. El vincle amb referents avançats en matèria de mobilitat sostenible, com Copenhaguen o Friburg, de rehabilitació energètica, com Berlín, o l'atracció d'inversions amb un elevat retorn social o ambiental han de ser peces clau d'aquesta política. Les activitats de la Fira de Barcelona, el Consorci de Turisme, o Barcelona Activa, de fet, han de repensar-se per poder contribuir a estendre aquesta visió.

Però Barcelona no només ha de ser una referència en la transició cap a un nou model econòmic, social i ambiental. També ha d'impulsar un model de relacions internacionals basat en la defensa dels drets humans i de la justícia global. Barcelona ha d'estar al capdavant de les xarxes de ciutats europees i del món que impulsen el dret a la cultura, el dret a la pau i al desenvolupament, la lluita contra les desigualtats, la contaminació i el canvi climàtic. La participació en xarxes internacionals com Eurocities o Metròpolis, així com en projectes com el de Ciutats Educadores són alguns dels mecanismes que han de permetre portar a terme aquesta activitat exterior.

En aquest context, Barcelona ha de ser, també, un element clau en el desenvolupament d'un projecte europeu realment democràtic i integrador. La fraternitat i la cooperació entre els pobles d'Europa va ser un dels somnis de la generació que va lluitar contra l'horror del nazisme i dels feixismes. Tanmateix, l'actual Unió Europea dista cada cop més d'aquell objectiu de solidaritat i col·laboració continental. Barcelona té l'obligació de participar activament en tots els processos que permetin construir una Europa més fraterna, igualitària i diversa, lliure de xenofòbia, de racisme i de desigualtats extremes.

D'altra banda, Barcelona és la capital de Catalunya, un país en transformació, que vol decidir lliurement el seu futur. Barcelona està cridada a projectar al món la cultura catalana i a participar activament en el desenvolupament, també, dels vincles fraterns amb altres ciutats de l'Estat espanyol, d'Europa i del món.

Per dur a terme el seu paper com a capital i com a ciutat global, Barcelona ha d'abordar l'escala metropolitana. De la mateixa manera que passa a les grans ciutats del món com Londres, Nova York o París, pensar la ciutat del futur és pensar avui la Barcelona metropolitana. Aquesta és, de fet, la ciutat real, configurada pels 36 municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, amb una superfície de 636 km², o fins i tot més enllà, la que formen els més de 160 que configuren la regió metropolitana.

L'àrea metropolitana de Barcelona és una de les més grans d'Europa i té un pes importantíssim a la Mediterrània, amb la mirada posada al centre i nord d'Europa, però també a les ciutats i els veïns de la ribera sud. Una àrea cruïlla i de confluència de cultures on viuen més de 3,2 milions de persones, motor de desenvolupament de Catalunya i de la resta de l'Estat. La lluita contra la desigualtat social, i l'impuls d'un model de desenvolupament plural que tingui en compte els reptes estructurals ambientals són aspectes que només poden ser abordats en col·laboració amb els 36 municipis que componen l'àrea metropolitana de Barcelona.

Des del punt de vista territorial, aquest pla d'actuació municipal planteja com a zona d'acció prioritària l'eix Besòs, on es concentra un 10% de la població catalana, i on es busca establir sinergies amb els barris dels municipis adjacents: Sant Adrià de Besòs, Santa Coloma, Badalona, Montcada i Reixac. El riu ha de deixar de ser un límit i ha d'adquirir centralitat urbana com a eix cívic que permeti vertebrar la futura ciutat metropolitana. Si es resolten els reptes que planteja l'eix Besòs, s'haurà resolt el repte urbà més gran de la ciutat metropolitana: la cohesió i inclusió d'ambdues lleres, però també la innovació urbana.

L'estratègia del Besòs ha de servir per complementar la que actualment es desenvolupa a l'altre riu que articula la ciutat real: el Llobregat, que a través del pla Delta impulsat a mitjan anys noranta ha consolidat una de les plataformes logístiques més importants del sud d'Europa, combinant els usos empresarials i industrials amb els usos agrícoles, les activitats de lleure i esbarjo.

L'aproximació als barris com a eix rector de les polítiques de govern es complementarà, finalment, amb la definició d'una nova relació de Barcelona amb el parc de Collserola. Una Barcelona sense Collserola seria una ciutat més contaminant, amb més dependència hidrològica i amb menys capacitat per aturar l'escalfament global. S'ha d'aconseguir, doncs, una planificació participada del futur de la muntanya, que assegurï la conservació dels valors naturals del parc i que tingui en compte, també, les necessitats dels seus barris, de tots els veïns de Barcelona i dels municipis contigus. Collserola ha de ser un pulmó de la ciutat, però també ha de ser un espai viu i productiu en sectors tan necessaris com el de l'agricultura ecològica i de proximitat.

Els 36 municipis que conformen l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Conquerir el dret a la ciutat

Barcelona ha de ser una ciutat que preservi i garanteixi els drets humans. Endins, cap als barris, i enfora, en les seva projecció exterior. Un dels grans reptes d'aquest mandat és donar ple compliment al dret a la ciutat, és a dir, al dret a repensar col·lectivament la ciutat d'acord amb el bé comú i no amb els interessos d'una minoria privilegiada de la població. La Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat el defineix com el dret a "un espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants [els quals] tenen dret a trobar-hi les condicions per a la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat".

En un món global, on les fronteres esdevenen cada vegada més difuses i el paper de molts estats queda diluït a favor de les institucions i poders privats supranacionals, les ciutats apareixen com un espai fonamental on defensar els drets humans més bàsics. El dret a l'educació i la cultura, a una sanitat pública i de qualitat. El dret a la llibertat de moviment i d'expressió, a la llibertat sexual i religiosa. El dret al verd urbà, a espais públics inclusius i diversos. El dret a l'aigua, a una mobilitat sostenible i assequible, al lleure, a l'esport, al descans i a una ocupació digna. El dret a viure lliure dels abusos de la contaminació acústica o visual. El dret a la seguretat i a una convivència intercultural i respectuosa. El dret a participar en la definició de les prioritats pressupostàries. Tots aquests drets són part inseparable del dret més ampli a la ciutat. A una ciutat més inclusiva, més participativa, més sostenible.

Les ciutats, certament, han de donar resposta a situacions que no sempre han causat de manera directa, com les desigualtats creixents, la precarització laboral, les migracions forçades, l'escalfament climàtic, la mercantilització de béns comuns o les inseguretats. Però els marges per revertir aquesta realitat, sobretot en el cas de grans ciutats com Barcelona, són amplis. Si aconsegueixen implicar la ciutadania, escoltar la seva veu, les ciutats poden esdevenir un espai bàsic de garantia de drets i de contrapoder a un sistema econòmic global artífex de desequilibris i desigualtats.

Barcelona és una ciutat dinàmica, creativa, amb un teixit humà i social potentíssim. Barcelona té tots els elements per poder fer realitat el dret a la ciutat en el seu sentit més ampli. Però per fer-ho cal revertir algunes mancances greus. En els últims anys, malgrat que els indicadors assenyalen una recuperació de la crisi econòmica, les desigualtats han augmentat. Així, mentre el percentatge de rendes altes i molt altes ha disminuït del 20% al 16%, al període 2007-2014, les rendes baixes i molt baixes han passat del 22% al 37%. L'empobriment de les classes mitjanes i l'eixamplament de la diferència entre rics i pobres són un fet a Barcelona. Hi ha prop de 100.000 persones a l'atur, la meitat de les quals fa més d'un any que no treballen; un 10% de les llars no poden fer front regularment al pagament de l'aigua, el gas o l'electricitat, el cost de les quals, d'altra banda, entre el 2008 i el 2015 ha crescut un 33%. Mentre el poder adquisitiu es redueix per a moltes famílies, el cost dels subministraments bàsics augmenta, fet que suposa un problema social important.

Distribució de la població per trams de RFD

En percentatges:	2007	2012	2013	2014
Molt baixa	4,1	14,9	17,8	15,5
Baixa	17,6	24,4	24,0	21,1
Mitjana-baixa	38,2	31,0	22,8	29,3
Mitjana-alta	20,3	13,1	21,5	17,5
Alta	12,2	8,8	3,2	5,0
Molt alta	7,5	7,9	10,7	11,6
TOTAL:	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: Gabinet tècnic de programació

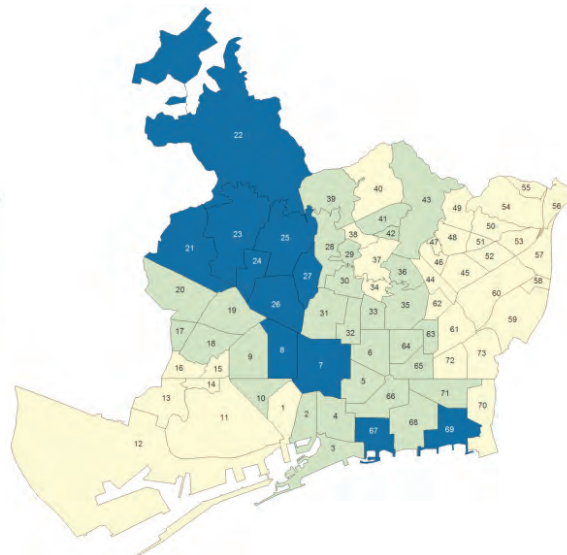
La desigualtat té una distribució territorial marcada i permet intuir un risc de trencament. Des de l'arribada dels ajuntaments democràtics, les polítiques urbanes havien aconseguit que la desigualtat entre barris anés minvant. Tanmateix, les polítiques públiques portades els darrers anys no han estat suficients per compensar els efectes de la crisi econòmica, i actualment el mapa de Barcelona és més desigual que fa set anys. La diferència en l'índex de renda familiar disponible per càpita entre el barri més ric i el barri més pobre se situava el 2007 en 171 punts; el 2014 aquest diferència s'ha elevat fins a 217 punts. Avui, la renda familiar disponible a Pedralbes és 7,25 vegades la de la Trinitat Nova.

Índex de Renda familiar Disponible. 2014

Districtes

Barris

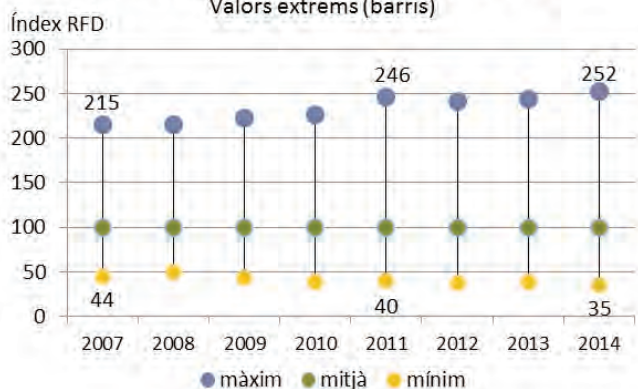

Renda Familiar Disponible per càpita
Any 2014 (números índex. Base Barcelona = 100)

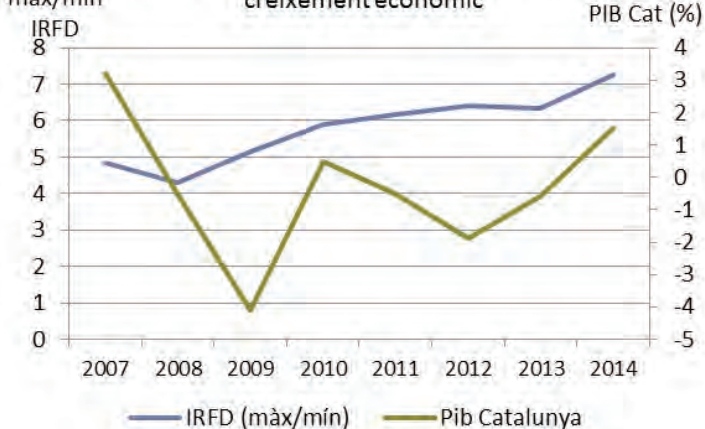
- Alta (més de 126)
- Mitjana (de 79 a 126)
- Baixa (menys de 79)

Font: Gabinet tècnic de programació

Índex de Renda Familiar Disponible per càpita Valors extrems (barris)

Índex de Renda Familiar Disponible (màx/mín) i creixement econòmic

Font: Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona

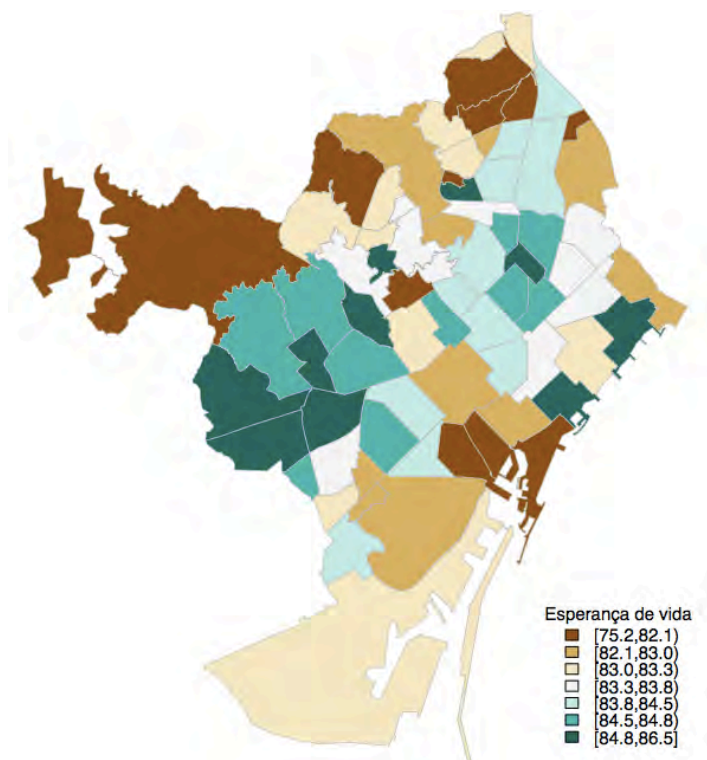
Renda Familiar Disponible per càpita 2014

Districtes	Població resident	RFD/càpita (€/any)	Índex RFD BCN=100			
	2014	2014	2007	2012	2013	2014
1. Ciutat Vella	102.237	15.404	73,5	76,6	77,2	79,7
2. l'Eixample	265.303	22.406	115,8	110,6	116,4	115,9
3. Sants-Montjuïc	182.234	14.651	82,5	76,3	75,3	75,8
4. Les Corts	81.610	27.018	138,6	139,7	140,3	139,7
5. Sarrià-Sant Gervasi	146.754	35.625	178,7	177,0	186,7	184,3
6. Gràcia	120.843	20.983	104,6	103,9	105,2	108,5
7. Horta-Guinardó	167.235	15.022	86,5	80,0	77,9	77,7
8. Nou Barris	165.718	10.378	70,8	57,1	56,2	53,7
9. Sant Andreu	146.969	14.112	84,3	72,9	74,4	73,0
10. Sant Martí	234.489	16.554	87,7	79,6	80,6	85,6
Barcelona	1.613.393	19.335	100,0	100,0	100,0	100,0

*Nota: en la comparació de diferents anys cal tenir presents els canvis en les fonts d'informació estadística que s'utilitzen en l'elaboració de l'índex.
Font: Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona (vegeu document amb resultats i anàlisi a barcelonaeconomia.bcn.cat).*

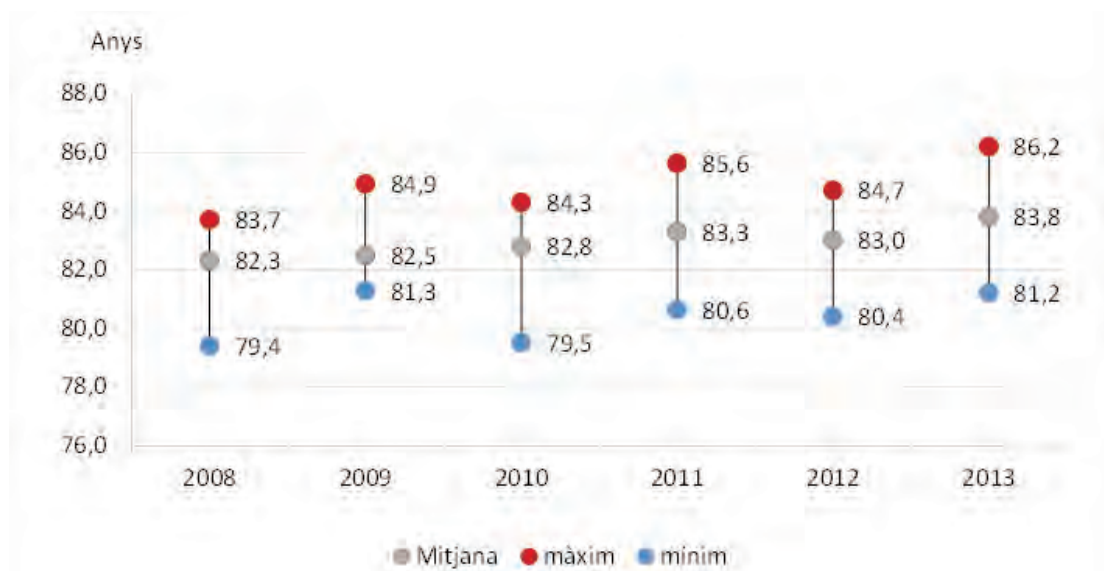
Les desigualtats es veuen reflectides, també, en altres dimensions no monetàries. Són un factor clau en l'augment de la inseguretat, i de moltes patologies físiques i mentals. Així, per exemple, en l'àmbit de la salut, on globalment està incrementant l'esperança de vida, la diferència d'esperança de vida és d'11 anys entre els veïns de Torre Baró i Pedralbes.

Distribució pels barris de Barcelona de l'esperança de vida en néixer (període 2009-2013)

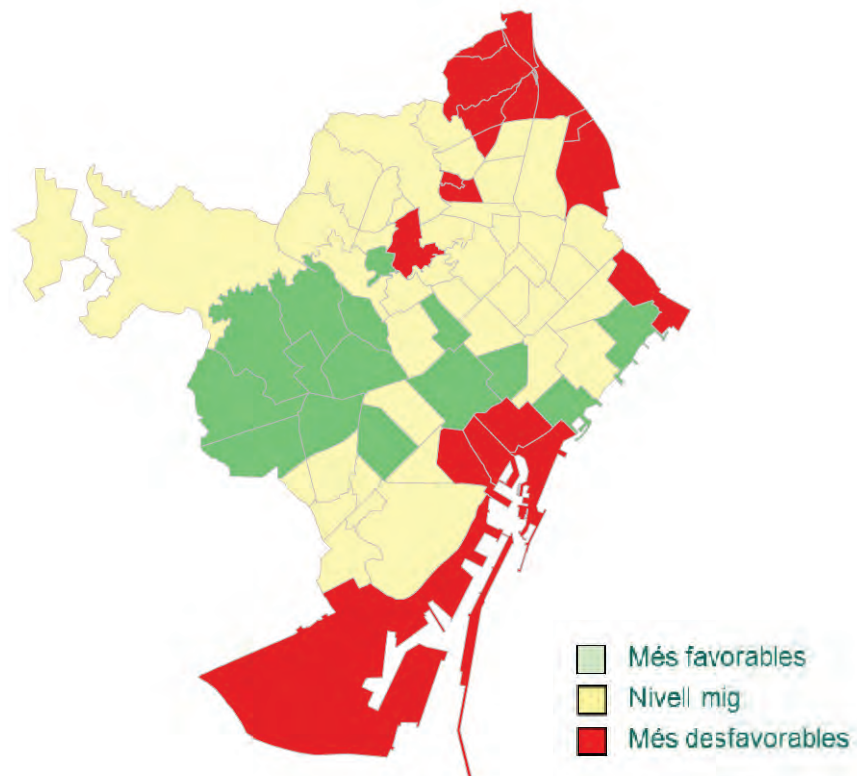
Font: Informe Salut Anual 2015. Agència de Salut Pública

Esperança de vida a Barcelona. Districtes màxim i mínim.

L'Índex Urban Heart Urban Health Equity Assessment and Response Tool ⁽¹⁾, que és un resum de dotze indicadors socioeconòmics i de salut desenvolupat per la Organització Mundial de la Salut, mostra una imatge similar en termes territorials.

Índex Urban HEART per barris. Barcelona. 2014.

Informe de la Salut 2014

(1) Indicadors emprats a la matriu Urban HEART de Barcelona: Índex de sobreenvelliment; % de persones de 75 anys o més que viuen soles; Índex de renda familiar disponible (RFD); % de persones de 15 anys o més amb estudis primaris o menys; % d'atur registrat en persones de 16 a 64 anys; % d'abstenció a les darreres municipals; Esperança de vida en néixer; Raó de mortalitat comparativa; Raó d'anys potencials de vida perduts; Taxa de tuberculosi; Taxa de fecunditat en adolescents; Prevalença de baix pes en Néixer.

La desigualtat també afecta la dimensió econòmica, com es pot observar en el desigual índex d'aprofitament del teixit comercial i índex de dotació comercial en funció de barri i districte. Aquests indicadors mostren un eix central amb bona situació comercial i un eix Besòs i en menor mesura Llobregat amb dèficits de salut comercial. Destaquen l'alt percentatge de locals buits en alguns barris del Guinardó i Sant Andreu, i el fet que una desena de barris disposin de menys d'un comerç per cada 100 habitants, la major part (la Trinitat Nova, Torre Baró, Ciutat Meridiana i Vallbona) situats al nord de la ciutat.

Índex d'Aprofitament del Teixit Comercial per districtes (%) 2014

Districtes	IATC
1. Ciutat Vella	89,3
2. l'Eixample	86,8
3. Sants-Montjuïc	78,9
4. Les Corts	83,1
5. Sarrià-Sant Gervasi	86,7
6. Gràcia	88,0
7. Horta-Guinardó	71,7
8. Nou Barris	77,7
9. Sant Andreu	75,2
10. Sant Martí	82,5
Barcelona	83,1

Taule 30 Índex de Dotació Comercial (IDC) als districtes de Barcelona, 2014
(Nombre de locals amb ús comercial per cada 100 habitants)

Districtes	Habitants	Activitats comercials	IDC
1. Ciutat Vella	103.229	6.174	5,97
2. l'Eixample	264.780	13.083	4,94
3. Sants-Montjuïc	182.685	4.241	2,32
4. Les Corts	81.640	2.441	2,99
5. Sarrià-St. Gervasi	145.266	5.510	3,79
6. Gràcia	120.949	5.101	4,22
7. Horta-Guinardó	167.743	3.810	2,27
8. Nou Barris	165.748	3.860	2,33
9. Sant Andreu	149.846	3.539	2,41
10. Sant Martí	232.826	6.222	2,67
Barcelona	1.611.822	53.988	3,35

Font: Estudi de les activitats comercials de Barcelona 2014

El creixement de la desigualtat, en definitiva, empobreix la democràcia i empobreix la ciutat, augmenta la inseguretat i limita les possibilitats d'un desenvolupament socioeconòmic integral. Davant d'això, el combat contra les desigualtats ha de ser el principal repte que cal afrontar a la ciutat en els propers anys. I ha de servir per afrontar els reptes socials i ambientals que marcaran les properes dècades.

Aquest és l'esperit d'un dels grans projectes del mandat: el Pla de barris. Dotat amb 150 milions d'euros, impulsarà mesures de dinamització econòmica, promoció de la cohesió social i l'apoderament ciutadà en aquells barris de la ciutat que requereixen més atenció per la concentració de factors de vulnerabilitat (dèficits urbanístics, baixa qualitat de l'habitatge, dèficit d'equipaments, manca d'activitat econòmica i de xarxa

social). D'acord amb el mapa de desigualtats, aquest pla es desplegarà en els barris que es concentren a l'eix Besòs, Ciutat Vella, Sants-Montjuïc i els barris de muntanya de la ciutat. Aquest no és un projecte que acaba en quatre anys, si no que és un projecte a mitjà-llarg termini, que ha de permetre reduir les desigualtats socioespacials a Barcelona a partir del desenvolupament de polítiques integrals i transversals, que permetin gestionar millor els recursos. Aquests plans tenen una àmplia dimensió socioeconòmica que s'encreua amb altres plans de base territorial, com el Pla de descentralització comercial i atenció a les zones amb pitjor salut comercial, el Pla de reindustrialització de Barcelona o els plans de desenvolupament econòmic de districte.

Aquesta perspectiva territorial de la desigualtat s'ha de complementar amb intervencions sectorials com ara un pla per la igualtat de gènere, un pla d'acció conjunta per a la reducció de les desigualtats socials en salut, un pla d'actuació contra el sensellarisme, un pla de xoc contra l'atur de molt llarga durada, o la renovació i ampliació dels programes de Barcelona Activa dirigits a persones en situació d'exclusió social.

Entre els principals problemes que es presenten actualment a la ciutat es troba el de l'assoliment del dret a l'habitatge. Barcelona ha de considerar l'habitatge com un dret humà fonamental i, com a tal, protegir-lo i garantir-lo als seus veïns i veïnes. Aquest és un dret que genera obligacions als poders públics i als privats, vinculades a la prevenció de desnonaments per raons econòmiques, a la promoció d'habitatges dignes i accessibles i al deure de promoure la participació de la ciutadania en la concreció de les polítiques d'habitatge.

Barcelona s'enfronta a una situació d'emergència habitacional. Entre juny del 2014 i juny del 2015, es van desnonar 2.000 unitats familiars en situació de vulnerabilitat del seu habitatge habitual, amb Nou Barris, Ciutat Vella i Sants-Montjuïc com a districtes més afectats. I la precarietat habitacional es tradueix també en l'infrahabitatge, l'amuntegament i el creixement d'ocupacions per part de famílies empobrides. Segons dades del mateixos bancs, a Barcelona hi ha aproximadament 900 habitatges ocupats.

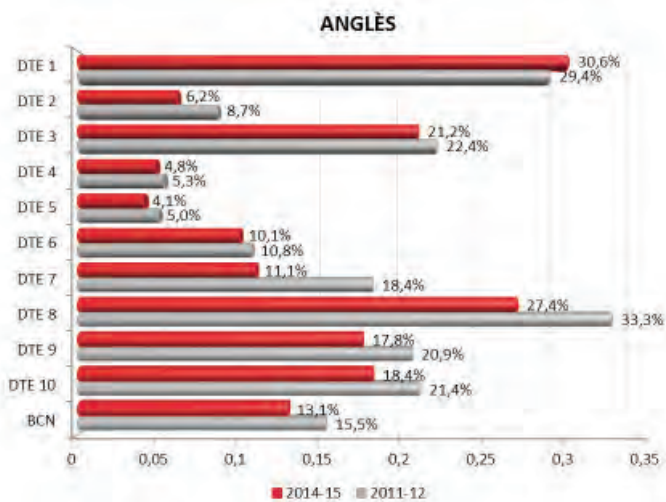
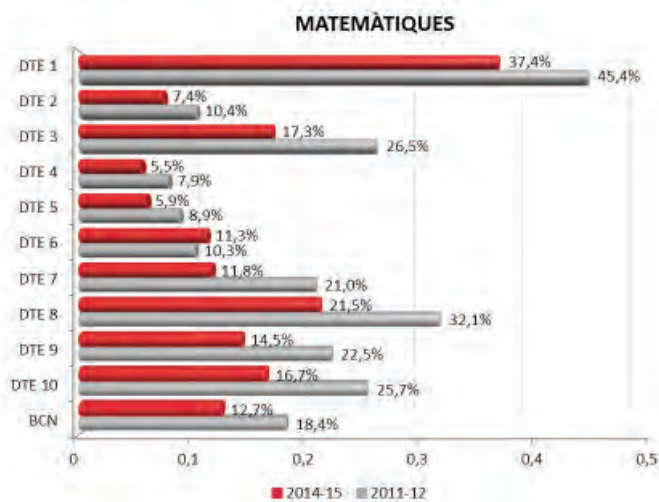
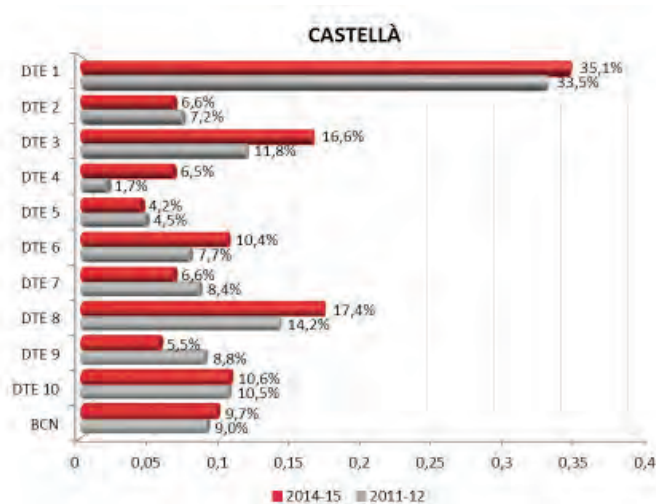
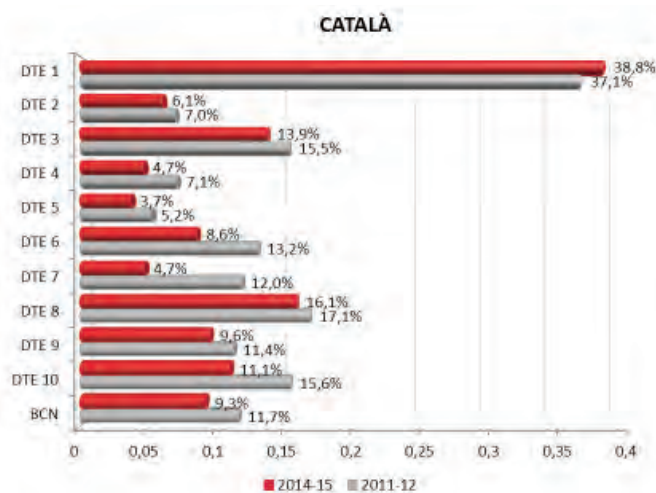
Paral·lelament a això, Barcelona ha acumulat i acumula un dèficit en matèria de rehabilitació del parc i de construcció d'habitatge social i cooperatiu. Així, a partir del 2011, la construcció d'habitatges públics va passar de 1.000 pisos iniciats anualment a 300, davant dels 5.000 pisos públics anuals de ciutats com Viena. Els habitatges cooperatius directament no han existit mai, ja que, tradicionalment, les cooperatives s'han fet en propietat. En conseqüència, el parc d'habitatge social de Barcelona, 10.530 habitatges, només representa l'1,3% del parc existent, davant del 15% de ciutats europees. Una quantitat insuficient per donar resposta a la demanda d'habitatge per sota del preu de mercat.

El creixement de la precarietat i de l'exclusió social obliga a ser creatius, a innovar i a atendre la diversitat dels barris i de les persones que viuen a Barcelona. I a posar fi a la paradoxa d'una ciutat amb gent sense cases i cases sense gent. La creació d'una Agència de l'Habitatge de Barcelona ha de tenir un paper crucial en la resolució d'aquesta situació, complementada amb altres mesures, com ara la creació d'un cens d'habitatge buit, l'increment de la disciplina en aquest àmbit (sancions) o la construcció de 4.000 nous habitatges, majoritàriament en règim de lloguer social, a càrrec del sector públic i de promotors socials amb ànim de lucre limitat.

Oportunitats culturals i educatives

El govern de la ciutat ha de garantir els drets humans i la igualtat d'oportunitats a la ciutadania, preservant conquestes socials fonamentals com el dret a la cultura i a l'educació pública, que en els últims anys han patit processos d'externalització i privatització. La Barcelona declarada Ciutat de la Literatura per la UNESCO ha d'expandir i millorar la seva xarxa de biblioteques. Ha d'enfortir la seva xarxa d'ateneus, de museus i de teatres, ha de ser capaç de donar veu i suport als artistes emergents. Ha de garantir l'escolarització i l'educació no formal, al llarg de tot el cicle vital, de qualitat i accessible. Això ha de permetre que cap ciutadà, pel fet de néixer en un barri o en un altre, no pugui assolir el seu màxim grau de desenvolupament.

Índex de no superació de les proves de competències bàsiques de 4rt. d'ESO

Font: Consorci d'Educació de Barcelona

L'educació, en tots els seus nivells, és l'instrument d'igualació d'oportunitats i d'apoderament ciutadà més elemental. L'educació és l'espai per excel·lència per abordar la construcció del comú. Una educació que alimenti el pensament crític, la comoditat en la diversitat, la capacitat d'interrelacionar-se amb l'entorn, el coneixement científic, una educació que sigui a la base de la consciència de ciutadania. I que ho faci en totes les etapes, a les escoles bressol, als ensenyaments bàsics o secundaris i universitaris.

Alumnes matriculats a les universitats de Barcelona. Centres públics i privats^o

	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	Var. Abs.	Var. %
CENTRES PÚBLICS	170.873	170.060	164.129	159.690	-11.183	-6,5
Barcelona	51.594	50.249	49.437	48.351	-3.243	-6,3
Autònoma de Barcelona	34.083	34.779	34.631	34.420	337	1,0
Oberta de Catalunya	44.192	43.524	39.031	35.758	-8.434	-19,1
Politàcnic de Catalunya	29.687	30.158	28.964	28.610	-1.077	-3,6
Pompeu Fabra	11.317	11.350	12.066	12.551	1.234	10,9
CENTRES PRIVATS	18.009	18.255	17.834	17.357	-652	-3,6
Ramon Llull	13.362	13.249	12.655	12.269	-1.093	-8,2
Internacional de Catalunya	3.316	3.206	3.398	3.219	-97	-2,9
Abat Oliba CEU	1.331	1.800	1.781	1.869	538	40,4
TOTAL	188.882	188.315	181.963	177.047	-11.835	-6,3

Font: Departament d'Estadística. Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona

L'educació pública i de qualitat com a bé comú bàsic, situat fora de la lògica del mercat, exigeix protegir i fomentar l'oferta pública d'educació. Protegir i fomentar el vincle entre la recerca universitària i els grans reptes de ciutat. Barcelona, les seves universitats, els seus recercadors i recercadores, han de ser una referència a Europa i al món i un pol d'atracció de creativitat, talent i pensament crític.

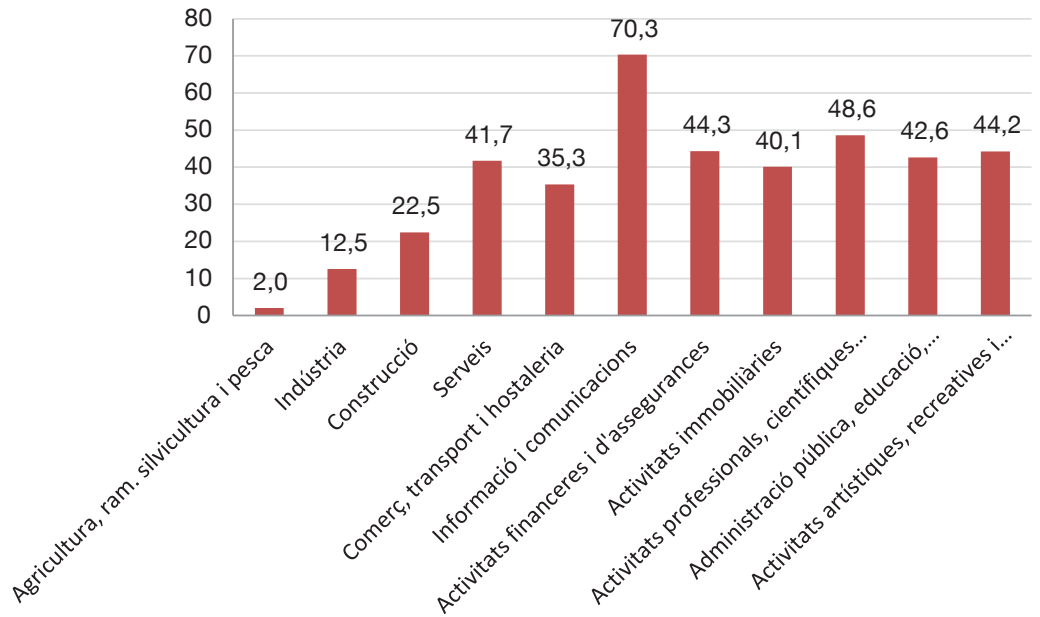
Tot això requereix planificació i mirada estratègica. Barcelona necessita un pla de millora del parc escolar, un pla integral de la gestió pública de les escoles bressol municipals i plans educatius integrals a barris en especial situació de vulnerabilitat, com ara els de la franja Besòs i la Marina.

Una economia innovadora i en transició

Barcelona és present habitualment a les classificacions de les millors ciutats per treballar-hi, estudiar-hi, fer-hi negocis o viure-hi. El dinamisme i l'atractiu de la ciutat, la seva obertura a l'exterior i l'interès que genera per als turistes, investigadors, creadors i inversors és indiscutible.

L'economia de la ciutat avui és fonamentalment terciària. El pes d'aquest sector ha anat augmentant al llarg dels anys fins a representar el 89% del valor afegit brut (15 punts percentuals per sobre dels valors catalans), en detriment de la indústria (7,3%) i la construcció (3,3%). Si al 2004 el sector serveis ocupava el 79,1% de la població, al 2014 aquest sector dóna feina al 89,1% dels treballadors. Per contra, la indústria ha passat d'ocupar el 15% el 2004 a donar feina només al 7,8% dels treballadors el 2014.

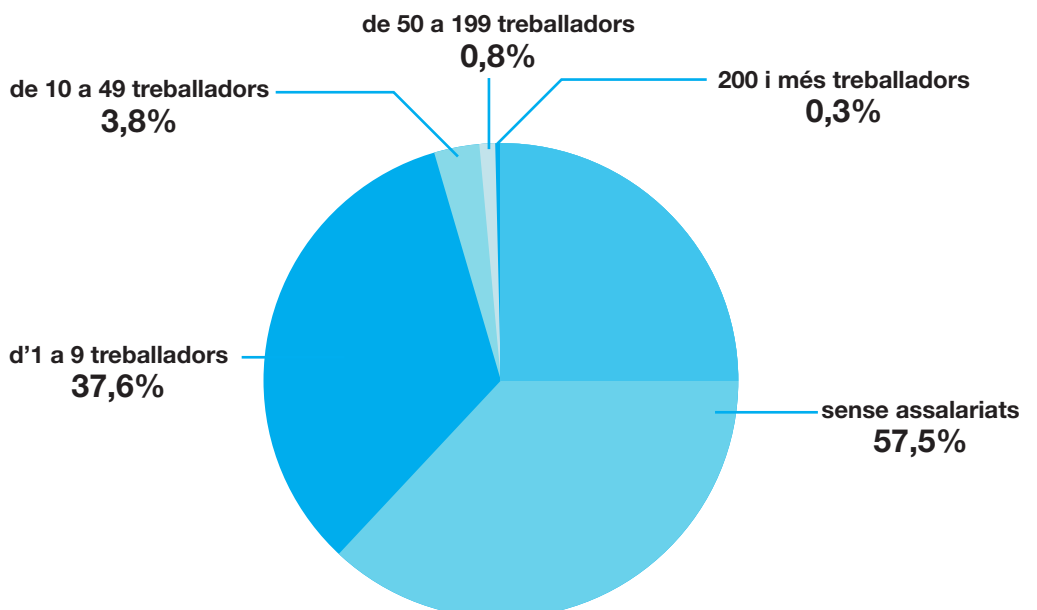
Pes del VAB de Barcelona sobre Catalunya. 2014

Font: Gabinet Tècnic de Programació.. juntament de Barcelona

El teixit empresarial està format majoritàriament per empreses petites i mitjanes, tant a Barcelona com a Catalunya.

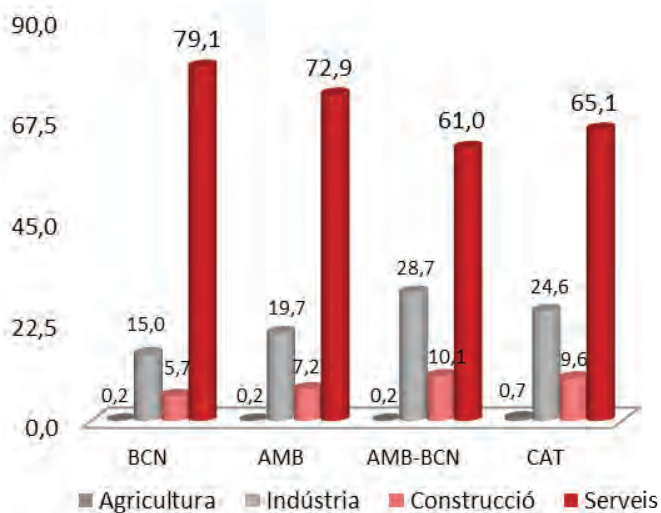
Dimensió de les empreses. Any 2015

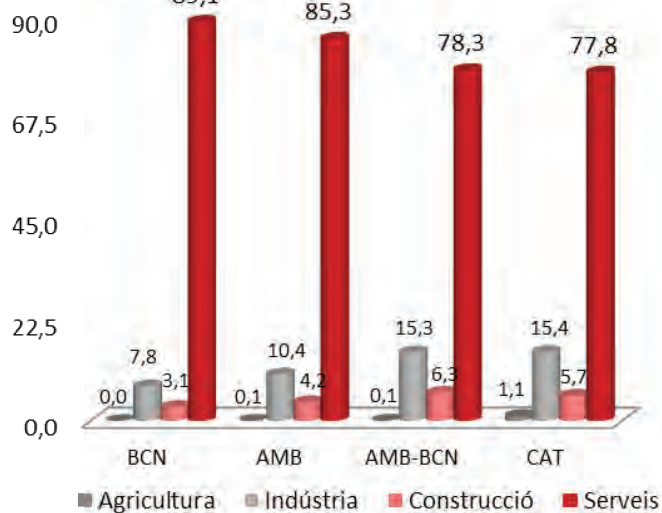
Font: Directorio Central de Empresas (DIRCE). INE

Ocupació per sectors d'activitat

2000

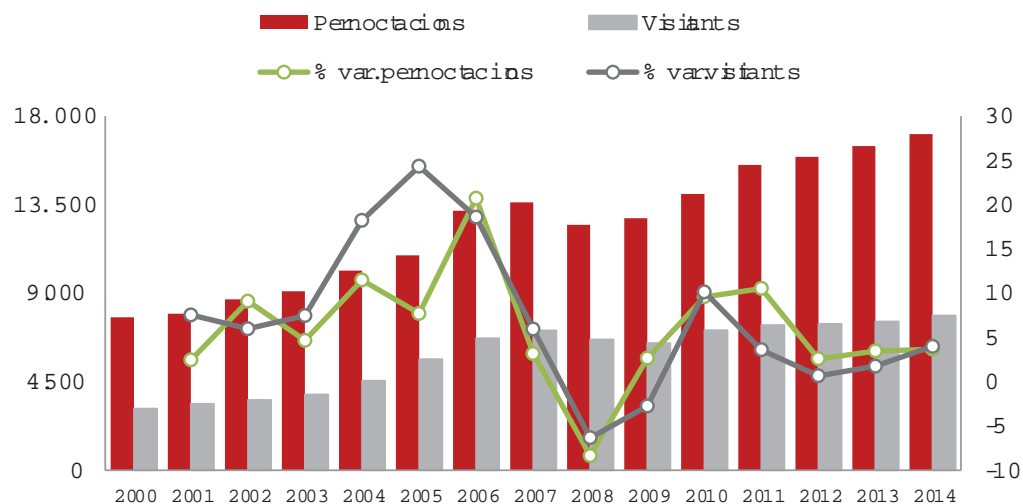

2014

Els últims anys destaca el creixement del turisme a la ciutat, format en bona part per turisme estranger (80%), amb predomini de visitants de la resta de la Unió Europea. La ciutat és la quarta del món pel que fa a l'organització de reunions internacionals. L'aeroport del Prat és el novè aeroport europeu en nombre de passatgers. El 2014 va assolir un nou rècord ja que va superar els 37,6 milions. Per altra banda, amb 2,36 milions de passatgers en creuers, el port és la primera destinació en passatgers de creuers als ports mediterranis.

Gràfic 25. Visitants i pernoctacions

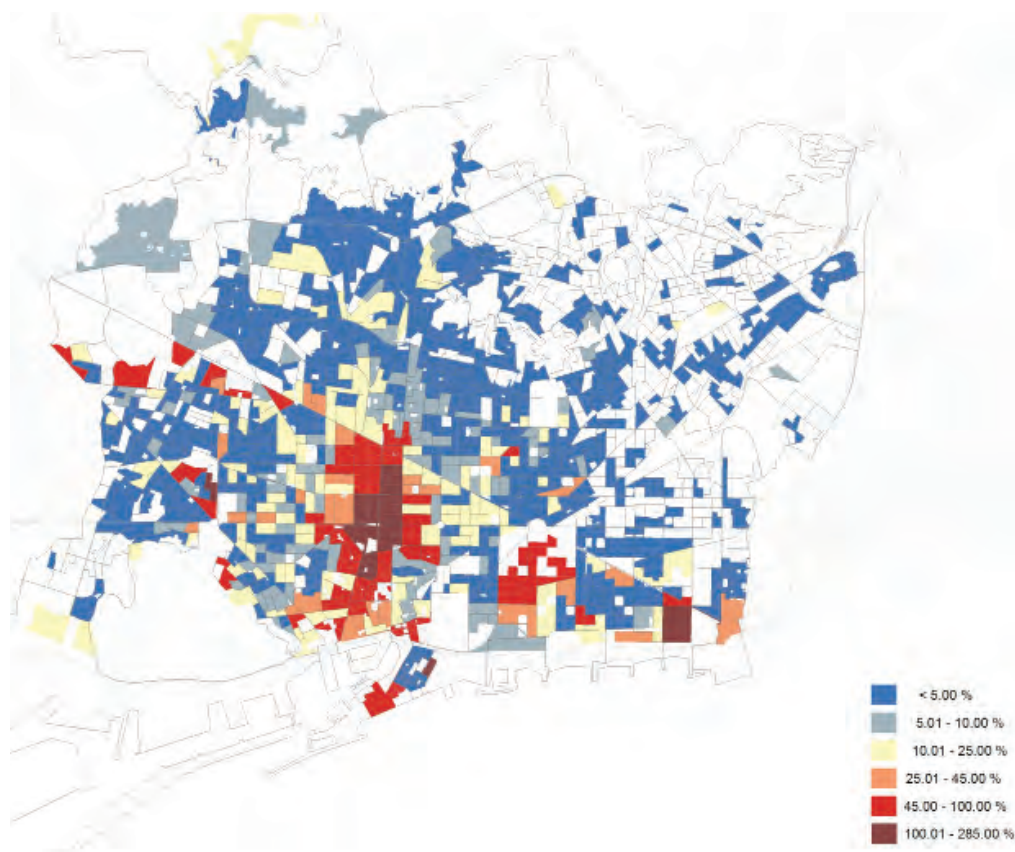

Font: Turisme de Barcelona

En termes territorials, el turisme no s'ha distribuït homogèniament sobre el conjunt de la ciutat, sinó que uns pocs districtes concentren bona part de l'activitat i la pressió. Els barris situats a Ciutat Vella i a l'Eixample són els màxims exponents d'aquesta situació.

Barcelona no pot viure sens turisme ni només del turisme. Igual que ciutats com Londres o París, Barcelona ha de garantir la sostenibilitat del turisme a la ciutat, reduint-ne els impactes negatius i assegurant que els beneficis es reverteixen al conjunt de la ciutat, generant llocs de treball de qualitat i posin fi a la precarietat. Per això, és necessari recuperar el lideratge públic i ciutadà sobre el model de ciutat i específicament sobre el model turístic, per tal d'assolir consensos que permetin assegurar que l'activitat turística es fa en benefici de tothom i no en detriment de ningú. Algunes de les mesures previstes en aquest Pla d'actuació municipal, com el Pla estratègic 2016-2020 i el Pla especial d'allotjaments turístics, van en aquesta direcció.

Relació entre les places d'allotjaments turístics i la població resident per secció censal Desembre 2015.

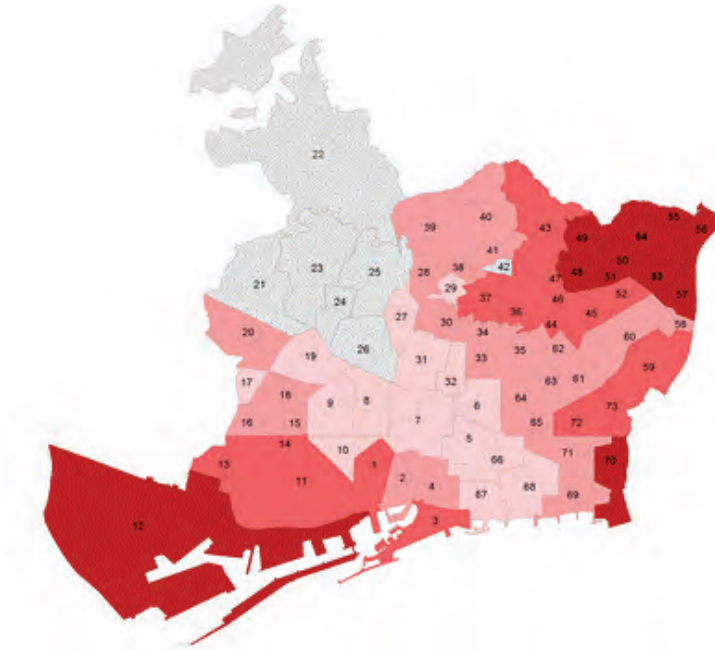

Font: Barcelona Regional / Ajuntament de Barcelona

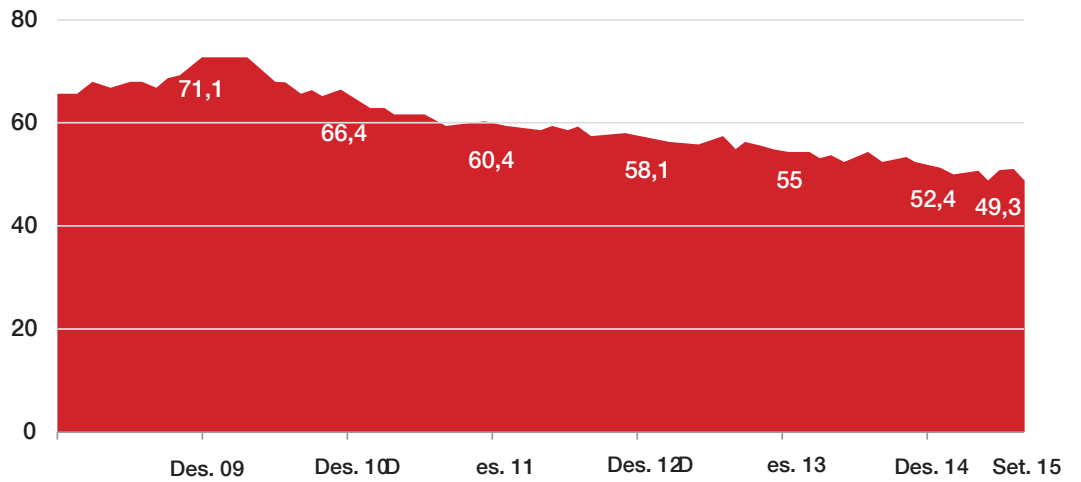
De manera paral·lela, Barcelona ha de diversificar el seu model productiu. Ha de fer una aposta forta per la reindustrialització i ha de ser capdavantera en sectors com la moda, el disseny, l'alimentació agroecològica, la mobilitat sostenible i no contaminant, la rehabilitació urbana i energètica, el coneixement i l'economia digital.

I per fer-ho, ha d'impulsar l'ocupació de qualitat i la lluita contra la precarització de les relacions laborals. Aquest fenomen té origen en moltes de les reformes laborals aprovades a l'Estat espanyol en els darrers temps. I ha tingut un impacte decisiu en el conjunt de la ciutat, començant per les zones més vulnerables. Tot i que l'atur registrat s'ha reduït globalment al darrer any, s'ha mantingut alt en aquelles zones de la ciutat amb menor renda disponible. Paral·lelament, l'ocupació generada ha estat temporal i precària en una majoria dels casos. Sumat a això, la taxa de cobertura de l'atur, és a dir, el percentatge de persones aturades que tenen algun tipus de prestació, ha disminuït i ha passat del 71,1% el desembre del 2009 al 49,3% el setembre de 2015, de manera que caldrà un esforç addicional per evitar i combatre situacions de vulnerabilitat. En aquest sentit, el Pla de foment de l'ocupació per afavorir la proximitat i l'economia plural, el Pla de xoc contra l'atur de molt llarga durada, el Pla de formació complet que incorpori l'economia social i solidària són algunes de les iniciatives que es posaran en marxa per fomentar una ocupació de qualitat i combatre al màxim les situacions de vulnerabilitat.

Atur registrat sobre la població de 16-64 anys (%)

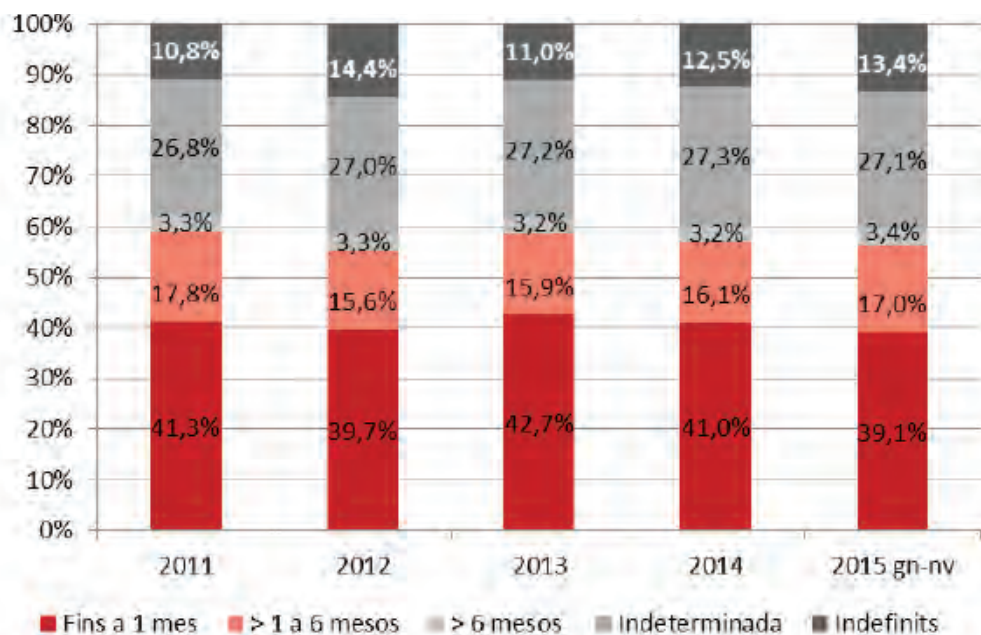

Evolució de la taxa de cobertura de l'atur a Barcelona per mesos (% de perceptors de prestacions o subsidis respecte al total de persones aturades) 2009-2015

Font: Departament d'Empresa i Ocupació. Generalitat de Catalunya.
Elaboració del Dep. Estadística. Gabinet Tècnic de Programació. Ajuntament de Barcelona.

Durada dels nous contractes laborals a Barcelona

Font: Departament d'Empresa i Ocupació. Generalitat de Catalunya.

Per altra banda destaquen dos àmbits en creixement i amb un potencial alt de desenvolupament: l'economia cooperativa, social i solidària (ECSS) i l'economia verda i circular.

Barcelona disposa d'un teixit d'economia cooperativa, social i solidària potent, a més de 4.600 de projectes que representen aproximadament el 7% PIB de Barcelona i ocupen més de 50.000 persones. Aquest tipus d'iniciatives, a més, es complementen amb més de 500.000 socis d'alguna cooperativa de consum. Sobre aquesta base, l'ECSS pot i ha de tenir un paper rellevant en la superació de la crisi actual mitjançant formes de producció i de consum que no repeteixin errors del passat. Així mateix, pot ser una peça clau per portar la democràcia als llocs de treball, per assegurar una major resiliència als canvis i un nivell de desigualtats cada cop inferior. Per tot això, en aquest PAM es preveu una proposta integral d'expansió de l'ECSS, incloent-hi projectes emblemàtics com Coòpolis, Can Picó o Can Palopa, que han de servir de referent d'aquesta altra manera de produir i consumir.

La sostenibilitat ecològica i energètica és un altre dels reptes de la transició econòmica que Barcelona ha de fer. Aquest objectiu ha de travessar tots els sectors econòmics que operen a la ciutat. Actualment, l'economia verda i circular —entesa en un sentit restrictiu— és un sector en creixement a Barcelona, amb xifres que oscil·len entre els 25.000 i 36.000 treballadors (entre el 2,6% i el 3% de l'ocupació de la ciutat). A data d'avui, ja hi ha entre 808 i 1.897 empreses categoritzades com d'economia verda. En aquesta direcció, el PAM proposa un pla d'economia verda i circular, centrat especialment en la rehabilitació energètica i les energies renovables. De manera paral·lela, aquest pla estarà complementat per l'impuls d'un operador energètic municipal que ha de permetre'ns avançar cap a un model de sostenibilitat energètica.

Finalment, no podem deixar de banda l'administració pública, que ha d'ocupar un rol i lideratge primordial a l'economia de Barcelona. L'Administració de Barcelona té una plantilla de 12.326 persones, de les quals 6.456 són de l'Ajuntament i 5.870 formen part d'organismes públics i empreses municipals. L'Ajuntament, amb un pressupost de 2.550,6 milions d'euros, genera milers de llocs de treball en empreses i en el tercer sector mitjançant la contractació pública de serveis. És indubtable, per tant, que de les decisions polítiques en matèria econòmica que pren l'Ajuntament de Barcelona tenen un impacte directe en la vida de les persones que vivim a la ciutat.

Cal, també, destacar el potencial d'infraestructures com el port i l'aeroport. Des del govern de la ciutat cal modernitzar, reformar o ampliar algunes infraestructures ja existents i desenvolupar-ne de noves, especialment les relacionades amb un model de mobilitat sostenible i accessible. Només així es podran desenvolupar tant les potencialitats inherents a l'àrea metropolitana de la ciutat. Barcelona requereix en aquest àmbit d'una acció coordinada per part de totes les administracions públiques.

En resum, Barcelona té unes bones bases econòmiques, però per afrontar els problemes actuals i preparar-la cap al futur cal iniciar una transició al que aquest PAM espera contribuir

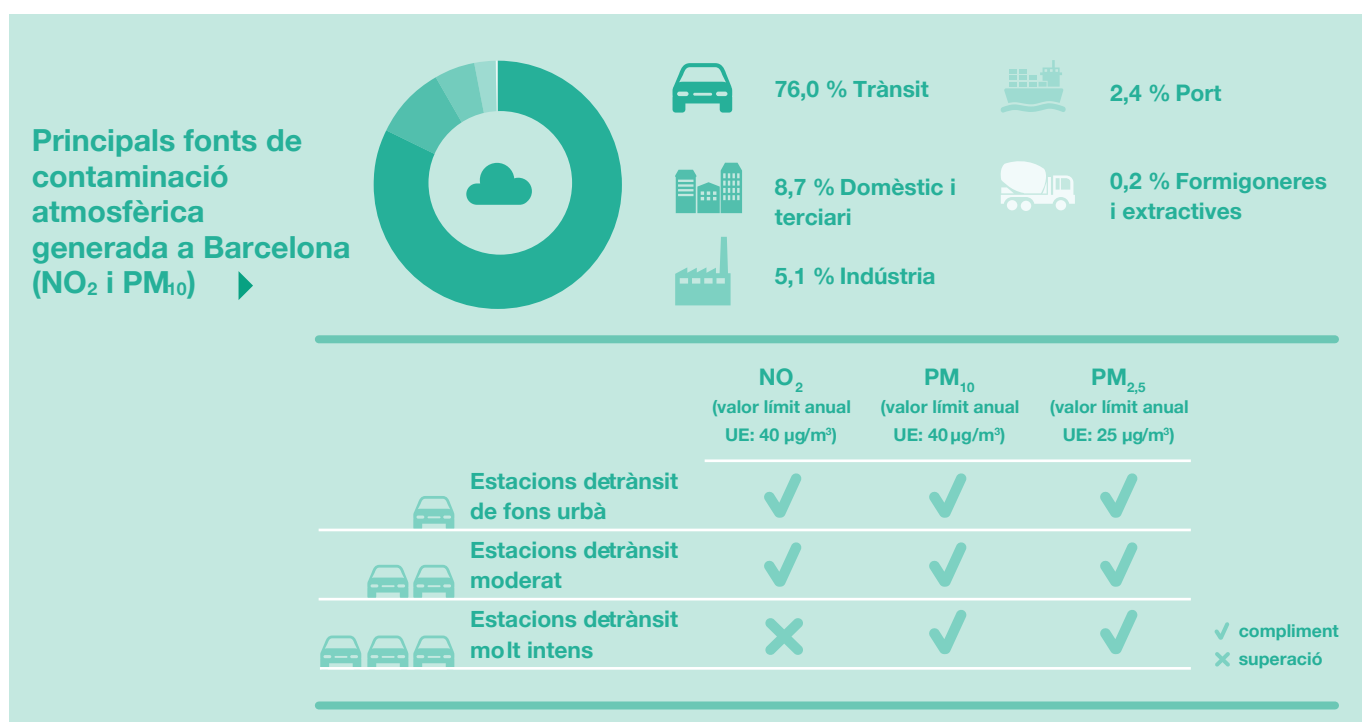
ajudant a desenvolupar una economia més plural, on l'economia mercantil tingui un retorn social més alt, on hi hagi un major lideratge públic, i on l'economia cooperativa, social i solidària vegi reforçat el seu rol. Una economia amb més diversificació de les activitats, més arrelada als diferents contextos socials de Barcelona, i que, per tant, sigui capaç d'aprofitar millor les potencialitats existents. Una economia més verda on les petites i mitjanes empreses, els nous models de gestió econòmica i les noves economies tindran un paper protagonista.

Una ciutat amable, amb qualitat de vida

Barcelona ha de ser una ciutat amable, on la ciutadania sigui el subjecte de tota actuació urbana, i la millora de la seva qualitat de vida, l'objectiu fonamental. Per això cal garantir la qualitat del medi ambient i de l'espai públic, amb una ciutat respirable, neta, tranquil·la i confortable; per tant, saludable. Amb places i carrers acollidors, on viure i convida, a tots els barris.

Barcelona ha de ser cada vegada més una ciutat verda, on tothom pugui gaudir del contacte amb els elements naturals a prop de casa. Barcelona és una ciutat compacta, limitada geogràficament entre mar, muntanya i rius, i densament poblada. Amb una de les densitats més altes d'Europa, disposa de poc sòl lliure per poder desenvolupar-hi nous espais verds. En un context així, la ciutat que va saber obrir-se al mar ha de ser capaç de mirar cap a la muntanya. Collserola ha de ser, alhora, un espai natural protegit i un espai de lleure, un espai preservat contra l'especulació i la depredació urbanística i un pols productiu capaç de generar noves activitats d'aprofitament hidrològic i d'agricultura urbana ecològica.

L'accessibilitat és també fonamental per fer de Barcelona una ciutat de què tothom pugui gaudir. L'espai públic ha de ser accessible per a persones de totes edats i condicions, de manera que moure's per la ciutat no sigui un problema per a ningú. Una Barcelona pacificada que es fonamenta en una mobilitat sostenible, accessible i segura on els vianants han de tornar a ser els principals protagonistes, en uns carrers segurs i confortables per caminar i anar en bicicleta, i amb un transport públic net i eficient, a l'abast de tothom, que permeti arribar a tot arreu.

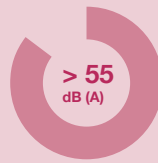
Durant el dia ▶

Trànsit,
principal font
de soroll

85,45 %
Població exposada

96 %
de compliment
de la capacitat
acústica en als
trams de
carrers

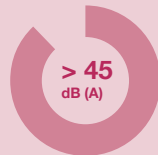
Durant la nit ▶

Oci nocturn,
principal font
de soroll

87,79 %
Població exposada

86 %
de compliment
de la capacitat
acústica als
trams de
carrers

Verd urbà ▶

18,05 m²
d'espai verd per habitant

35,3 %
de la superfície municipal de Barcelona és espai verd

Biodiversitat ▶

1.172
espècies vegetals

299
espècies animals autòctones

Desplaçaments diaris ▶

7.662.339

Desplaçaments inters
64,6 %

Desplaçaments de connexió
35,9 %

Transport públic

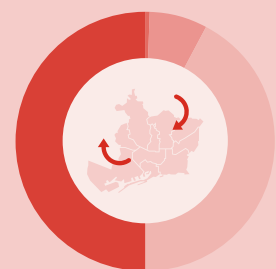
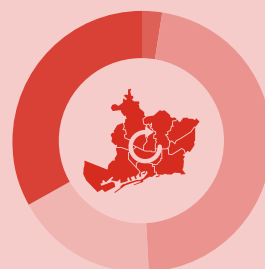
Amb bicicleta

A peu

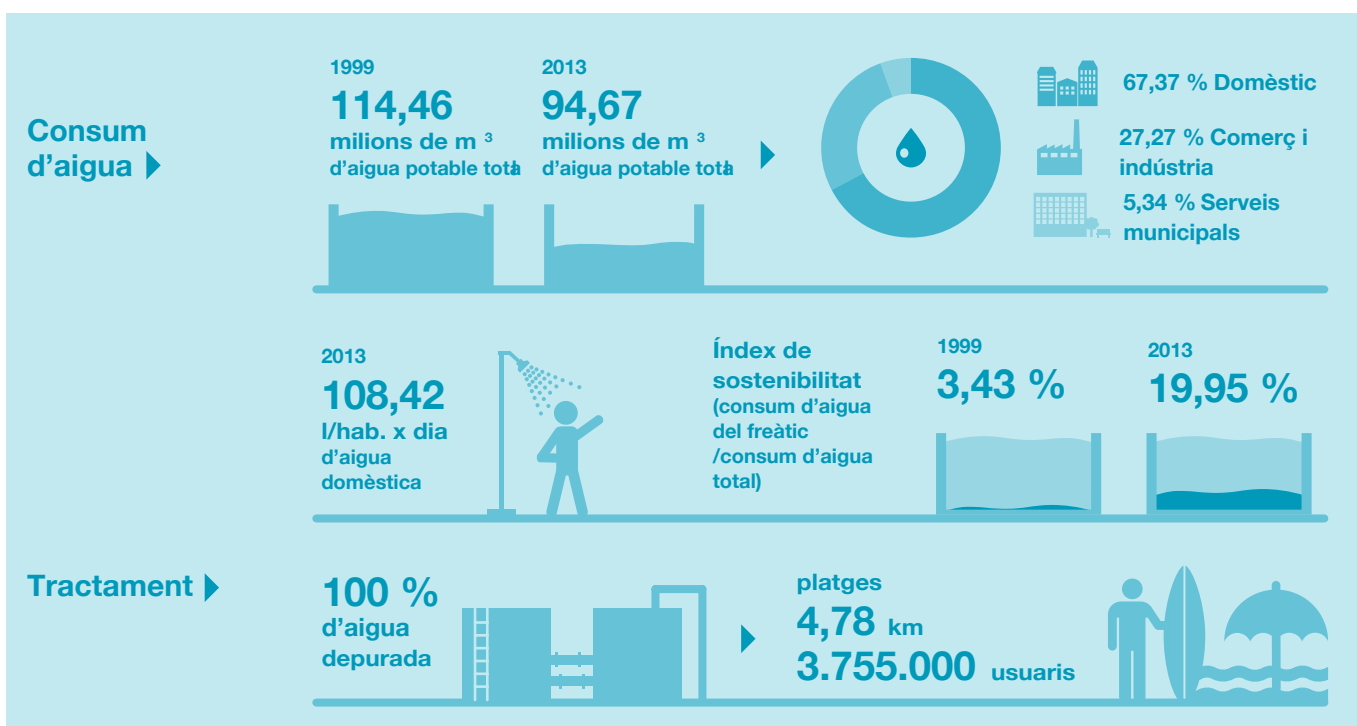
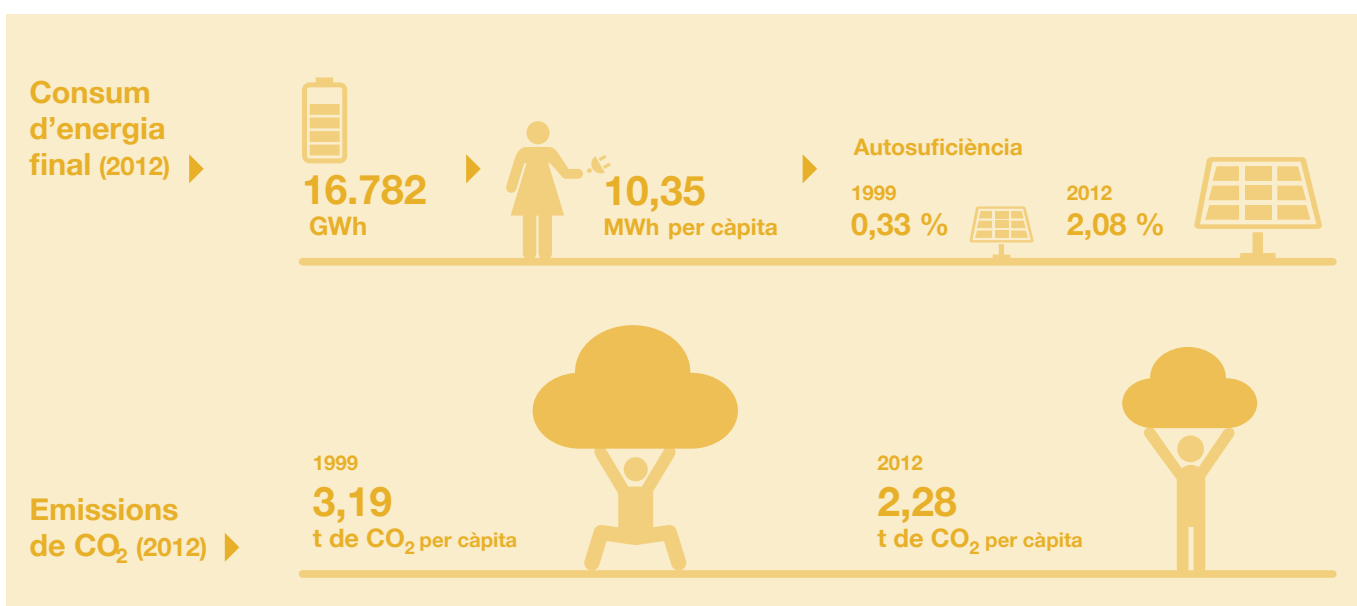

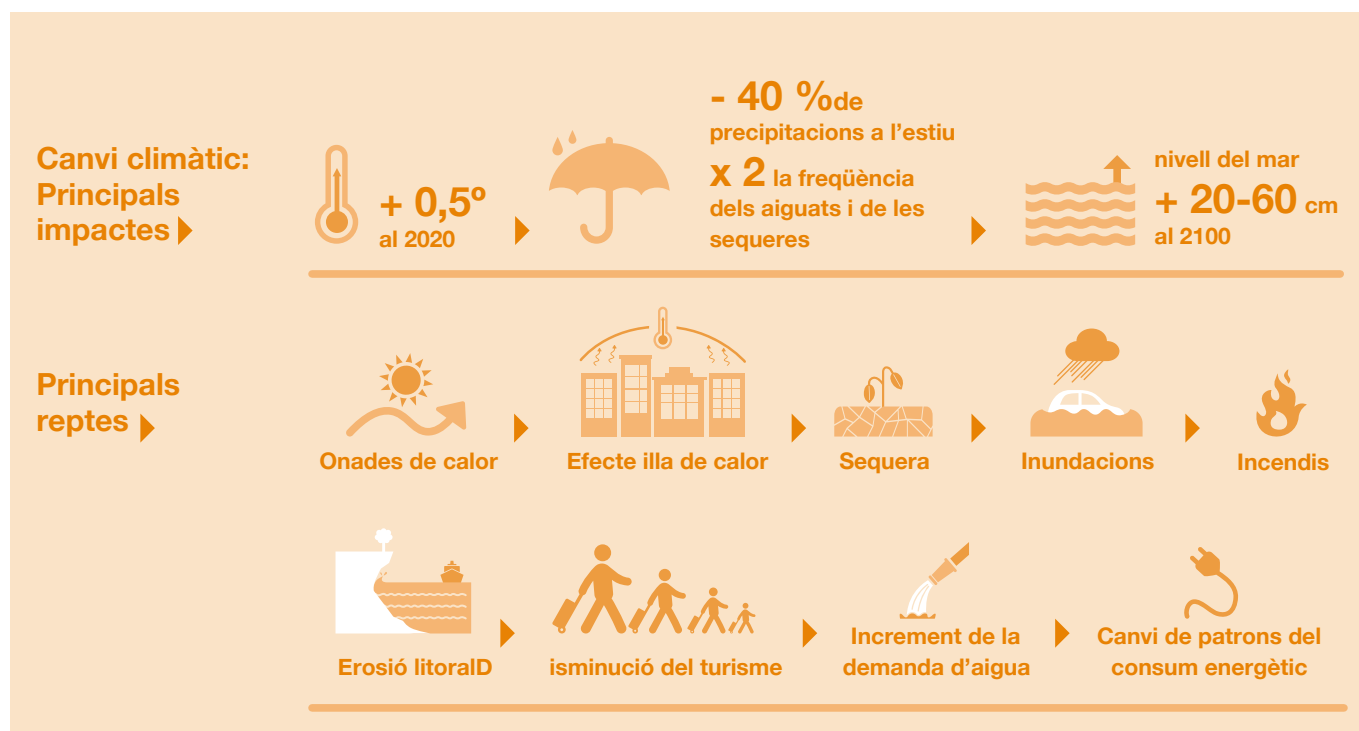
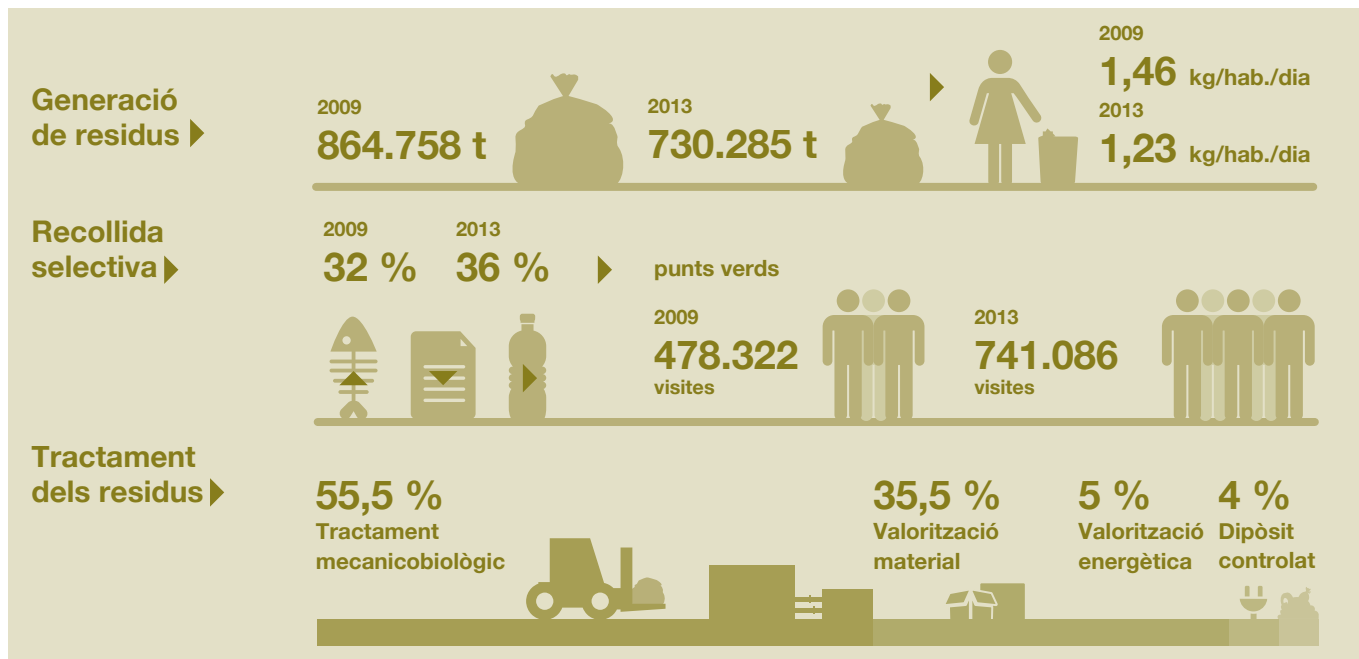
Transport privat

En definitiva, hi ha d'haver serveis, equipaments i oportunitats a cada barri de la ciutat, en els quals s'ha de poder garantir que els veïns se sentin segurs. Les superilles, la transformació de l'avinguda Meridiana, les zones d'atmosfera protegida i la promoció de la bicicleta i la connexió de la xarxa de tramvia seran algunes de les polítiques que es desplegaran per fer de Barcelona una ciutat amable a cadascun dels 73 barris.

La recerca de la qualitat de vida a la ciutat, la voluntat que aquesta ciutat sigui també una ciutat amable on viure-hi bé, no ha de considerar únicament el curt i mitjà termini, sinó que ha de preveure curosament el llarg termini, el nostre futur. Això és el que volem dir quan parlem de ciutat sostenible. Les ciutats depenen dels recursos de l'entorn per funcionar. Es porta aigua, energia, aliments i materials de fora, i s'exporten residus de tota mena, ja siguin deixalles sòlides, aigües residuals o gasos. Històricament hi ha hagut una despreocupació dels efectes d'aquest funcionament, i ara cal afrontar els reptes de la disponibilitat de recursos, de la pèrdua de qualitat de l'entorn i del canvi climàtic. Barcelona ha d'assegurar el seu futur produint de manera neta, garantint els subministraments, gestionant els recursos amb eficiència i reduint al màxim els residus i les emissions. El Compromís de Barcelona pel Clima o l'Estratègia Catalana Residu Zero han d'esdevenir fonamentals en l'assoliment d'aquests objectius.

Assegurar el futur, vol dir, doncs, produir a prop i de manera neta, apostant per les energies renovables i aprofitar tots els recursos locals. I vol dir, també, gestionar bé els recursos naturals i ser més eficients, aprenent a gastar menys per tenir els mateixos serveis i confort. Mirar el futur és prevenir les emissions, els residus i la contaminació que produeixen, reduir al mínim els abocaments d'aigua bruta, els gasos contaminants i d'efecte hivernacle, i les escombraries, recuperant tots els materials que puguem abans de convertir-los en residus. Això implica, per sobre de tot, fer front al canvi climàtic, tant per disminuir-lo en la mesura del possible com per adaptar-nos-hi, preparant la ciutat davant dels riscos (sequeres, inundacions, onades de calor). I en aquesta tasca, l'Ajuntament ha d'avançar juntament amb el veïnat. Ajuntament i ciutadania fem Barcelona junts, i les millors solucions neixen de la intel·ligència col·lectiva. El repte implica a tothom: amb clara consciència dels impactes que produïm i dels riscos que afrontem, cal que ens fem responsables dels nostres actes i prenguem decisions ben informades per dur un estil de vida més sostenible.

Les veus de la Barcelona democràtica

La Barcelona que volem construir només serà possible si escoltem totes les seves veus, si sumem les forces i il·lusions de la ciutadania en la construcció de la ciutat. Les veus de Sant Martí de Provençals, del Baró de Viver, del Raval, del Fort Pienc, del Poble-sec, del Clot, de la Marina del Prat Vermell, del Coll, de Sant Antoni. El govern de la ciutat ha de dialogar amb la ciutadania, amb la gent gran i els infants, amb les dones, amb els joves. Ha d'escoltar-la, prendre nota de les seves queixes i crítiques, estudiar les seves propostes, cada vegada més col·laborar en el disseny i la posada en marxa de les polítiques, fent de Barcelona, de nou, un projecte col·lectiu, per a tothom, en què el govern mana obeint la ciutadania.

A la crisi econòmica que va esclatar el 2008 i els estralls que ha causat s'hi ha sumat una profunda crisi de confiança política i de representació, causada, en bona part, tant per aspectes vinculats amb la corrupció com per la incapacitat de les administracions de mantenir l'estat del benestar, que ha qüestionat la democràcia i ha provocat una profunda pèrdua de legitimitat dels responsables públics.

Aquesta crisi del sistema de representació, tanmateix, ha provocat el desvetllament dels anhels de democràcia de la ciutadania i ha fet emergir una clara demanda de democràcia, d'igualtat i justícia. Davant de la devaluació de la democràcia, els ciutadans exigeixen més informació i transparència, més i millor sobirania en la capacitat de definir els models de vida, territoris i infraestructures i noves pràctiques comunitàries de gestió d'alguns serveis, recursos i béns comuns.

En aquest context, les ciutats han esdevingut els espais idonis per poder democratitzar la democràcia, fer front a les pressions dels poders globals i donar resposta a les demandes de la ciutadania. La proximitat amb els problemes, la capacitat que té la ciutadania d'auditar l'acció pública i, fins i tot, les eines existents i les que aporten les noves tecnologies perquè la ciutadania i el govern puguin produir conjuntament les polítiques públiques, obren noves oportunitats de regeneració democràtica des de la ciutat.

Barcelona ha de saber escoltar la seva ciutadania, la gent que viu del seu treball, els emprenedors i els científics disposats a crear i a innovar en pro del bé comú. La nova etapa que s'ha obert a Barcelona s'ha de basar en altres formes de governar, que posin al centre a la ciutadania i que prioritzin la coresponsabilitat i la coproducció de les polítiques entre tècnics, polítics i ciutadania. El repte avui és desenvolupar i crear espais i mecanismes que facin possible l'administració col·lectiva i democràtica d'allò públic i comú.

La complexitat dels problemes contemporanis i les noves possibilitats obertes per una ciutadania activa, les noves tecnologies i la revitalització d'espais socials, obren un nou escenari que requereix de noves infraestructures democràtiques.

Es tracta d'activar el potencial polític de la ciutadania, de garantir les condicions per apoderar-la, de desenvolupar dispositius que facilitin promoure noves formes de democràcia, de coproducció de polítiques públiques i de gestió col·lectiva de recursos comuns.

La Barcelona justa i democràtica, amable, una ciutat on s'hi pugui viure bé, amb qualitat de vida, és un repte que cal assolir en la proper dècada i és el fil conductor que uneix totes les línies estratègiques, objectius, mesures i accions que es detallen en aquest PAM. Necessita l'acció dels representants polítics, però necessita també, i per sobre de tot, sentir totes les veus de Barcelona, la de cada ciutadà, a cada barri, per fer de la ciutat una construcció col·lectiva de reconquesta democràtica.

Marc pressupostari

A continuació es presenta l'escenari pressupostari consolidat previst per al període 2016-2019. Aquest marc constitueix la referència pressupostària per als propers quatre anys, i delimita, en funció de la millor estimació dels ingressos i els objectius financers determinats, la disponibilitat de recursos futurs que han de donar cobertura econòmica a les actuacions previstes en el Pla d'actuació municipal per al període 2016-2019.

L'orientació financera del present escenari pressupostari implica complir els objectius següents:

- **Estabilitat pressupostària:** suposa la consecució d'una capacitat de finançament o resultat pressupostari en termes de comptabilitat nacional superior o igual a zero.
- **Capacitat d'inversió:** per garantir la capacitat d'inversió s'ha fixat l'objectiu d'obtenció d'un estalvi brut (diferència entre ingressos i despeses corrents) de com a mínim el 15% dels ingressos corrents previstos.
- **Sostenibilitat:** mantenir el deute financer per sota del 60% dels ingressos corrents.
- **Liquiditat:** garantir la disponibilitat de tresoreria suficient per atendre el compromís de pagament a 30 dies als proveïdors.

El fet que es compleixin és la garantia de la preservació de la solvència i liquiditat de la institució, alhora que garanteix la consecució dels objectius derivats de la llei d'estabilitat pressupostària per al període 2016-2018.

Previsió d'ingressos i despeses (2016-2019). Principals hipòtesis aplicades

Les dades de l'exercici 2016 corresponen a les del projecte de pressupost 2016 consolidat. A partir d'aquestes dades i segons les hipòtesis següents s'han projectat els exercicis 2017 a 2019.

Ingressos no financers

- **Impostos locals:** S'ha estimat, a partir de la previsió per al 2016, el manteniment per a tot el període de la recaptació dels impostos locals, excepte per a l'impost sobre béns immobles, pel qual es preveu un creixement anual de la recaptació del 2,5% derivat del creixement vegetatiu del padró de l'impost per a noves altes, manteniment i inspecció, i de l'increment diferit de determinades quotes líquides. Això no obstant, caldrà revisar aquesta estimació segons els resultats obtinguts en el procés de revisió de valors cadastrals, l'aplicació dels quals es preveu per a l'exercici 2017. Qualsevol canvi normatiu que suposi l'augment o la disminució de la recaptació permanent implicaria l'augment o la disminució respectivament del sostre de despesa computable.
- **Participació en els ingressos de l'Estat:** S'ha estimat que la participació en els ingressos de l'Estat creixerà anualment en la mateixa proporció que el PIB real. Així, els ingressos previstos per a aquest concepte es corresponen a l'estimació d'avançaments a compte de la cessió de tributs (CTE) i del fons complementari de finançament (FCF) del 98% de la liquidació total prevista de l'any n, més el 2% corresponent a la liquidació definitiva de l'any n-2.
- **Taxes, ingressos patrimonials i altres ingressos:** es preveu que els ingressos corresponents a aquests conceptes creixeran al mateix ritme que l'IPC previst per al període 2017-2019.
- **Altres transferències corrents:** es preveu que les transferències corrents, excepte les derivades del FCF, es mantindran estables tot el període, segons la previsió feta al projecte de pressupost de l'exercici 2016.
- **Ingressos per venda d'inversions reals:** S'estima l'obtenció d'ingressos anuals de 0,5 milions d'euros per vendes de sobrees i altres actius i, a les anualitats dels exercicis v17 i 2018, els ingressos derivats de la venda amb preu ajornat de la finca del carrer del Raval, 29-35, per 4 i 6 milions d'euros, respectivament.
- **Transferències de capital:** s'estima l'obtenció d'uns ingressos finalistes constants de 10 milions d'euros anuals per finançar inversions.

En cas de rebre ingressos de capital addicional, ja sigui per transferències finalistes d'altres administracions o per vendes d'inversions reals, aquests es podrien destinar a augmentar les despeses de capital, sense que suposi un augment de la despesa computable de

Despeses no financeres

El límit de despesa corrent del període 2017-2019, en aplicació de l'obtenció d'un estalvi brut del 15% dels ingressos corrents previstos, es fixa en el 85% d'aquests ingressos corrents. Pel que fa a la composició de la despesa corrent, s'han aplicat les hipòtesis següents:

- Despeses de personal: s'estima un augment de l'1% lineal per actualitzacions salarials i per la relaxació dels criteris de reposició per jubilacions i baixes. S'ha estimat també, per prudència, la consolidació dels increments salarials de l'1% corresponents als exercicis 2007 i 2008 i que han estat reclamats judicialment. Es considera que la liquidació eventual dels endarreriments tindria efecte neutre ja que l'import estimat està provisionat als efectes de la comptabilitat nacional.
- Despeses financeres: les despeses financeres estimades es basen en l'estructura de deute previst i un cost mitjà del deute del 2,5% per al 2016 i 2017, i l'increment de 25pb el 2018 i de 15pb el 2019. Fent una anàlisi de sensibilitat, i en funció del volum d'endeutament previst a final de cada exercici, la variació de mig punt percentual en el cost mitjà estimat del deute representaria un import arrodonit de 4,2 milions d'euros anuals.
- Fons de contingència: s'ha considerat la previsió d'un fons de contingència estable en tot el període de 8,8 milions d'euros anuals.
- Despeses en béns corrents i serveis, i transferències corrents: els imports previstos per a aquests conceptes s'obtenen per a cada any per diferència entre el límit de despesa corrent i la previsió de despeses de personal, financeres i de dotació del fons de contingència.

L'estimació de les despeses de capital del període 2016-2019 són el resultat dels estalvis bruts que s'estima generar al llarg del període, més l'estimació dels ingressos de capital previstos i menys l'import necessari per al compliment de la regla de despesa. Els valors resultants suposen el mínim disponible aplicant la restricció de l'objectiu d'un estalvi brut del 15% i el compliment de la regla de despesa.

Ingressos i despeses financeres

S'estima que l'endeutament es mantindrà estable al llarg del període i que, per tant, les despeses derivades dels venciments contractuals del deute es compensaran amb noves operacions d'endeutament pel mateix import, i que les despeses per adquisició d'actius financers cobriran les plurianualitats aprovades actualment per acords del Plenari del Consell Municipal.

Escenari pressupostari 2016-2019

Sector de l'Administració pública de l'Ajuntament de Barcelona (d'acord amb la LOEPSF ⁽³⁾)

(en milers d'euros)

	2016	2017	2018	2019
	Previsió	Previsió	Previsió	Previsió
Resultat corrent (ordinari)				
(+) Ingressos corrents	2.594.531	2.630.574	2.703.928	2.762.905
(-) Despeses corrents ^(*)	2.218.100	2.235.988	2.298.339	2.348.469
(=) Estalvi brut	376.431	394.566	405.589	414.436
% Estalvi brut sense ingressos corrents	15%	15%	15%	15%
Resultat de capital (inversions)				
(+) Ingressos de capital	27.788	14.500	16.500	10.500
(-) Despeses de capital	305.747	293.247	296.909	305.562
(=) Superàvit (dèficit) de capital	-277.959	-278.747	-280.409	-295.062
Ingressos no financers totals	2.622.319	2.645.074	2.720.428	2.773.405
Despeses no financeres totals	2.523.847	2.529.235	2.595.248	2.654.031
(=) CNF [capacitat (necessitat) de finançament]	98.472	115.839	125.180	119.374
% CNF sense ingressos no financers	3,8%	4,4%	4,6%	4,3%
Fonts de finançament de CNF				
(-) Ingressos financers ⁽¹⁾	168.803	132.675	51.008	51.008
(+) Despeses financeres ⁽¹⁾	198.916	147.630	69.196	69.678
(+) Operacions financeres netes	-30.113	-14.955	-18.188	-18.670
(=) Excedent (dèficit) de finançament anual	68.359	100.884	106.992	100.704
Endeutament				
Endeutament previst a 31/12 (PDE)⁽²⁾	839.500	839.500	839.500	839.500
% Deutes/Ingressos corrents	32%	32%	31%	31%

Nota: el perímetre de consolidació inclou el sector Administració pública de l'Ajuntament de Barcelona, format per l'Ajuntament i les entitats dependents en què l'Ajuntament té més del 50% del capital, majoria en drets de vot, nomena la majoria dels integrants dels òrgans de govern o la majoria dels administradors, que es financen majoritàriament amb ingressos de no mercat, i que han estat classificades com a sector Administració pública per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

(*) Inclou el fons de contingència.

(1) Inclouen els ingressos i despeses respectivament per fiances urbanístiques i guals.

(2) PDE. Endeutament d'acord amb el Protocol de dèficit excessiu. Inclou l'endeutament de l'Ajuntament de Barcelona i dels seus ens dependents als efectes de la LOEPSF.

(3) LOEPSF Llei Orgànica d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera

Aplicació dels superàvits previstos i capacitat màxima d'inversió

El compliment de la restricció de la regla de despesa, segons la qual la variació de la despesa computable de les corporacions locals no podrà superar la taxa de referència de creixement del producte interior brut de l'economia espanyola a mitjà termini, juntament amb l'evolució prevista dels ingressos per al període, suposa que la previsió de la capacitat de finançament (CNF: superàvits pressupostaris en termes de comptabilitat nacional) presenti imports elevats. Es preveu que aquests superàvits s'incorporin com a despesa de l'exercici amb el requisit d'elaboració d'un pla econòmic i financer per l'excés de la regla de despesa.

Mantenint l'objectiu fixat d'obtenir un estalvi brut del 15% sobre ingressos corrents, el superàvit previst (CNF) augmentarà l'import destinat a inversions mitjançant modificacions de crèdit amb càrrec al romanent de tresoreria. Amb aquesta aplicació, la capacitat màxima d'inversió resultant estimada és de:

	2016	2016	2018	2019
Inversió prevista al marc pressupostari 2016-2019	305.747	305.747	296.909	305.562
Superàvit generat per restriccions regles fiscals (CNF prevista)	98.472	98.472	125.180	119.374
Capacitat màxima d'inversió	404.219	404.219	422.089	424.936

(Dades en milers d'euros)

Eix 1. Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1. Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

L'aprovació de la Declaració Universal dels Drets Humans per part de Nacions Unides el 1948 va situar els estats, durant gairebé tota la segona meitat del segle XX, com els principals actors institucionals responsables de vetllar per la defensa i el compliment dels drets de la ciutadania. El respecte a la carta dels drets humans, tanmateix, com és ben sabut, no només ha estat desigual entre les diferents parts del món, sinó que també ha estat en general insuficient. Les pressions i els interessos dels poders, i el joc d'interessos geopolítics han impedit que el somni d'un món més just i igualitari de després de la Segona Guerra Mundial fos una realitat.

A final del segle XX i principi del segle XXI, coincidint amb l'esclat de la globalització i el sorgiment de poders econòmics que depassen les fronteres nacionals i tenen capacitat d'influència a escala mundial, les ciutats s'han reivindicat com a institucions bàsiques per vetllar pel compliment dels drets humans.

Les ciutats tenen un pes indiscutible i gairebé hegemònic com a generadores de riquesa, però alhora reben els efectes més perversos del capitalisme financer en forma d'atur, desigualtats, fluxos migratoris forçats, contaminació ambiental, pobresa... Davant d'aquesta realitat els governs locals han deixat de ser mers gestors de serveis públics per convertir-se en garants dels drets humans a la ciutat. Sovint s'utilitza l'expressió "dret a la ciutat" com a síntesi d'aquesta idea més general; com assenyala la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, aprovada a la ciutat francesa de Saint-Denis l'any 2000, el dret a la ciutat és el dret a "un espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants [els quals] tenen dret a trobar-hi les condicions per a la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat". Garantir el dret a la ciutat esdevé l'objectiu de qualsevol ajuntament que vulgui assumir el seu paper com a govern local.

L'extensió de la pobresa i de la precarietat i l'increment de les desigualtats s'expressen en la vida quotidiana de la ciutat posant en qüestió l'exercici dels drets fonamentals. En aquest context, Barcelona ha d'apostar per garantir i protegir els drets humans en la seva diversitat: des del dret a l'habitatge, a l'educació, a la salut, a la cultura i a l'esport, fins al dret a la llibertat, a la integritat física, i el respecte a les creences personals. La ciutat democràtica no es pot conformar amb un assistencialisme pal·liatiu, sinó que ha d'orientar les seves actuacions cap a l'assoliment dels drets fonamentals per a tots i cadascun dels seus veïns, sense distinció de sexe i opció sexual, edat, barri de residència, origen o nacionalitat.

1.1. Justícia social

En els darrers anys s'ha viscut una extensió de la pobresa i la precarietat entre la població de Barcelona que s'expressa en múltiples dimensions: a la ciutat hi ha prop de 90.000 persones aturades, de les quals la meitat fa més d'un any que no tenen ocupació laboral; un 10% de les llars no poden fer front regularment al pagament de l'aigua, el gas o l'electricitat; el 39,4% de les llars amb menors no poden fer front a una despesa imprevista (650 euros), proporció que s'eleva fins al 66% si es consideren totes les llars.

L'any 2008, l'esclat de la crisi va accelerar els processos de generació d'exclusió social que ja fa dècades que impedeixen a moltes persones portar a terme un projecte de vida digna en condicions de llibertat i autonomia. Les polítiques clàssiques de l'estat del benestar no han estat capaces de revertir aquesta tendència, de manera que a Europa, d'ençà del canvi de segle, la desigualtat està creixent. Un context en el qual les diferències de renda augmenten cada dia, i on la desigualtat pren múltiples expressions de manera sistemàtica i estructural — territorial, de classe, per raó de gènere, per origen, per edat o per diversitat funcional—, i posa en risc la base de la democràcia.

Davant l'increment de les desigualtats i les diverses formes d'exclusió social, les respostes de l'Ajuntament han d'incidir en les estructures que es generen i alhora ha d'impulsar mesures decidides per enfrontar-se a l'emergència social causada per dinàmiques econòmiques i decisions polítiques. Per combatre les desigualtats i les exclusions cal crear mecanismes que permetin garantir a la ciutadania de Barcelona fer efectius el dret a una ocupació i a un salari, el dret a una protecció social, el dret a l'habitatge, el dret a l'educació, el dret a la salut i el dret a una alimentació adequada. Calen respostes i alternatives concretes en cada àmbit, des del carrer, el teixit social i les institucions.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.1. Justícia social

Objectius:

Impulsar una estratègia integral i transversal d'inclusió i cohesió social, desplegant territorialment l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva.

Articular uns serveis socials bàsics d'atenció integral, prioritzant l'autonomia personal i la perspectiva comunitària i l'atenció a famílies i infants en situació de vulnerabilitat, i que millori la resposta a la ciutadania a escala individual, grupal i comunitària.

Garantir una bona atenció als infants i les famílies vulnerables.

Garantir un nivell de renda suficient per a tota la població, especialment la infantil.

Garantir l'accés universal als serveis públics municipals.

Assegurar els mínims vitals garantits per a tota la població, incloent-hi el dret a una alimentació adequada, en el marc d'un nou model de seguretat alimentària, l'accés als subministraments bàsics per combatre la pobresa energètica i la precarietat habitacional.

Fer front a l'exclusió habitacional dels col·lectius més vulnerables.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.1. Justícia social

Actuacions:

Pla de barris

Estratègia integral de cohesió i innovació social als barris més vulnerables a partir de quatre àmbits d'actuació: programes socials, promoció econòmica i ocupació, intervenció sobre l'espai públic i els equipaments, i una estratègia de rehabilitació d'habitatges.

Innovació social, recerca aplicada i coproducció de polítiques públiques

Investigar i desplegar pràctiques innovadores, que ja s'estan portant a terme, dins i fora de la ciutat, en matèria de polítiques socials, per millorar el coneixement de la realitat social i poder fer front a noves realitats que puguin sorgir. Potenciar la difusió d'aquest coneixement per a una millor planificació i gestió de les polítiques socials.

Pla d'inclusió social 2016-2019

Articular una estratègia municipal d'inclusió, de manera coordinada amb l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva, els moviments socials i el conjunt de la ciutadania, que concreti el conjunt d'actuacions en aquest àmbit, estableixi el mapa de recursos existents, amb una visió transversal i territorial adaptada a cada barri. El pla ha d'incloure estratègies específiques per fer front a la pobresa energètica, l'exclusió residencial i la pobresa alimentària.

Model d'atenció integral socio sanitària

Iniciar un procés de revisió del model de serveis socials bàsics amb la participació dels actors clau implicats per articular uns serveis socials bàsics universals, de qualitat i de proximitat que actuïn per eradicar els factors que generen exclusió, que abordin les situacions d'emergència, que atenguin les persones i els col·lectius vulnerables, i que tractin itineraris d'inclusió a partir de l'apoderament personal i comunitari.

Fer créixer la xarxa de centres oberts per a infants i adolescents en situació de vulnerabilitat

Ampliar la xarxa de centres oberts per a infants, adolescents i joves. Són serveis que fan una tasca preventiva i donen suport, estimulen i potencien l'estructuració i el desenvolupament de la personalitat, la socialització, l'adquisició d'aprenentatges bàsics i l'educació en el lleure.

Pla de treball socioeducatiu

Elaborar un pla de treball socioeducatiu, dissenyat conjuntament amb professionals i famílies, per garantir una bona atenció als infants i a les famílies vulnerables.

Rendes municipals infantil i complementària

Establir un suport econòmic d'inclusió adreçat a les persones en situació de pobresa i amb dificultat de cobertura de qualsevol necessitat bàsica, i fixar una quantitat que asseguri a cada persona i de manera complementària un nivell de renda per sobre del llindar de pobresa. Crear una renda municipal complementària.

Tarificació social dels serveis municipals

Posar en marxa un sistema de pagament dels serveis públics per nivells de renda.

Aplicar la llei de mesures urgents per afrontar la pobresa energètica i l'emergència habitacional

Garantir el dret d'accés als subministraments bàsics amb el desplegament de la Llei 24/2015, de 29 d'abril, que preveu actuacions per aturar les execucions hipotecàries i els desnonaments i per fer front a la pobresa energètica, és a dir, la dificultat per afrontar les factures dels subministraments bàsics d'electricitat, gas i aigua.

Impulsar acords amb les companyies subministradores d'aigua, gas i electricitat per evitar els talls per falta de pagament

Redactar un nou protocol per signar amb les empreses subministradores de serveis per aturar els talls que afectin persones en situació de vulnerabilitat i garantir, així, el dret d'accés als subministraments bàsics d'acord amb la Llei 24/2015.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.1. Justícia social

Unitat de prevenció de l'exclusió residencial i la pobresa energètica

Crear una unitat vinculada a la xarxa d'oficines d'habitatge que ha de treballar en la prevenció de l'exclusió residencial i la pobresa energètica en coordinació amb els serveis socials. En un termini de dos anys disposarà de 20 professionals, entre tècnics d'habitatge, mediadors, treballadors socials, advocats, inspectors i administratius.

Auditoria dels serveis bàsics: costos reals, origen i destí dels beneficis

Dur a terme auditories de les principals xarxes de distribució, en mans d'un monopoli privat, amb l'objectiu de determinar-ne els costos reals, i l'origen i el destí dels beneficis. Els resultats han de servir perquè les empreses gestores facin les inversions necessàries per evitar situacions de risc en el subministrament.

Pla d'actuació contra el sensellarisme

Revisar les accions que es porten a terme per combatre el sensellarisme amb la Xarxa d'Atenció a les Persones Sense Llar de Barcelona. Elaborar i engegar un pla d'actuació amb quatre prioritats: revisar les metodologies d'intervenció, desenvolupar polítiques de provisió d'habitatge, trencar amb els estigmes de les persones sense sostre, i crear mecanismes de participació per a aquestes persones.

Projecte Housing First per a persones en situació de vulnerabilitat

Pla per reorientar els itineraris d'inclusió a fi de garantir un habitatge (housingfirst) a les persones en situació de vulnerabilitat per ajudar-los a refer els vincles socials. Aquest pla es desplegarà en coordinació amb les entitats socials que ja hi treballen. L'objectiu és incidir en la prevenció i l'atenció des d'una perspectiva de foment de l'autonomia personal i de reducció de riscos vitals.

1.2. Autonomia personal i reconeixement de les cures

A Barcelona les persones amb reconeixement legal de discapacitat ha augmentat de manera sostinguda al llarg dels anys. El 31 de desembre de 2014, la població de Barcelona amb discapacitat reconeguda representa un 8,47% (136.630 persones), respecte del total de la població de la ciutat, xifra que representa un augment de l'1,4% respecte de l'any 2013 (1.834 persones). El percentatge d'homes amb discapacitat (46%) és lleugerament inferior al de dones (54%). El gruix de persones amb discapacitat a la ciutat es concentra en les edats més avançades. La majoria tenen 75 anys o més (34,7%), i el 84,7% de les persones amb discapacitat té 45 anys o més.

L'any 2014 les discapacitats més freqüents a Barcelona eren, per ordre, les físiques motrius (35,4%), les físiques no motrius (24,2%) i els trastorns mentals (20,3%). Només aquests tres tipus de discapacitat representen el 87,6% del total. La resta de les discapacitats la formen la discapacitat visual (7,6%), la intel·lectual (6,92%) i l'auditiva (5,4%). Quant a la intensitat, un 49,6% la meitat de la població amb reconeixement de discapacitat presenta un grau de discapacitat inferior.

La distribució territorial de la discapacitat no és uniforme. La prevalença de les persones amb discapacitat reconeguda en cada districte (percentatge de persones amb discapacitat reconeguda respecte del total d'habitants del districte) mostra diferències importants. El districte que presenta una prevalença de discapacitat més elevada és Nou Barris (10,6%) i el que presenta la més petita és Sarrià - Sant Gervasi (5,8%). Hi ha cinc districtes que presenten una prevalença de discapacitat per sobre de la prevalença de ciutat: Ciutat Vella, Sants-Montjuïc, Horta-Guinardó, Nou Barris i Sant Andreu.

En aquest context, el govern de la ciutat ha de reforçar les actuacions que garanteixin l'autonomia personal d'aquelles persones amb diversitat funcional o persones dependents, garantint-los la plena igualtat d'oportunitats amb la resta de veïns. La discapacitat física, auditiva, visual, intel·lectual o derivada per trastorns mentals, o les persones amb algun grau de dependència, exigeixen programes a mida que garanteixin la possibilitat de desenvolupar-se autònomament en la vida urbana, així com una atenció especial en tota l'oferta de serveis o en la qualitat de l'espai públic perquè estiguin adaptats a la diversitat de necessitats de la població.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.2. Autonomia personal i reconeixement de les cures

Objectius:

Incrementar el nombre de persones que puguin viure a casa seva de manera autònoma.

Impulsar l'accessibilitat universal i el dret a la mobilitat.

Impulsar la participació de les persones amb diversitat funcional a la vida pública i fomentar-ne la participació en els processos de producció de polítiques públiques.

Garantir la cura i el benestar de la gent gran.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.2. Autonomia personal i reconeixement de les cures

Actuacions:

Ampliar el programa de vida independent

Programa per garantir que les persones amb diversitat funcional es puguin desenvolupar de manera autònoma en totes les esferes de la vida quotidiana. Té en compte la necessitat de suport que necessiten per a les activitats de la vida diària i les seves situacions familiars, de recursos o de treball.

Pla d'accessibilitat universal

Millorar l'accessibilitat a l'espai públic, edificis, transport, productes, serveis i processos de comunicació, a fi de garantir l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació de les persones amb diversitat funcional, auditiva, visual i amb dificultats en la comprensió i la parla. Desplegar el pla posant èmfasi en totes les activitats de lleure, esdeveniments ciutadans i activitats culturals.

Adoptar els protocols per millorar l'accessibilitat comunicativa promoguts per Nacions Unides

Adoptar els protocols per millorar l'accessibilitat comunicativa de Nacions Unides. Oferir assistència tècnica o humana a les persones amb discapacitat per facilitar-los l'accés a la informació i als nous sistemes i tecnologies de la comunicació, tenint en compte les diferents tipologies de discapacitat

Pla integral d'atenció a domicili

Integrar en un model de gestió i d'atenció únic els serveis d'atenció personal a la dependència: teleassistència, SAD, AVI. S'hi han d'incloure les persones amb grau I de dependència en l'atenció del SAD al més aviat possible.

Crear la Xarxa d'Acció sobre Diversitat Funcional

Xarxa per fomentar l'accés i l'intercanvi d'informacions, recursos i coneixements, així com l'impuls de projectes conjunts entre les entitats i l'administració en matèria de diversitat funcional, a partir de l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva.

Revisar el model de contractació i provisió del Servei d'Atenció Domiciliària i incorporar-hi el grau I de dependència

Introduir millores socials, laborals i ambientals en el nou concurs del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD), incorporant-hi l'obligatorietat que les empreses que prestin el servei respectin les condicions del conveni col·lectiu en la seva contractació.

1.3. Educació i coneixement

L'educació és un dret i una eina fonamental per abordar la construcció del que és comú. Garantir aquest dret vol dir garantir una educació digna per a tothom, al llarg de tota la vida.

Barcelona va escolaritzar 175.467 infants entre 3 i 16 anys l'any 2015. Històricament, s'ha equiparat el dret a l'educació amb el dret a l'escolarització. Tanmateix, en el marc de les societats complexes l'educació escolar és necessària però insuficient, i cal incorporar el dret a l'educació no formal (educació en el lleure de base comunitària, o formació d'adults). En aquest sentit, una educació per a tothom vol dir impulsar projectes educatius de proximitat, consolidar Barcelona com a ciutat educadora, desplegar plans educatius de barri, imprescindibles per eradicar el 14,6% d'abandonament escolar prematur de la ciutat i desenvolupar un model d'educació inclusiva per als 2.234 infants i adolescents d'educació especial.

Paral·lelament, és necessari adoptar la perspectiva de l'educació al llarg de tot el cicle vital. Tots els ciutadans han de poder disposar d'espais educatius que els acompanyin en el creixement personal i en la formació professional que necessiten a cada moment. A la pràctica, això significa donar prioritat a les baules més febles de la proposta educativa actual: l'educació de la petita infància (Barcelona ofereix 8.080 places de titularitat pública municipal per al cicle de 0 a 3 anys) i una formació professional que ha de ser de qualitat. Dels joves adults de la ciutat, 254.670 persones, que representen un 15,23% de la població del municipi, només 30.797 estaven matriculats en aquests estudis l'any 2015.

En resum, l'educació per a tothom i al llarg de la vida ha de ser una educació digna. I això requereix més i millors recursos públics. El 2015, només el 40,6% dels infants entre 3 i 16 anys de la ciutat estaven escolaritzats en centres de titularitat pública. És bàsic, per tant, incrementar els pressupostos que es destinen a l'educació pública. L'educació digna és una educació capaç de veure i atendre les necessitats de totes les persones. Això vol dir que el 45,3% de joves entre 25 i 29 anys trobin una ocupació d'acord amb la qualificació que tenen a la seva ciutat, que es garanteixi que el 43,9% dels joves entre 15 i 29 anys que no treballen accedeixin a dispositius formatius eficaços per optar a llocs de treball dignes, i que l'11,4% de joves de la mateixa edat que ni estudien ni treballen trobin vies d'inclusió educativa i social.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.3. Educació i coneixement

Objectius:

Garantir una educació pública i de qualitat per a tothom, i reduir la desigualtat entre la ciutadania a l'hora d'accedir-hi.

Assolir els objectius de l'estratègia ET2020 a la ciutat i afavorir l'èxit educatiu de l'alumnat amb necessitats educatives o dificultats d'aprenentatge a través d'una atenció inclusiva a la diversitat i una xarxa de noves oportunitats educatives.

Millorar, ampliar i diversificar l'atenció i l'educació de la petita infància.

Reordenar i promoure l'oferta pública de formació professional i de les persones adultes.

Impulsar accions integrals de suport als centres universitaris i de recerca de la ciutat per fer de Barcelona la capital europea del coneixement.

Actuacions:

Incrementar l'oferta pública d'educació a la ciutat

Incrementar les escoles bressol de titularitat pública, planificar nous equipaments educatius públics d'ensenyament obligatori i postobligatori i augmentar els recursos materials i humans a escoles i instituts.

Pla de millora del parc escolar de Barcelona

Construir nous equipaments educatius públics als districtes que més ho necessiten. Reformar equipaments educatius públics que requereixen actuacions urgents i d'aquelles que necessiten adaptar-se a les necessitats de persones amb diversitat funcional.

Reduir la desigualtat educativa en l'accés a l'educació

Impulsar línies d'ajut econòmic per reduir la desigualtat en l'accés a l'educació, tant pel que fa a l'escolarització obligatòria com a l'educació en el lleure de base comunitària, o l'educació artística.

Pla integral de gestió pública de les escoles bressol municipals

Millorar les escoles bressol municipals, en especial les condicions de treball de les educadores i la qualitat de l'atenció als infants que hi participen.

Plans educatius integrals als barris inclosos al Pla de barris

Propostes educatives innovadores als barris identificats en el Pla de Barris, amb l'objectiu d'incrementar l'èxit educatiu. L'atenció a la diversitat és un pilar bàsic de l'oferta educativa, ja que promou l'actuació inclusiva, incrementa recursos directes i indirectes, i desenvolupa xarxes d'innovació entre educadors.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.3. Educació i coneixement

Atenció educativa prioritària en sectors en risc d'exclusió educativa

Garantir que les persones d'origen immigrat, amb diversitat funcional o discapacitats disposen d'oportunitats educatives de qualitat i que responen a les seves necessitats reals.

Pla d'internacionalització de l'educació de la ciutat

Recuperar el lideratge i el protagonisme internacional de Barcelona com a ciutat pionera en la innovació pedagògica. Es dedicarà atenció especial als col·lectius més vulnerables, posant l'accent en els programes europeus de garantia juvenil, l'ús de les TIC i l'alfabetització digital de tota la població i l'atenció educativa a les minories culturals com el poble gitano.

Pla de foment de l'educació en valors

Fomentar el civisme des de la participació. Educar activament per a la ciutadania i promoure la incorporació de l'educació en valors en tots els nivells i espais educatius, posant un especial èmfasi en la coeducació, la interculturalitat, la laïcitat, la igualtat de gènere, el respecte a la diversitat sexual i la sostenibilitat.

Diversificar l'oferta educativa adreçada a la petita infància

Elaborar una diagnosi de la realitat de l'educació de la petita infància, i fer una proposta posterior d'iniciatives de millora. Explorar la viabilitat de nous serveis i recursos d'atenció educativa a la petita infància.

Educació comunitària i treball educatiu en xarxa als barris

Promoure l'educació comunitària i en xarxa, de la mà d'educadors compromesos amb la innovació educativa. Afavorir la projecció de les experiències de qualitat educativa dins i fora de la ciutat.

Actualitzar l'oferta educativa a persones adultes

Proporcionar oportunitats educatives al llarg de la vida. Promoure la millora de l'oferta pública d'educació de persones adultes, i ampliar el tipus de població interessada a participar-hi.

Millorar l'oferta de formació professional

Dignificar la formació professional. Ampliar l'oferta pública, el nombre de matriculacions i d'acreditacions. Promoure la connexió entre la formació professional i el teixit econòmic, parant especial atenció a l'economia verda.

Promoure la inserció laborals dels joves universitaris en clau d'economia social i sostenible

Dissenyar actuacions per a la transició efectiva dels joves titulats universitaris al món del treball. Fomentar l'economia social i sostenible com a model de desenvolupament econòmic entre els joves universitaris.

Impulsar Barcelona com a capital europea de la recerca i el coneixement

Articular mecanismes de coordinació entre universitats, centres de recerca i Ajuntament per generar coneixement en àrees socials clau. Visualitzar el potencial de recerca de la ciutat dins i fora del municipi. Fomentar el retorn social de la recerca universitària per a la transformació social, econòmica i cultural.

1.4. Equitat de gènere i diversitat sexual

Les desigualtats entre dones i homes a Barcelona són sistèmiques i s'expressen de diferents maneres. La violència envers les dones és una xacra intensa i arrelada a la societat. A Barcelona, durant el 2014, nou dones van ser assassinades pel sol fet de ser dones i es van interposar un total de 4.706 denúncies per lesions. Alhora, es té constància que el 29,9% de barcelonines ha viscut al llarg de la seva vida una agressió masclista greu i el 10,1% de les barcelonines ha perdut la feina al llarg de la vida per agressions masclistes.

Paral·lelament a la violència de gènere, la divisió sexual de la feina persisteix i són les dones les que es fan càrrec de les necessitats de cura de la població en gran mesura. La feminització de la pobresa és una altra realitat en la qual cal intervenir. A la nostra ciutat les dones pateixen una taxa d'atur estructural i de llarga durada més alta que els homes, una presència al mercat laboral més precària, amb més parcialitat i temporalitat, i amb pitjors condicions salarials, ja que perceben un 25% menys de salari de mitjana que els homes.

Aquestes condicions laborals impacten en la qualitat de vida de les dones al llarg de la seva vida i tenen efectes directes en els recursos econòmics de què poden disposar a partir dels 65 anys. Actualment, les dones perceben una pensió mitjana un 38% inferior a la dels homes, de manera que la prestació mitjana de jubilació femenina se situa en 659 euros, quan la mitjana de la dels homes és de 1.067 euros. Una altra conseqüència directa d'aquesta precarietat al mercat laboral és la dificultat a l'accés i la tinença d'habitatge, fet que fa créixer la vulnerabilitat i el risc de caure en situacions de pobresa estructural, en especial de les dones de llars monoparentals, de les dones migrants, i de les que ja es trobaven en situacions prèvies d'exclusió o vulnerabilitat social. Finalment, cal destacar una altra assignatura pendent, la manca d'una distribució equitativa del poder i dels llocs de decisió en l'àmbit polític i econòmic entre dones i homes.

En la nostra societat la diversitat afectivosexual i de gènere està lluny d'estar normalitzada i visibilitzar-la és encara una aposta arriscada en molts contextos, ja sigui l'educatiu, el laboral, a l'espai públic o fins i tot als espais d'oci. La violència envers les persones LGBTI persisteix i per revertir-ho Barcelona ha de ser exemplar en el respecte d'aquestes realitats i alhora tenir un paper actiu en la promoció de valors adreçats a tota la ciutadania.

Per revertir progressivament aquestes situacions, el PAM preveu un abordatge integral i transversal incorporant objectius i línies d'actuació en els diferents apartats temàtics. Així, es posa un èmfasi especial en la dimensió econòmica, en els pressupostos i la fiscalitat, en el dret a la salut, l'habitatge, l'educació, la construcció d'un espai públic per a la vida quotidiana i la cura de les persones, i el desenvolupament d'una administració inclusiva que tingui una visió transversal de la igualtat de gènere en el conjunt de les polítiques públiques. Tots aquests objectius seran coliderats per la Regidoria de Cicles de Vida, Feminismes i LGBTI i els diferents departaments implicats. En aquest apartat es detallen exclusivament els objectius liderats més directament per la Regidoria de Cicles de Vida, Feminismes i LGTBI.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

**1.4. Equitat de gènere
i diversitat sexual**

Objectius:

Promocionar els sabers, la veu, la participació social i política i la memòria de les dones i els moviments feministes.

Reduir la feminització de la pobresa atenent les desigualtats múltiples.

Millorar el model de prevenció, atenció i recuperació de les violències masclistes, connectant-lo al territori i amb la col·laboració de les entitats socials.

Vetllar pels drets de les persones que exerceixen el treball sexual i combatre el tràfic d'éssers humans amb finalitats d'explotació sexual.

Garantir els drets, la participació i el reconeixement de les dones migrants i/o pertanyents a minories ètniques.

Garantir els drets de les persones pertanyents als col·lectiu LGTBI.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.4. Equitat de gènere i diversitat sexual

Actuacions:

Recuperar la memòria històrica i l'experiència de les dones de la ciutat

Recuperar la memòria de les dones de la ciutat, en coordinació amb la comissionada de Cultura i el comissionat de Programes de Memòria. Promoure projectes i actes específics que recullin la experiència de les dones.

Incentivar les aportacions feministes i de les dones en la cultura i les ciències de la informació

Incloure iniciatives artístiques en què les dones tinguin un paper rellevant o que aportin una perspectiva de gènere en la programació dels esdeveniments i projectes culturals de la ciutat. En coordinació amb la comissionada de Cultura i amb les entitats especialitzades.

Estratègia contra la feminització de la pobresa

Crear una taula intersectorial amb actors de la societat civil i departaments de l'Ajuntament per definir una estratègia de lluita contra la feminització de la pobresa, amb mesures en els àmbits del treball i el sosteniment de la vida, la salut, l'habitatge i els sistemes d'informació i les dades. Tindrà en compte la veu de les dones en situació o risc de pobresa.

Millorar el sistema d'informació i reforçar la detecció i l'atenció, i recuperar les dones víctimes de violència masclista

Nou sistema de recollida i anàlisi de dades de prevalença, àmbits i formes en què es manifesten les violències masclistes, atenent a les violències de les quals no es disposa de dades, i que inclou un mapa d'actius de la ciutat, la revisió del SIAS i l'enquesta de victimització.

Accions per atendre la infància i l'adolescència víctimes de la violència

Establir nous criteris per detectar i tractar infants i adolescents que viuen situacions de violència masclista. Avançar en el seguiment a mitjà i llarg termini d'infants i adolescents víctimes de violència masclista per assegurar la seva recuperació total. Millorar la formació al professorat, monitors de lleure i altres actors clau per a una millor detecció de les violències. Reforçar els mecanismes de seguiment des de les escoles, centres oberts i entitats de lleure.

Estratègia de prevenció contra la violència masclista

Estratègia conjunta per prevenir la violència masclista, en col·laboració amb tots els actors implicats en la resolució del problema. Intervencions des del 0-3 fins a la edat adulta, amb un pes important en el treball en l'àmbit educatiu i del lleure, en les xarxes digitals i en els mitjans de comunicació.

Coordinar els agents que intervenen contra el tràfic de dones

Crear una taula de treball interdepartamental i interadministrativa amb tots els actors centrals (judicatura, fiscalia, cossos de seguretat, entitats socials, immigració, etcètera) per revisar i definir el circuit d'actuació de tots els agents a la ciutat, per definir indicadors de detecció i per millorar el sistema de protecció de les víctimes.

Reformar el marc normatiu municipal perquè sigui respectuós amb els drets de les treballadores sexuals, alhora que es reforça l'atenció sanitària, social i jurídica i els seus itineraris d'ocupabilitat.

Revisar les actuals ordenances i altres normatives per definir un marc normatiu capaç de garantir els drets de les dones que exerceixen el treball sexual i que facin l'activitat en condicions sanitàries dignes, amb seguretat i amb autonomia.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.4. Equitat de gènere i diversitat sexual

Pla per la justícia de gènere

Línies estratègiques, objectius i mesures concretes per a combatre les desigualtats de gènere, apoderar les dones de Barcelona i transformar la ciutat des d'una perspectiva feminista. Es farà de manera coordinada i transversal amb totes les àrees i els districtes.

Modificar metodologies de treball i serveis de l'Ajuntament perquè siguin inclusius i articular estratègies i iniciatives d'apoderament de dones migrants o pertanyents a minories ètniques als espais habituals de la seva vida quotidiana

Es revisaran les metodologies d'intervenció existents per atendre les necessitats i la veu de dones diverses en els diferents àmbits d'intervenció de la política local, es millorarà la coordinació i intercanvi d'informació entre els serveis d'atenció a dones i els d'atenció a persones migrades, i es fomentarà la participació de les entitats de dones que lluiten per l'equitat i la interculturalitat i es promourà la defensa dels seus drets laborals.

Desplegar la llei catalana LGTBI a Barcelona, atenent les desigualtats múltiples. Pla LGTBI

S'avaluarà el pla LGTBI de ciutat per analitzar quins aspectes de la Llei 11/2014 s'estan duent a terme actualment, s'analitzarà jurídicament la transposició de la llei a escala municipal i s'inclouran en el nou pla LGTBI totes aquelles accions necessàries per aplicar la llei vigent en la matèria. El pla LGTBI establirà les línies d'intervenció des de una perspectiva transversal: impacte en la política migratòria, laboral, educativa, de gent gran, de participació, etcètera.

Pla d'eradicació de la LGTBIfòbia

Definir un pla de formació per al personal de l'Ajuntament i per a altres agents socials, de l'àmbit educatiu i sanitaris en matèria LGTBI. Dur a terme estudis clau sobre la discriminació en l'àmbit laboral, la despatologització trans, la realitat de les persones intersexuals, entre altres. Promoure campanyes per lluitar contra la LGTBIfòbia.

Centre municipal de recursos LGTBI

Obrir el recurs municipal LGTBI, que oferirà acompanyament, atenció bàsica i assessorament a persones pertanyents a col·lectius LGTBI i a familiars que ho requereixin.

1.5. Cicles de vida

Cada cop resulta més difícil diferenciar polítiques i actuacions tenint com a criteri únic l'edat. Si bé és cert que és diferent ser un infant, un jove o una persona gran, les fronteres entre aquests moments vitals s'han fet imprecises. Cal encarar les diferents etapes vitals atenent les seves especificitats i posant l'èmfasi en els moments de disrupció i crisi que acostumen a produir-se al llarg de la vida.

Les polítiques de la ciutat han de respondre a les diferents necessitats que sorgeixen en cada moment dels cicles vitals heterogenis (infància, adolescència, emancipació, viure en parella, trencaments familiars, problemes de salut, pèrdua de capacitats físiques o mentals...), i ho han de fer responnent també als valors de la igualtat i el reforçament de l'autonomia personal. Els reptes que s'han d'abordar en aquest àmbit són de gran abast, ja que s'està donant un envelliment progressiu de la població (el 21,6% de la població de Barcelona és més gran de 65 anys) així com un augment de l'índex de solitud entre la gent gran, que es situa en el 25,6%. Afegit a això, s'ha de tenir en compte que les noves generacions de gent gran no responen als patrons de generacions anteriors, tenen un nivell formatiu més elevat, han viscut amb les noves tecnologies, i demanden nous espais de participació i reconeixement.

Paral·lelament, s'ha de fer front als problemes que pateix una part important de la població jove. Amb una taxa d'atur juvenil del 29,3%, amb el 21,3% dels joves que ni estudien ni treballen entre els 16 i 24 anys, les generacions de joves veuen com es redueix progressivament la possibilitat d'emancipar-se (només el 24,1% ho aconsegueix avui dia) i cada cop més opten per marxar a l'estranger.

S'ha d'afrontar doncs una realitat complexa pel que fa a les etapes vitals, que requereix objectius, iniciatives i plans que integrin les especificitats de les situacions al llarg del cicle de la vida. Les polítiques en aquest àmbit han de ser coproduïdes per part dels diferents actors implicats, per garantir, així, la seva màxima eficàcia i la coresponsabilitat adequada. L'acció pública s'ha de dur a terme amb la implicació directa de les persones afectades, i vincular capacitats tècniques, voluntat política i coneixement directe per part de la ciutadania, i de les entitats i associacions en què s'expressa i organitza. Especialment, cal que infants i adolescents tinguin veu i espais de decisió per definir com ha de ser la Barcelona del present i del futur.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.5. Cicles de vida

Objectius:

Promoure una ciutat amable per a la gent gran, adaptant-la per atendre les necessitats del nombre creixent de persones grans, i en especial aquelles situacions de risc o vulnerabilitat.

Impulsar el suport comunitari per acompanyar les situacions de solitud.

Promoure la participació social i política atenent la diversitat i la pluralitat de les persones grans.

Reduir l'atur juvenil i lluitar contra la precarietat laboral del jovent.

Promocionar i facilitar l'autoorganització i associacionisme juvenil atenent la diversitat dels joves.

Impulsar i reforçar mecanismes de participació política d'infants i adolescents als districtes i a la ciutat.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.5. Cicles de vida

Actuacions:

Procés participatiu sobre habitatge per a més grans de 50 anys

Procés de participació amb la gent més gran de 50 anys per definir els objectius de la política d'habitatge per fer front a l'envelliment progressiu de la població i la necessitat de mantenir-se en l'entorn propi, definir models d'habitatge viables i desitjables a mitjà i llarg termini, i mesures de canvi per posar en marxa a mitjà termini.

Iniciatives per facilitar l'ús del transport públic a les persones grans

Transport adaptat i accessible en aquells barris i zones amb una xarxa de transports de barri inexistent o poc intensa i que presenten, a més, obstacles a la mobilitat de les persones grans.

Protocol d'actuació davant el maltractament a les persones grans

Reforçar el protocol d'actuació per a casos de violència i gravetat d'acord amb el treball fet fins ara en relació amb el bon tracte amb la gent gran.

Estratègia comunitària per a la participació contra la solitud

Impulsar un model de connexió entre les xarxes socials, comunitàries i els serveis públics d'atenció per trobar sinergies i millores en la detecció i l'atenció a persones grans amb problemes de solitud. Mantenir els diversos projectes que tenen efectes directes en la millora de la solitud de les persones grans.

Consolidar la participació a través de casals i promoure la relació amb la comunitat

Estendre un model intern de gestió i decisió democràtica dels casals, amb fórmules innovadores de participació. Impulsar una millor connexió amb la resta dels equipaments públics (en especial biblioteques, espais culturals, etcètera). Recollir propostes de persones grans que no fan ús dels casals però que demanen espais de participació social i cultural. Promoure activitats i espais diversos que donin resposta a aquestes demandes.

Pla per a l'envelliment actiu

Nou pla de la gent gran, que aglutinarà les diferents mesures, projectes i línies d'intervenció en àmbits com ara l'habitatge, la mobilitat, la construcció de la ciutat, la salut, l'educació al llarg de la vida, o la participació social i política, entre altres. L'objectiu és que estigui arrelat als diferents districtes, de manera que les línies d'actuació prioritàries es defineixin en funció de les necessitats territorials i la diversitat de persones grans.

Pla contra l'atur i per la qualitat del treball juvenil

Es definiran les línies d'intervenció fonamentals per assolir una reducció progressiva de l'atur juvenil i unes millors condicions laborals dels joves. Es buscarà el consens del conjunt del consistori i inclourà una planificació a mitjà i llarg termini. Com a part d'aquest pla s'ampliarà el pressupost dedicat als plans d'ocupació, que inclourà criteris d'edat i garantirà una reserva de places per a persones joves.

Promoure condicions laborals dignes per a la gent jove als contractes de l'Ajuntament

Incloure en les clàusules socials de contractació de l'Ajuntament garanties per a un millor accés dels joves.

Pla d'equipaments juvenils

Revisar el Pla d'equipaments juvenils, amb la col·laboració del Consell de Joventut de Barcelona i altres grups del moviment associatiu jove. Avançar en la cobertura de la demanda de nous espais.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.5. Cicles de vida

Fomentar la participació dels joves en esdeveniments culturals i impulsar la presència dels joves que vinguin de diferents cultures i orígens

Obrir espais en els esdeveniments culturals —en especial a les Festes de la Mercè i de Santa Eulàlia— per a una gestió directa dels joves de la ciutat (en formes i programació). Promoure la presència de joves amb orígens nacionals i culturals diversos.

Pla pels drets de la infància i l'adolescència

Definit conjuntament per diferents àrees, regidories i comissionats, aquest pla ha de fer que el conjunt de l'Ajuntament defineixi i es comprometí amb els drets dels infants i adolescents, i que sigui un veritable pilar de la definició del futur de la ciutat. En el context d'aquest pla es posarà especial atenció a assegurar que es creïn els mecanismes per assegurar que els infants i adolescents poden participar en temes com el PAM, els pressupostos, el model econòmic i de consum, entre altres.

Crear espais de codecisió als equipaments existents i en el disseny de les instal·lacions esportives de carrer

Establir canals de consulta i decisió dels joves a les instal·lacions esportives de carrer: parcs, rocòdroms, pistes de skate, etcètera. En coordinació amb Esports, Urbanisme i Espai Públic.

1.6. Habitatge

Barcelona ha de garantir el dret a disposar d'un habitatge digne. Això significa reconèixer obligacions per part dels poders públics i també dels poders privats. Aquestes obligacions tenen a veure tant amb el deure d'oferir habitatges dignes i accessibles econòmicament, com amb fomentar la participació de la ciutadania en la concreció de les polítiques d'habitatge i amb sancionar usos antisocials de la propietat.

Per dur a terme aquesta tasca es plantegen quatre grans línies de treball. En primer terme i com a premissa general que ha de guiar l'actuació municipal, s'ha de promoure la funció social de l'habitatge i del sòl. És a dir, impedir els usos especulatius i avançar en la concepció de l'habitatge com un bé de primera necessitat. En concret, es tracta tant de detectar i mobilitzar habitatge buit per oferir-lo en règim de lloguer social, com d'instaurar l'obligació de promoure habitatge social en les grans operacions de rehabilitació urbana que tenen lloc a la ciutat, passant per les sancions als grans propietaris que incompleixen els deures de conservació i ús digne dels habitatges.

En segon terme, les polítiques d'habitatge s'han d'encaminar a fer front a la situació d'emergència habitacional. Segons dades municipals, entre el juny del 2014 i el juny del 2015, 2.000 unitats familiars en situació de vulnerabilitat van ser desnonades del seu habitatge habitual. Els districtes més afectats van ser: Nou Barris, Ciutat Vella i Sants-Montjuïc. El 83,6% d'aquests desnonaments es refereixen a impagaments de lloguer. Ara bé, l'emergència habitacional va més enllà dels desnonaments. Es reflecteix també en l'infrahabitatge, l'amuntegament i el creixement d'ocupacions dels pisos buits de les entitats financeres per part de famílies empobrides. Per fer front a aquesta situació calen, doncs, accions diferenciades. Des de la prevenció de la pèrdua de l'habitatge a través d'ajuts al pagament del lloguer i la mediació amb els propietaris, fins a la intervenció en infrahabitatges a través d'ajuts a la rehabilitació.

Un dels altres dèficits que pateix Barcelona és en matèria de promoció d'habitatge social i cooperatiu i de rehabilitació del parc existent. Així, a partir del 2011 la construcció d'habitatges públics ha passat de 1.000 pisos iniciats anualment a 300, davant els 5.000 pisos públics anuals de ciutats com Viena. Els habitatges cooperatius, el cohousing, són pràcticament inexistents. En conseqüència, el parc d'habitatge accessible de Barcelona, 10.530 pisos, només representa l'1,3% del parc existent, davant el 15% de les ciutats europees del nostre entorn. Una quantitat incapaç de donar resposta a la demanda d'habitatge per sota del preu de mercat. Per això, les mesures també inclouen la construcció de 4.000 nous habitatges, 2.000 dels quals es promouran directament a través del Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona i 2.000 més mitjançant diferents operadors com ara cooperatives, promotors socials o amb ànim de lucre limitat. Aquests pisos s'oferiran principalment en règim de lloguer social i en nous règims de tenència com el cohousing.

Per la seva banda, ni els plans de barri, ni les convocatòries d'ajuts a la rehabilitació han previst la reforma de l'interior dels habitatges. L'embelliment de l'espai públic no s'ha acompanyat d'una millora de les condicions dels interiors dels pisos. Una mancança que ha dificultat l'adequació energètica dels habitatges i la realització de les millores que requereixen les persones grans. D'aquí la importància d'impulsar ajuts específics per rehabilitar l'interior dels habitatges.

Fer efectiu el dret a l'habitatge a Barcelona és un repte de primer ordre. Cal innovar atenent la diversitat dels barris i de les persones que viuen a Barcelona i tenir present la realitat metropolitana, en la qual els fluxos de treball i mobilitat i els llocs de residència de les persones sovint corresponen a municipis diferents. Per fer-ho, s'ha començat a elaborar el Pla pel dret a l'habitatge de Barcelona 2016-2026, un pla que a través de la participació dels veïns ha d'ajudar a posar fi a la consideració de l'habitatge com un bé d'inversió.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.6. Habitatge

Objectius:

Promoure la funció social de l'habitatge i el sòl.

Revertir l'exclusió residencial.

Promoure la rehabilitació dels habitatges des d'una perspectiva sostenible d'acord amb la diversitat dels usuaris.

Incrementar la promoció d'habitatge de lloguer social i cooperatiu dirigit a gent gran, dones víctimes de violència de gènere, persones amb discapacitat i joves.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.6. Habitatge

Actuacions:

Crear un cens d'habitatge buit

Elaborar un cens per saber on està, de qui és i en quina situació es troba l'habitatge buit. Les dades permetran detectar i contactar els propietaris amb l'objectiu que el lloguin, ja sigui en el mercat o a través de l'Ajuntament.

Promoure la cessió voluntària de 450 pisos buits de grans propietaris d'habitatges

Impulsar acords, ja siguin de cessió o de venda per sota de preu de mercat, amb les entitats financeres. En cas de no arribar a acords, caldrà fer servir els instruments legals que permeten sancionar els grans propietaris d'habitatge buit.

Comprar 300 pisos als bancs per sota del valor de mercat

Fer ús del dret d'adquisició preferent dels habitatges procedents d'execucions hipotecàries en cas que les entitats vulguin desfer-se'n, segons estableix el Decret Llei 1/2015. La compra d'aquests habitatges per destinar-los a habitatge social impedeix que vagin a mans de grans fons d'inversió i garanteix una llar a les famílies en situació d'exclusió residencial.

Mobilitzar 900 habitatges buits de petits propietaris

Difondre l'existència de dos programes municipals orientats a captar pisos buits de petits propietaris, els quals garanteixen el cobrament de rendes i financen la rehabilitació: Habitat 3 i la Borsa d'Habitatge de Lloguer.

Incrementar les reserves per a habitatge protegit en el sòl urbà consolidat

Impulsar la construcció de nou habitatge protegit més enllà de les noves àrees d'expansió de la ciutat, i obligar els promotors que volen construir a Barcelona a fer HPO a través d'una modificació del Pla general metropolità.

Promoure l'edificació dels solars pendents d'urbanitzar i generar nous solars

Crear un registre de solars buits que permeti forçar l'execució d'obres o, arribat el cas, l'execució subsidiària per part de l'Ajuntament.

Incrementar la disciplina en matèria d'habitatge: sancions a pisos buits, execució subsidiària d'obres, cessió obligatòria, i drets de tanteig i retracte

Aplicar la normativa d'habitatge com la Llei pel dret a l'habitatge del 2007, el Decret Llei 1/2015, de mesures urgents, i la Llei 24/2015, contra l'emergència habitacional, per posar fi a usos antisocials de l'habitatge per part dels grans propietaris.

Inspeccionar el parc d'habitatge públic i el patrimoni disponible

Impulsar un pla d'inspecció dels 10.500 habitatges públics amb l'objectiu de detectar possibles usos fraudulents. Estudiar el patrimoni municipal disponible per detectar sòls edificables, immobles desocupats, etcètera.

Ajuts estables al pagament del lloguer

Disposar d'ajuts permanents al pagament del lloguer per evitar desnonaments i permetre que el propietari cobri les seves rendes. Més del 80% dels desnonaments de Barcelona estan vinculats a les dificultats per pagar el lloguer.

Criteris d'accés als pisos que adjudica la Mesa d'Emergència

Modificar el Reglament d'accés a la Mesa d'Emergència per garantir el reallotjament digne de totes les persones que ho necessitin, en funció dels criteris d'exclusió residencial que determina la nova Llei 24/2015, contra l'emergència habitacional.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.6. Habitatge

Prevenir i intervenir en els desnonaments

Contactar amb els jutjats per conèixer processos de desnonament al més aviat possible i poder mitjançar amb propietaris per arribar a una solució justa per a les dues parts. Si no es pot evitar el desnonament, cal garantir la presència municipal en els desnonaments amb l'objectiu de mitjançar i garantir el realotjament digne.

Intervenir en els habitatges ocupats

Impulsar un pla d'intervenció en les ocupacions a precari que permeti actuar de manera diferenciada davant les distintes situacions: ocupacions que generen molèsties en la comunitat, ocupacions com a resultat d'estafa, ocupacions amb presència de màfies, etcètera.

Ajuts a la rehabilitació per revertir les situacions d'infrahabitatge

Incorporar de partides estables en les convocatòries anuals d'ajuts a la rehabilitació per revertir condicions d'infrahabitatge com ara humitats, manca aïllament tèrmic, etcètera.

Ajuts per millorar la funcionalitat i l'accessibilitat de l'interior dels habitatges

Incorporar en la convocatòria 2016 ajuts a la rehabilitació de l'interior dels habitatges, ja sigui per fer reformes relacionades amb l'envelliment dels usuaris com per a millores d'estalvi energètic.

Incloure la rehabilitació en els plans d'ocupació adreçats a persones en atur

La rehabilitació és un important nínxol d'ocupació fàcilment accessible per als treballadors que van treballar en la construcció i que amb l'esclat de la bombolla es van quedar sense feina.

Àrees de rehabilitació especial que impedeixin l'expulsió dels veïns

Facilitar la conservació dels centres històrics i evitar-ne l'expulsió dels veïns. És urgent protegir els habitatges habituals de l'arribada de fons d'inversió que tenen com a objectiu convertir els pisos en apartaments turístics, oficines, etcètera.

Bonificar la rehabilitació energètica dels edificis i la reducció de la petjada ecològica dels projectes de construcció i rehabilitació.

Promoure l'ús de materials sostenibles en els processos de rehabilitació i construcció, i bonificar la rehabilitació dels immobles d'acord amb nivell de rendes per garantir l'accés als ajuts per part dels qui més ho necessiten.

Adjudicar 2.000 habitatges públics a col·lectius en situació de vulnerabilitat

Durant els darrers anys, els pocs habitatges socials disponibles s'han dedicat en gran mesura a realotjar persones desnonades. Cal impulsar l'adjudicació de pisos a contingents especials com ara famílies monoparentals, dones víctimes de violència de gènere, persones amb discapacitats i famílies en condicions d'amuntegament.

Construir 4.000 habitatges, majoritàriament en règim de lloguer social

Combinar la construcció pública amb la construcció conjunta amb promotors socials amb ànim de lucre limitat, a fi d'aprofitar el sòl municipal disponible per construir habitatge públic i arribar a 4.000 habitatges en aquest mandat.

Promoure noves formes de tinença com el cooperativisme en cessió d'ús

Promoure el cooperativisme en cessió d'ús, que atorga seguretat en el temps alhora que impedeix l'especulació, en detriment del règim de propietat, inaccessible, i el lloguer, que és car i a més resulta insegur en el temps ja que cada tres anys hi ha la possibilitat de no-renovació.

1.7. Sanitat i salut

Barcelona disposa en general de bons indicadors de salut, però mostra també preocupants desigualtats entre grups socials, com ara la diferència d'11 anys d'esperança de vida entre els veïns de Torre Baró i Pedralbes. Per reduir-les, cal una acció multisectorial, coordinada i integral de totes les àrees del Govern. En aquest sentit, l'últim informe de salut ha permès identificar 18 barris amb pitjors indicadors on cal prioritzar accions per reduir les desigualtats territorials.

Les intervencions de salut pública i la disponibilitat i qualitat de serveis sanitaris públics són també importants per donar resposta a les desiguals necessitats de salut. L'Ajuntament ha de vetllar per garantir una bona sanitat pública a tota la ciutadania, a la vegada que els efectes del Reial decret llei 16/2012 es continuen traduint en situacions d'exclusió de l'accés al sistema sanitari públic. Les retallades pressupostàries en sanitat s'han concentrat en els proveïdors públics, i la presència en el sistema públic de proveïdors privats i lucratiu és cada vegada més forta, majoritària en àrees com la rehabilitació o la sociosanitària.

L'Organització Mundial de la Salut preveu que l'any 2030 els trastorns mentals esdevindran la primera causa d'anys de vida viscuts amb discapacitat. A Barcelona, un 11,1% dels homes i un 16,8% de les dones presenta una mala salut mental. A la ciutat hi ha un gran ventall d'organitzacions que treballen en l'àmbit de la salut mental i cal definir una estratègia comuna per augmentar els actius de la ciutat per a la promoció de la salut mental i l'abordatge de les problemàtiques sanitàries i socials de les persones afectades per malalties mentals.

El teixit associatiu que treballa per la sensibilització, la informació i l'actuació sobre determinades patologies és enorme, amb accions sovint d'abast petit i poc coordinades. Per abordar els reptes de prevenció, protecció i promoció de la salut, cal reconèixer i incorporar en l'acció col·lectiva les capacitats de les associacions i el compromís cívic de la ciutadania. Vivim també una època de gran interès i augment de programes i activitats de prevenció i promoció de la salut en l'àmbit comunitari: des dels plans comunitaris, la salut pública, fins a l'atenció primària de salut... Un interès que volem ajudar a fer més efectiu a partir de l'avaluació d'experiències, la coordinació dels actors i una planificació conjunta.

Els 660 embarassos adolescents, les 357 noves infeccions anuals per VIH i l'increment d'altres infeccions de transmissió sexual constitueixen també reptes urgents. Aquests reptes s'han d'abordar superant el marc merament preventiu i avançant cap a un enfocament en positiu de la salut sexual. Alhora, Barcelona ha d'estar a l'altura en la garantia d'un tracte professional, respectuós, i no patologitzar les persones del col·lectiu LGBTI en cadascun dels seus accessos al sistema sanitari.

Finalment, per garantir el dret a la salut, són necessàries també accions que es presenten en altres apartats d'aquest PAM, com aquelles orientades a millorar la qualitat de l'aire, garantir una atenció integral social i sanitària, o donar suport a les persones cuidadores, entre altres.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.7. Sanitat i salut

Objectius:

Garantir una sanitat pública universal, equitativa i de qualitat.

Reduir les desigualtats socials en salut.

Millorar la salut mental de la ciutadania i la prevenció, l'atenció i la reinserció en l'àmbit de les addiccions.

Millorar la participació efectiva i acció coordinada de la societat civil per a la salut de la població.

Promoure la salut sexual i reproductiva de la població, i defensar els drets sexuals i reproductius de les dones i les persones LGTBI.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.7. Sanitat i salut

Actuacions:

Estratègia per garantir una sanitat pública, universal i de qualitat

Conjunt de mesures per millorar la sanitat pública a la ciutat, facilitar l'accés a l'empadronament i a la targeta sanitària a tota la població resident, aturar les privatitzacions, posar fi a la prestació de serveis públics en centres privats lucratiu, augmentar la transparència i la presa de decisió compartida en els òrgans de decisió sanitària, i prioritzar inversions en el Pla d'equipaments sanitaris 2016-2023.

Pla d'acció conjunta per a la reducció de desigualtats socials en salut

Afrontar les desigualtats per raó de territori, gènere, classe social, origen i orientació sexual en la probabilitat de tenir bona salut, endegant accions sanitàries i de salut pública, i una estratègia transversal que defineixi noves accions de totes les àrees. L'Observatori d'Impactes en Salut i Qualitat de Vida de les Polítiques Municipals farà el seguiment i avaluarà els impactes d'aquestes accions.

Pla de salut mental

Estratègia compartida de les institucions i les entitats que operen en salut mental a la ciutat, per promoure el benestar emocional de la ciutadania, i donar la millor atenció, suport i integració a les persones amb problemes de salut mental i les seves famílies. Es constitueix una taula per a la salut mental, com a instrument de trobada i participació d'institucions, proveïdors de serveis, associacions de familiars i malalts, i persones expertes.

Desplegament de l'estratègia de salut sexual i reproductiva

Reforçar el pressupost en el camp de la salut sexual i reproductiva, combinant els esforços de promoció dels drets sexuals i reproductius i de prevenció i atenció de malalties de transmissió sexual, a través de la Taula de Salut Sexual i Reproductiva com a espai de treball conjunt dels actors implicats.

Empadronament i accés a la targeta sanitària a tota la població resident

Estratègia d'empadronament actiu, amb identificació i eliminació de les principals traves a l'empadronament. Alhora, cal fer pressió al CatSalut per superar les barreres administratives i eliminar el temps de latència entre empadronament i obtenció de la targeta.

Reducció de les externalitzacions i les privatitzacions de serveis sanitaris

Analitzar i revisar les conseqüències per a la salut pública de les externalitzacions i privatitzacions de serveis sanitaris públics, amb l'objectiu d'evitar proporcionar recursos de la sanitat pública a entitats privades amb ànim de lucre.

Augment de la transparència i presa de decisió compartida en els òrgans de decisió sanitària

Aposta per ser més actius en els espais on es prenen decisions clau sobre assistència sanitària en els quals participa l'Ajuntament, i exigir transparència.

Reforç de l'atenció primària de salut i de l'acció comunitària

Exigir al Consorci Sanitari de Barcelona una inversió més elevada en atenció primària per donar resposta a les necessitats de salut de la ciutadania. Treballar amb els professionals del sector per millorar l'atenció primària i comunitària.

Pla d'equipaments sanitaris 2016-2023

Conveni periòdic entre Ajuntament i Generalitat en el marc del Consorci Sanitari de Barcelona. És clau per fer front a les necessitats d'equipaments sanitaris a la ciutat, tenint en compte l'aposta per una sanitat pública universal, equitativa i de qualitat, i que sigui propera i accessible per a tothom.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.7. Sanitat i salut

Reforç i extensió del programa “Salut als barris” en els 18 barris en pitjor situació

Estendre el programa a 7 dels 18 barris amb pitjor situació socioeconòmica i de salut que encara no el tenien, i reforçar-lo a la resta. Comporta intervencions per millorar habilitats parentals i la salut mental, reduir addiccions i solitud, entre altres, amb col·laboració entre els serveis i les entitats del barri.

Observatori d'Impactes en Salut i Qualitat de Vida de les Polítiques Municipals

Aquest observatori farà el seguiment de les desigualtats en salut i dels factors econòmics, socials i ambientals que la determinen a la ciutat, i avaluarà els impactes en salut de les accions de múltiples àrees de Govern, i també en proposarà millores.

Reducció del nombre de persones en situació de pobresa farmacèutica

Subscriure convenis amb entitats del tercer sector que faciliten la cobertura econòmica del copagament de fàrmacs i prestacions prescrites en el sistema sanitari públic a malalts crònics amb pocs recursos. Instar les autoritats competents a millorar la progressivitat i avançar cap a la supressió del copagament.

Pla de salut comunitària

Ajudar a fer més efectiu l'interès pels programes i les activitats de prevenció i promoció de la salut en l'àmbit comunitari: des dels plans comunitaris, la salut pública, o l'atenció primària, a partir de l'avaluació d'experiències, fins a la coordinació dels actors i una planificació conjunta.

Pla d'acció sobre drogues 2017-2020

Renovar el pla que marca i coordina la política sobre drogodependències de les diverses àrees de l'Ajuntament, i compartir-ne les línies amb el Grup Polític de Drogues amb representació de tots els grups municipals i les entitats del sector.

Articulació d'accions compartides amb les organitzacions que treballen en l'àmbit de la salut

Accions per impulsar el treball cap a objectius de ciutat compartits amb les organitzacions que treballen per a la prevenció de determinades patologies i acompanyament d'afectats, a fi de proporcionar estabilitat a aquestes entitats.

Inclusió de la perspectiva LGTBI en l'atenció sanitària i els programes de salut pública

Formar en diversitat sexual i de gènere el personal sanitari; garantia d'una atenció a persones trans i intersexuals respectuosa amb els drets fonamentals i no patologitzant; defensar el dret a la reproducció assistida de les dones lesbianes i bisexuals, i incloure la perspectiva LGTBI en els programes de salut i escola, entre altres.

1.8. Migració, interculturalitat i discriminació zero

Amb més d'un 16% de població d'origen estranger a Barcelona, la ciutat ha de fer front a l'acollida de noves persones migrants i ha de garantir la construcció d'un projecte col·lectiu en què totes les persones se sentin participants sense tenir-ne en compte l'origen.

Les persones migrades pateixen situacions de vulnerabilitat relacionades amb una llei d'estrangeria que no els concedeix els drets bàsics de ciutadania. Per fer front a aquesta situació, Barcelona atindrà totes les persones que arriben a la ciutat independentment de la seva situació jurídica. En aquest sentit, per garantir l'accés universal als drets més bàsics (educació, salut, serveis socials...) cal impulsar una política d'empadronament actiu i polítiques i programes d'acollida a persones immigrades i refugiades.

Per vetllar per l'estatut jurídic de les persones que hi resideixen cal facilitar els processos d'accés als permisos de residència dins de les competències i capacitats locals proveint serveis de suport jurídic. D'altra banda, s'ha de fomentar i facilitar que totes les persones que hi resideixin puguin viure-hi amb pau amb els seus familiars més propers (fills, marits, mullers i pares) i per això es facilitarà activament la reagrupació familiar.

Paral·lelament a les polítiques de suport a les persones migrades que els garanteixin els drets bàsics de ciutadania, Barcelona ha potenciar el seu model de convivència intercultural, que es basi en la interacció entre totes les persones residents, independentment del seu origen cultural i tenint en compte en la vida comunitària tres principis bàsics. En primer lloc, el principi d'igualtat, entès com la igualtat d'oportunitats socials, d'accés als serveis, programes i equipaments públics. Per garantir-ne el compliment, cal lluitar contra les situacions d'exclusió i discriminació, especialment les relacionades amb l'origen i la diversitat cultural.

El segon principi que ha de regir la vida a la ciutat és el reconeixement de la diversitat com un actiu positiu de Barcelona. Cal aprofitar la riquesa que aporta aquesta diversitat i crear els espais perquè totes les persones puguin fer la seva contribució en el procés de construcció d'una ciutat cohesionada on no hi hagi ciutadans de primera i ciutadans de segona.

Per acabar, és imprescindible el principi d'interacció positiva entre persones i col·lectius diversos que viuen a Barcelona, en un procés permanent de coneixement i diàleg. La convivència intercultural s'ha de viure amb normalitat per part de tothom i en tots els àmbits.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.8. Migració, interculturalitat i discriminació zero

Objectius:

Reduir el màxim possible el nombre de persones en situació irregular.

Enfortir les polítiques d'atenció a les persones migrants i refugiades garantint-los l'accés als serveis bàsics.

Reforçar l'apoderament de les dones i els joves d'origen cultural divers per reagrupació familiar.

Promoure la perspectiva intercultural transversal.

Lluitar contra la xenofòbia, el racisme i la discriminació.

Garantir la inclusió del poble gitano en l'àmbit laboral, educatiu, sanitari, econòmic, social i cultural.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.8. Migració, interculturalitat i discriminació zero

Actuacions:

Impulsar l'assessorament jurídic per reduir la irregularitat

Reforçar els recursos en els diferents serveis d'assessorament jurídic i d'informació per facilitar la regularització de les persones immigrants en situació irregular i evitar la irregularitat sobrevinguda. Tant al Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats (SAIER), com al Servei d'Orientació i Acompanyament per a Persones Immigrades, com en el suport a la xarxa d'entitats d'acollida.

Pla d'acció del Consell Municipal d'Immigració 2015-2019

Desenvolupar les propostes del Consell Municipal d'Immigració per afavorir la inclusió de les persones immigrades dins el marc de la Llei d'estrangeria.

Facilitar l'empadronament de totes les persones que visquin a la ciutat de Barcelona, independentment de la seva situació jurídica

Facilitar informació a tota la xarxa d'entitats d'acollida perquè totes les persones que arriben a la ciutat, independentment de la seva situació jurídica, puguin empadronar-se com a primer pas per a la seva integració. Vetllar, complint la llei, per mantenir criteris inclusius en l'empadronament, i potenciar la figura de l'empadronament sense domicili fix.

Millorar la capacitat educativa de joves d'orígens diversos

Treballar conjuntament amb el Consorci d'Educació de Barcelona per augmentar l'èxit educatiu dels joves barcelonins d'orígens culturals diversos, a fi d'augmentar el nombre dels que passen a l'educació postobligatòria. Reforç dels programes específics com "Èxit", o crear-ne de nous per aconseguir aquest objectiu. Reduir la taxa de fracàs escolar dels joves d'origen cultural divers.

Potenciar els espais de dona i joves del programa d'acompanyament a la reagrupació familiar

Potenciar els espais específics que treballen amb les dones que inicien un procés de reagrupació familiar, dins del programa d'acompanyament al reagrupament familiar. Facilitar el procés d'autonomia i apoderament a les dones i els infants que arriben.

Incrementar el suport a les entitats d'acollida

Incrementar els recursos de suport a les entitats d'acollida a persones immigrants. Potenciar el treball en xarxa d'aquestes entitats amb la col·laboració de l'Ajuntament tant en el si de la Coordinadora de la Llengua com en la XESAJE (Xarxa d'Entitats Socials d'Assessorament Jurídic per a Estrangers).

Línia de formació intercultural

Oferta formativa en relació amb temes de gestió de la diversitat (cultural i religiosa) des d'una perspectiva intercultural per a associacions, entitats i serveis.

Pla d'interculturalitat

Revisar i actualitzar el primer Pla d'interculturalitat amb la participació de les entitats i les diferents àrees de l'Ajuntament. Desenvolupar-ne les accions.

Estratègia BCN Antirumors

Té com a element principal la Xarxa Antirumors que ha aprovat el Pla d'acció de la xarxa 2016-2020, en què s'amplien les accions que cal desenvolupar, centrades en la participació diversa i la lluita contra la discriminació, en col·laboració amb les entitats.

Projectes interculturals als districtes i barris de la ciutat

Territorialitzar els projectes interculturals als districtes i donar suport tècnic per al seu desplegament.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.8. Migració, interculturalitat i discriminació zero

Pla de lluita contra la islamofòbia

Realitzar un diagnòstic de la situació a Barcelona, elaborar propostes i desenvolupar un procés de participació per dissenyar un pla d'actuació.

Línia de suport a projectes per a l'apoderament de joves d'origen cultural divers

Crear una línia d'acció específica de suport a projectes que apoderin i visibilitzin els joves d'origen divers a la ciutat.

Projecte de mentoria i joves referents per a joves d'orígens diversos

Promoure i reforçar els projectes de mentoria existents (projecte "Rossinyol", programa "Èxit" del Consorci d'Educació...) i crear nous programes de formació de líders i de joves referents positius.

Pla integral de lluita contra el racisme i la xenofòbia

Dissenyar un pla per combatre el racisme i la discriminació. Potenciar les eines que aporten la perspectiva intercultural: interacció positiva entre tots els ciutadans, visibilització positiva de la diversitat cultural, i participació de les persones de diferents contextos culturals en tots els espais ciutadans.

Estratègia local amb el poble gitano

Desenvolupar les accions de l'estratègia per reduir les desigualtats que afecten les persones gitanes, amb la participació del Consell Municipal del Poble Gitano.

Promoure la participació i la inclusió de les persones gitanes en tots els àmbits de la ciutat

Aconseguir la igualtat d'oportunitats de les persones gitanes i la participació de les entitats en el Consell Municipal del Poble Gitano.

1.9. Defensa i protecció dels drets humans

Barcelona ha de vetllar pel compliment dels drets humans i, per tant, la planificació, l'execució i la planificació de les polítiques públiques s'ha de guiar pel respecte, la protecció i la garantia d'aquests drets. Un principi que s'ha desplegar de manera transversal i integral en tots els àmbits d'actuació municipal, atès que els drets humans, recollits en diferents instruments internacionals, nacionals i també locals, obliguen les administracions públiques de manera clara i vinculant.

Avui a la ciutat es continuen produint violacions dels drets humans, tant per part de persones individuals com de la mateixa administració local. El Govern ha d'estar compromès i ser actiu en la lluita contra les vulneracions d'aquests drets, especialment aquelles que es puguin produir en àmbits institucionals. En aquest sentit, resulten especialment greus les violacions de drets que es puguin produir per l'acció o omissió de la mateixa administració municipal, com ara l'adopció de mesures legislatives contràries als estàndards internacionals o la pràctica política que pot portar a una violència institucional, tant social com econòmica o fins i tot física.

Perquè Barcelona esdevingui una ciutat pionera en el ple acompliment dels drets humans, cal posar en marxa polítiques actives de prevenció de les vulneracions de drets humans. És a dir, polítiques de protecció d'aquells drets que no estan garantits i protegits en altres àmbits i àrees municipals. S'ha de posar especial èmfasi en la protecció dels drets relacionats amb el principi d'igualtat i no-discriminació, principi bàsic de la construcció dels drets humans, i que a la ciutat es tradueix en actituds i actuacions racistes, intolerants i discriminatòries.

En segon lloc, quan es detecti una vulneració, cal assegurar que el Govern disposi dels mecanismes adequats i eficients per investigar i, si escau, sancionar i reparar la vulneració. I s'ha de fer sempre en coordinació amb els mecanismes ja existents, com ara l'Oficina de la Síndica de Greuges, els serveis de mediació o la mateixa estructura judicial.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.9. Defensa i protecció dels drets humans

Objectius:

Defensar les persones que pateixen vulneracions dels seus drets, en especial les víctimes de violència institucional.

Afavorir l'exercici de la llibertat religiosa i el diàleg entre les diferents tradicions, inclosa la laïcista.

Dotar de coherència les polítiques públiques municipals des del punt de vista dels drets humans.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.9. Defensa i protecció dels drets humans

Actuacions:

Treball en xarxa per promoure i preservar els drets humans

Mapejament d'actors i definició d'objectius per posar en marxa una estratègia coordinada que respecti la independència de tots els actors però que pugui ser integral i integrada. Potenciar les xarxes de ciutats, catalanes i internacionals, de promoció i monitoratge de drets humans. Facilitar la informació i orientació ciutadana per a l'exercici dels drets humans.

Pla per a la defensa i la garantia dels drets ciutadans i monitoratge dels drets humans

Anàlisi, classificació i ordenació dels diferents drets reconeguts i garantits a la ciutat, amb les obligacions que per a l'administració municipal se'n deriven. Actuacions adreçades a la prevenció de les vulneracions i dirigides al respecte i la protecció dels drets; i mesures que s'activen un cop s'ha produït una vulneració, és a dir, la garantia dels drets. Èmfasi en aquelles vulneracions produïdes per la mateixa acció o omissió institucional.

Promoció de l'Oficina d'Afers Religiosos i suport a les comunitats religioses que tenen menys recursos

Es donarà suport tècnic i organitzatiu a comunitats religioses que no es beneficien d'acords amb l'Estat espanyol per garantir la igualtat en l'exercici del dret a la llibertat religiosa.

Foment d'espais de diàleg interreligiós i de la participació de totes les comunitats

Es treballarà per facilitar la relació entre la diversitat de confessions religioses establertes en la nostra ciutat i potenciar-ne la inclusió en el teixit associatiu dels diferents barris de la ciutat.

Mecanismes per reconèixer, visibilitzar i protegir les persones que pateixen desigualtats múltiples en les diferents polítiques sectorials i òrgans corresponents

Analitzar les diferents polítiques municipals de lluita contra les desigualtats per establir mesures de coherència amb un especial èmfasi en les persones com a titulars de drets i víctimes de vulneracions de drets humans. Visibilitzar les causes que provoquen les vulneracions, amb l'objectiu de revertir-les. Mesures adreçades a la construcció de ciutadania informada, crítica i compromesa amb la defensa i la protecció dels drets humans.

1.10. Cultura

La cultura ha estat vital en el creixement i la modernització de Barcelona. Durant dècades, la ciutat ha estat l'escenari de les iniciatives culturals més independents i el centre de les polítiques culturals dutes a terme per les diverses administracions. La cultura a Barcelona i els seus equipaments són el resultat de les reivindicacions veïnals dels anys de la transició i de l'embranchada que la cultura va adquirir al llarg de les dècades dels vuitanta i els noranta. Com a resultat d'aquest clam van sorgir, entre altres, el Macba, però també l'Ateneu Popular de Nou Barris o el mateix Festival Grec, impulsat per la gestió col·lectiva de l'Assemblea d'Actors i Directors.

Barcelona disposa d'una xarxa de 51 centres cívics i 40 biblioteques, més de 50 museus i grans centres d'exposicions, prop de 60 sales d'arts escèniques i més de 175 festivals anuals, per posar només alguns exemples. La ciutat té, doncs, una gran dotació d'equipaments, programes i iniciatives culturals independents. Cal, però, reorganitzar aquesta xarxa: revisar el funcionament dels grans equipaments, dels espais de creació, dels centres de proximitat, redistribuir els recursos, impulsar el reequilibri territorial i relançar la participació ciutadana.

Museus i espais d'interès

Museus i centres d'exposicions	2011	2012	2013	2014	2014/2013
Visitants (milers)	12.443	12.537	12.713	14.889	17,1%
Museus i centres municipals i consorciats	5.471	5.397	6.077	8.041	32,3%
Altres museus i centres públics	1.015	1.082	928	1.137	22,5%
Museus i centres privats	5.958	6.059	5.707	5.711	0,1%
Visites a les exposicions (milers)	15.718	15.113	15.136	17.997	18,9%
Usuaris (milers)	17.380	16.948	16.735	20.381	21,8%
Espais d'interès arquitectònic	2011	2012	2013	2014	2014/2013
Visitants (milers)	7.135,6	7.051,9	8.224,8	10.907,6	32,6%

Font: Institut de Cultura (ICUB). Ajuntament de Barcelona

D'altra banda, l'impacte de la crisi en el conjunt dels sectors socials ha tingut com a conseqüència, en l'àmbit cultural, la precarietat creixent dels treballadors del sector: el de les persones o col·lectius que experimenten, creen, gestionen projectes, investiguen o produeixen. És necessari corregir aquesta situació.

En resum, es fa imprescindible garantir l'accés a la cultura i protegir-la com a bé comú, rescatar el teixit viu i divers de la cultura, democratitzar el funcionament de les institucions, impulsar la funció educativa de la cultura i fer que la cultura sigui de nou un motor en la renovació de la imatge de la ciutat. Cal promoure els programes d'educació i proximitat dels equipaments, connectar les grans institucions amb projectes educatius a les escoles, als barris i als centres de proximitat; i promoure el retorn social de la inversió pública en cultura en programes d'educació i proximitat descentralitzats, en diàleg amb les iniciatives locals de cada barri.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.10. Cultura

Objectius:

Fomentar la cultura de proximitat i afavorir la gestió comunitària en els equipaments, els programes i les polítiques culturals per millorar el reequilibri territorial i dotar d'identitat els barris i districtes.

Impulsar polítiques d'apropament dels grans equipaments a la ciutadania, per tal de garantir l'accés al pensament crític, al patrimoni i la memòria i als relats i discursos que els equipaments generen

Repensar els grans equipaments estratègics i promoure accions per a una millor connexió i treball en xarxa de l'entramat d'equipaments i entitats culturals de la ciutat.

Promoure la integració de la cultura en les estructures d'educació formal i no formal perquè els infants i els joves esdevinguin ciutadans creatius, actius i compromesos.

Difondre i preservar el llegat del nostre passat com a element clau per mirar cap al futur.

Fomentar els laboratoris i espais en què creadors, comunitats científiques i digitals i ciutadania col·laborin en nous models d'innovació i accessibilitat a la cultura.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.10. Cultura

Actuacions:

Pla de cultures de Barcelona 2016-2026, que garantirà la participació de la ciutadania i dels sectors culturals en la seva elaboració.

Elaboració del pla que ha de marcar el desplegament de les polítiques culturals a mitjà i llarg termini. S'elaborarà a través d'un procés participatiu, tant amb la ciutadania com amb els diferents sectors, i amb un espai central de treball constituït per un consell de cultura més transversal i operatiu.

Gestió d'equipaments culturals a través de contractes programa i codis de bones pràctiques

Impulsar acords de col·laboració plurianuals amb entitats, comunitats i col·lectius, a través de contractes programa que regulin els continguts i programes, prevegin la coresponsabilitat en la gestió i es basin en la transparència i les bones pràctiques.

Coordinació del treball en xarxa dels grans equipaments culturals i d'aquests amb entitats, comunitats i col·lectius, tant del món cultural com acadèmic

Fomentar el treball en xarxa i els nous projectes col·laboratius entre biblioteques, centres cívics, entitats culturals, grans equipaments museístics o espais de recerca i creació per garantir la màxima circulació de continguts i pràctiques artístiques.

Foment del caràcter públic, divers i col·lectiu de la cultura, garantint l'accés i la participació activa de la ciutadania en la producció i en la gestió dels processos culturals

Fomentar les polítiques de millor accessibilitat al conjunt dels equipaments i programes culturals de la ciutat (polítiques de preus i accessibilitat física i comunicativa) per facilitar-ne la gestió comunitària. A la vegada, dissenyar una programació regular i estable i apropar propostes innovadores a tots els barris de la ciutat que tinguin en compte no només l'exhibició, sinó també els processos de treball, les pràctiques col·laboratives, la recerca i la creació.

Pla d'educació i cultura que garanteixi la relació entre les pràctiques culturals i els programes escolars

Detectar el conjunt de projectes que fomenten la vinculació de cultura i educació als diferents territoris de la ciutat. A partir del coneixement de la seva realitat i potencialitat definir les accions a desenvolupar per amplificar el seu impacte en els casos dels que funcionen satisfactoriament; estendre'ls a aquells territoris o realitats on sigui prioritari per manca de projectes i gran necessitat; resoldre les mancances detectades i impulsar noves accions i mesures.

Impulsar i donar suport a les iniciatives que promouen la conservació, la difusió i l'accessibilitat del patrimoni material i immaterial, ja sigui el generat i custodiat per l'administració pública, com el d'entitats i iniciatives del territori

La ciutat té un ampli ventall d'iniciatives, entitats i col·lectius que treballen per recuperar la memòria històrica. Cal valorar-les i elaborar conjuntament nous relats de la memòria històrica de la ciutat, i promoure instruments i programes per a la gestió i la difusió de la nostra memòria col·lectiva, dels fons orals i el patrimoni immaterial, per fomentar les visions plurals i crítiques del passat i seu significat actual.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.10. Cultura

Pla de foment de la cultura de proximitat, la descentralització i el reequilibri territorial que desplegui programes específics de suport al comerç cultural de proximitat

Crear una programació regular i estable que ofereixi propostes innovadores a tots els barris de la ciutat, que prevegin no només l'exhibició, sinó també els processos de treball, les pràctiques col·laboratives, la recerca i la creació.

Pla de foment a la lectura i la difusió del llibre

Continuar amb l'impuls dels programes que promouen l'hàbit de la lectura. Paral·lelament, i en el marc de Barcelona, Ciutat Literària, promoure el treball dels escriptors, epicentre de la creació literària, així com donar suport a la tasca de llibreters, editors i traductors. Seguir treballant en la línia de destacar les biblioteques com a prescriptors culturals, i impulsar la visibilització del patrimoni literari a l'espai urbà.

Pla de memòria històrica

Amb El Born Centre Cultural com a eix principal i amb la participació dels equipaments municipals de memòria i història, desplegar un conjunt de polítiques públiques de la memòria en el territori-ciutat, i potenciar la participació ciutadana organitzada (entitats de recerca local, memorialistes...) amb l'objectiu de generar una recerca i reflexió crítica sobre la memòria democràtica contemporània.

Promoure també la reflexió sobre la recuperació de la memòria històrica a través de programes impulsats per les entitats que treballen en aquest àmbit.

Pla de públics i d'inclusió social

El pla vol superar el paradigma de públic-consumidor per convertir-lo en un públic actiu i compromès, amb especial atenció a col·lectius específics, amb la col·laboració d'associacions i entitats territorials. Fomentar també el treball de laboratoris, observatoris i espais de participació ciutadana.

Programa de suport a la música en viu

Fomentar la música en viu, la música al carrer i la formació musical; localització i ajudes al lloguer d'espais d'assaig; impulsar el programa 'Música als carrers', i revisar normatives que afecten les sales de música en viu i els espais de petit format.

Programes pilot de proximitat

Desenvolupar projectes experimentals que promoguin la implicació i cocreació de la ciutadania per incorporar les millores i adaptacions necessàries abans d'estendre'ls a altres territoris i equipaments.

Pla "Biblioteques de Barcelona: 10 anys +".

Les biblioteques s'han de plantejar el repte i l'oportunitat de donar resposta a una nova realitat social, tant a escala global com local i adaptar-se també als nous entorns digitals. Així, doncs, un cop acabat el Pla de biblioteques (2010), i en el marc del pla "Biblioteques de Barcelona: 10 anys +. Nous reptes, noves oportunitats", es farà balanç de les iniciatives fetes durant 2010-2015 i s'identificaran nous objectius per als propers cinc anys.

Desenvolupament d'accions de col·laboració internacional que afavoreixin la màxima circulació de creadors, produccions, idees i debats públics

Coordinar l'acció internacional que duen a terme els equipaments, entitats i institucions culturals de la ciutat per donar visibilitat a la seva tasca i per fomentar l'intercanvi d'experiències, de patrimoni i de coneixement amb altres ciutats.

Programa d'ensenyaments artístics

Per detectar el conjunt de projectes que fomenten l'aprenentatge de la pràctica artística i dissenyar un conjunt de mesures per assegurar la seva extensió i reequilibri al conjunt de la ciutat, i fomentar una millor relació entre equipaments i projectes culturals centres educatius de primària i secundària de cada territori per al foment tant de la creació i la pràctica artística com de la divulgació cultural.

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.10. Cultura

Revisió de la xarxa de fàbriques i espais de creació i la seva relació amb el territori

Proposta de treball en xarxa de les diverses fàbriques i espais de creació a partir d'un programa en què es comparteixin experiències, dinàmiques de treball, recursos o nous projectes de col·laboració.

Programa de foment dels laboratoris i dels espais d'R+D

Iniciatives per afavorir els processos de creació, investigació i experimentació artística. Promoure projectes artístics, culturals i d'innovació que es basin en la generació de continguts a partir del treball col·laboratiu, l'intercanvi i la cooperació entre els participants.

1.11. Esports

La pràctica esportiva a la ciutat de Barcelona és una realitat consolidada, el 58,96 % de la població de Barcelona de 6 a 74 anys fa activitat física o esportiva de manera regular. És a dir, més de 784.000 persones d'edats compreses entre 6 i 74 anys en practiquen. Entre la població adulta un 62,2% dels homes fa esport i entre les dones, un 52,4%. Entre la població en edat escolar els percentatges són encara més grans, un 69,2% de les noies fa esport regularment, mentre que en el cas dels nois el practica un 82.5%⁽¹⁾.

D'altra banda, el nombre de persones que son usuàries regulars d'equipaments esportius o centres d'activitat física (públic i privats) és superior a les 350.000, d'aquestes 178.000 estan abonades a la xarxa d'equipaments esportius municipals, que també dona servei a més de 750 entitats i a prop de 630.000 persones d'aquestes entitats, així com de centres educatius i altres col·lectius que en fan ús.

L'esport genera valors de convivència i de respecte, permet construir vides amb dignitat i salut, vertebrada la societat ja que facilita el desenvolupament personal i col·lectiu, i ha esdevingut una excel·lent eina educativa que pot fins i tot ser generadora d'ocupació laboral. És per això que Barcelona ha de fer de la igualtat d'accés a l'activitat física i l'esport un dret bàsic, a l'abast de tota la població, de manera que s'estenguin els beneficis que l'esport comporta a tota la ciutadania.

Les polítiques públiques locals d'aquest PAM s'adrecen fonamentalment als programes que permeten garantir els drets a l'accés i a la pràctica de l'esport a tota la població, independentment de l'edat, el gènere i la condició. I això s'ha de fer garantint instal·lacions i espais esportius de qualitat implantats de manera equilibrada al territori i amb un teixit associatiu enfortit i capaç d'oferir iniciació, pràctica i competició esportiva especialment als infants, adolescents i joves de Barcelona.

Per acabar, cal garantir que els grans esdeveniments esportius siguin catalitzadors per incentivar i promoure la pràctica esportiva de la ciutadania i de les entitats esportives..

(1) Enquesta d'hàbits esportius de la població adulta de Barcelona de l'any 2013

1.

**Una Barcelona
diversa que
asseguri
el bon viure**

1.11. Esports

Objectius:

Implicar la ciutadania i el sector esportiu en la planificació de les principals línies d'actuació de la política esportiva de la ciutat.

Fomentar l'adquisició d'hàbits saludables des de la pràctica esportiva per millorar la qualitat de vida de tota la població, especialment entre els joves, les dones i les persones amb diversitat funcional.

Donar suport als clubs i les entitats esportives de la ciutat.

Oferir programes i activitats esportives adreçades a la població en edat escolar per aprofitar-ne el potencial educatiu i la capacitat d'educar en valors.

Fer de la xarxa d'equipaments esportius de la ciutat un element bàsic per a la promoció de la pràctica esportiva i afavorir-ne l'accés de tota la ciutadania.

Racionalitzar l'activitat a l'espai públic i urbà de la ciutat.

1.

Una Barcelona diversa que asseguri el bon viure

1.11. Esports

Actuacions:

Pla d'acció 2016-2019 del Pla estratègic de l'esport de Barcelona 2012-2022

Definir i impulsar, conjuntament amb tots els agents de l'esport de la ciutat, les actuacions que s'han d'emprendre en aquest mandat i configuraran el Pla d'acció 2016-2019 en relació amb el Pla estratègic de l'esport de la ciutat de Barcelona. Establir el rol i la participació de l'Ajuntament de Barcelona en els diferents projectes o actuacions.

Pla de promoció de l'activitat esportiva ciutadana

Impulsar el conjunt de plans i projectes adreçats a la promoció de l'activitat esportiva de la població, amb actuacions específiques adreçades a dones, joves i persones amb diversitat funcional. Promoure els beneficis de l'activitat física i de caminar. Concretar la política de l'Ajuntament de suport a l'associacionisme esportiu de la ciutat mitjançant la gestió d'un pla específic d'actuació.

Pla "Barcelona esport en edat escolar"

Generar vies saludables en la població en edat escolar, amb un ampli ventall d'activitats i programes de complement a l'educació física curricular. Articular dels mecanismes de suport a les ofertes d'activitat física i esportiva, en horari no lectiu mitjançant processos d'homologació de les mateixes activitats i facilitar-ne l'accés amb una política de subvenció. Tot això es concreta en el pla "L'escola fa esport a la ciutat" (lectiu) i el pla "Esport escolar fora d'horari lectiu".

Mapa d'instal·lacions esportives

Instrument de planificació bàsic per al seguiment de la xarxa d'espais esportius públics i privats de la ciutat, amb capacitat d'avaluació de les característiques i prestacions. Permet detectar dèficits i ajuda a la presa de decisions en relació amb la planificació actual i futura de nous espais i equipaments esportius per a la ciutat, d'acord amb el Pla d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya.

Programa de vacances per a joves

Dissenyar un programa d'activitats de vacances que s'ajusti a les necessitats i els interessos dels joves, potenciar el lleure esportiu i l'ús d'espais i equipaments municipals. Es treballarà amb noves formes organitzatives d'acord amb les diferents tendències d'activitats i pràctiques esportives que es fan a la ciutat.

Tarificació social a les instal·lacions esportives municipals

Adoptar mesures sobre les tarifes de les instal·lacions esportives municipals, que consisteixen a crear-ne de noves, fer promocions o ajustar el preu d'aquelles que, adreçades a col·lectius o a segments específics de població, permetin afavorir-ne la inscripció com a usuaris regulars.

Programes esportius per a infants i joves en territoris amb risc d'exclusió social

Impulsar els plans d'intervenció per a infants i joves en risc d'exclusió social: "Aprenem esportivament" (adreçat a població en edat escolar) i "Eines per a la convivència" (dirigit a adolescents i joves), tots dos inclosos en el programa marc "Convivim esportivament".

Subvencions a famílies per a activitats esportives extraescolars per a població de 6 a 17 anys

Donar suport a famílies, entitats i agents organitzadors per facilitar la igualtat d'oportunitats de fer esport a la població infantil i adolescent en horari no lectiu.

Promoció de modalitats esportives vinculades a esdeveniments del calendari esportiu anual

Els esdeveniments entesos com a element de promoció de l'activitat esportiva, al servei de la ciutadania i de la promoció de les modalitats esportives que siguin d'interès per a la ciutadania o les entitats de Barcelona. Mantenir la participació de Barcelona en l'organització internacional de l'esport que sigui d'interès en funció de les característiques de la ciutat.

Remodelació energètica i d'accessibilitat de la xarxa d'equipaments municipals

Actuacions per incorporar mesures d'eficiència i estalvi energètic i per assegurar l'accessibilitat de les persones amb diversitat funcional.

1.12. Convivència i seguretat

Les ciutats són els espais on es localitzen les contradiccions i els conflictes globals. La (in)seguretat, com la mateixa ciutat, és una construcció social. Els reptes globals requereixen solucions locals, i les ciutats, estructures socialment i culturalment polièdriques, esdevenen el medi i el nivell adequat per donar-hi una resposta eficient. Les polítiques públiques de seguretat de la ciutat, d'alta complexitat en què intervenen factors objectius i percepcions, només es poden fer des d'un treball en xarxa, a partir de múltiples operadors, d'apropiació social col·lectiva i des d'una perspectiva d'inclusió social.

La prevenció de la (in)seguretat s'ha d'entendre com l'anticipació en els processos de segregació i violència urbana, i és la clau principal per articular les polítiques de cohesió social i territorial amb les específiques de seguretat i protecció ciutadana. També es reforçarà la capacitat de resposta reactiva institucional, sempre d'acord amb criteris d'oportunitat, proporcionalitat i congruència, per garantir el restabliment de la seguretat i la convivència en aquelles situacions més crítiques.

Per això cal avançar en una nova cultura de la seguretat, que suma i genera coresponsabilitats en la construcció del model de seguretat i convivència desitjat, que posa l'atenció i la cura en les persones com a prioritat i escolta la gent. Noves polítiques que volen fer seus els principis de la proximitat, el territori i la transparència. Des del contacte diari i permanent amb la comunitat (veïns, associacions, equipaments i serveis, comerç, etcètera), les seves preocupacions, les seves necessitat en el dia a dia al barri, per promoure una acció coordinada del conjunt d'actors (públics, tercer sector i privats) que, des de diferents àmbits (social, educatiu, policial), ajudin a detectar amb temps els conflictes de convivència emergents i participin activament en la detecció i solució.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.12. Convivència i seguretat

Objectius:

Desplegar un nou model de participació ciutadana per al disseny de les polítiques públiques de seguretat i prevenció.

Promoure una mirada i una intervenció compartida en les polítiques municipals de seguretat i prevenció, fomentant el diàleg i la mediació com a mètode de resolució de conflictes.

Garantir transparència en el conjunt d'accions en seguretat i convivència.

Adequar els serveis i els recursos municipals per a la convivència i la seguretat d'acord amb el territori, les seves característiques i les seves necessitats.

Actuacions:

Obrir els consells de prevenció i seguretat, de ciutat i de districtes

Obrir el Consell de Prevenció i Seguretat de Barcelona a les entitats i a la ciutadania, com a garant de la participació de la comunitat de les polítiques de prevenció i seguretat. Desenvolupar a tots els districtes, per desplegar-lo plegats, el model de prevenció i convivència adaptat al territori.

Definició d'un pla de prevenció i seguretat 2016-2021

Definir les polítiques públiques i els seus projectes i instruments, orientades cap a nou model de convivència i seguretat, que es fixa com a objectiu que la ciutadania percebi més seguretat i tranquil·litat al seu barri i comunitat.

Adaptar la Guàrdia Urbana a les noves necessitats

Adaptar el cos de la Guàrdia Urbana de Barcelona, GUB (funcions, organització i recursos), a les noves necessitats en matèria de convivència i seguretat per millorar la valoració de la convivència als barris per part de la ciutadania.

Afavorir una mirada transversal de la seguretat i la convivència

Activar i reforçar un espai que garanteixi la mirada interdepartamental i transversal municipal com més completa millor en la construcció de l'escenari de seguretat i de convivència a la ciutat. De l'urbanisme, a l'acció social, a la intervenció policial, educativa, mobilitat, etcètera.

Identificar els conflictes emergents

Observatoris comunitaris dels conflictes emergents en la convivència als barris, amb una visió polièdrica interdisciplinària i ciutadana dels fenòmens, per elaborar-ne una diagnosi compartida i impulsar actuacions per trobar-hi solucions.

1.

Una Barcelona diversa que assegurí el bon viure

1.12. Convivència i seguretat

Nova ordenança de la convivència

Adaptar la regulació a la nova mirada dels fenòmens que intervenen a l'escenari comunitari o privat de la convivència quotidiana entre les persones.

Visió transversal de la seguretat viària

Estudi transversal de la seguretat viària, amb la implicació dels serveis municipals vinculats a la convivència i la seguretat en la mobilitat, com la GUB, la Direcció de Mobilitat, l'ASPB, l'IMEB, etcètera, amb capacitat per impulsar i retre comptes del Pla de seguretat viària i fer el seguiment dels projectes clau a la ciutat.

Impulsar un nou model d'unitat d'affers interns

Impuls de la transparència, de les bones pràctiques i de l'ètica al cos de la GUB. Constituir i posar en marxa l'òrgan impulsor i supervisor del codi ètic.

Millorar el model d'unitat territorial de la Guàrdia Urbana

Millorar la seguretat als barris promovent una policia comunitària, orientada a la proximitat, funcional i orgànica. Redimensionar les unitats centrals en clau de suport al model de proximitat.

Nous equipaments de Bombers

Posar en marxa el nou parc de prevenció (museístic, pedagògic i de recerca) i de l'aula de prevenció (parc de bombers de la Vall d'Hebron) com a veritables plataformes des d'on desplegar una acció preventiva, anticipatòria, innovadora i pedagògica en clau de proximitat.

Eix 2.

Una Barcelona

amb empenta

per a una

economia

plural

2. Una Barcelona amb empena per a una economia plural

L'activitat econòmica té un impacte directe en la vida de les persones i en l'ecosistema on es porten a terme. Tant el grau de dinamisme econòmic com les bases sobre les quals es construeix aquest dinamisme influeixen decisivament en la possibilitat de desenvolupar-se personalment, de generar riquesa, de reduir les desigualtats, de garantir oportunitats per a tothom i de teixir una societat compromesa amb l'entorn i la seva gent.

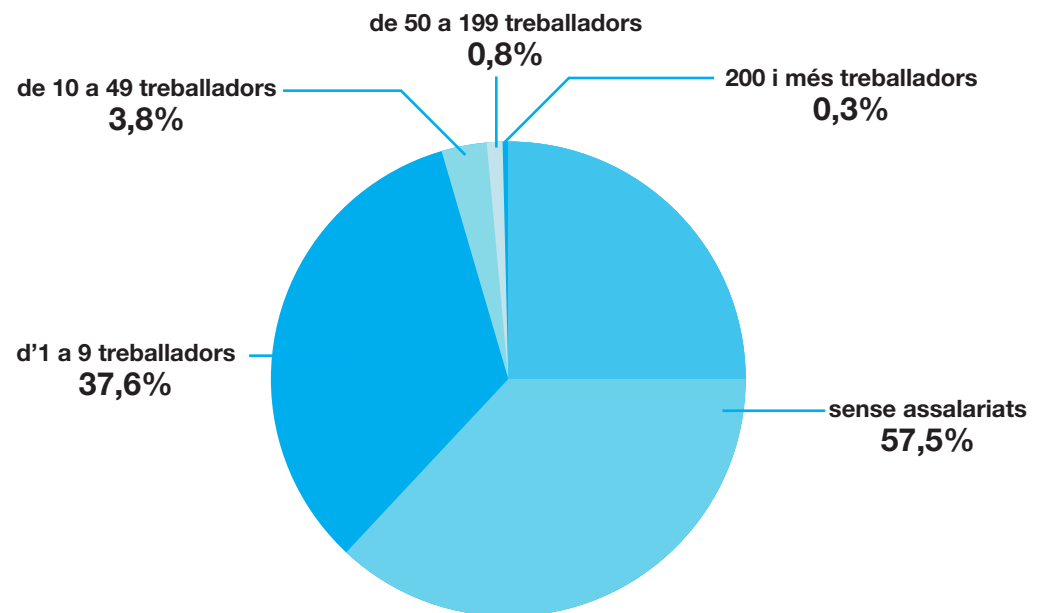
Barcelona disposa d'un teixit econòmic de gran diversitat i riquesa d'actors que practiquen diferents maneres de fer i entendre l'economia. Partint d'aquesta pluralitat cal promoure una transició cap un model socioeconòmic més ben integrat a la diversitat de Barcelona, que generi més ocupació i de més qualitat i que, en definitiva, posi l'economia al servei de les persones. Un model que utilitzi de la manera més eficient possible els recursos naturals i que generi el mínim de contaminació i residus possibles.

Per fer això serà imprescindible coordinar les polítiques en matèria d'economia de la ciutat amb la resta de polítiques metropolitanes, ja que l'espai natural on es produeixen avui les relacions econòmiques va molt més enllà de les fronteres municipals. Cal teixir una àrea metropolitana que treballi per reduir les desigualtats caminant cap a un nou model socioeconòmic.

El teixit econòmic de Barcelona

El 2014 a Barcelona hi havia 167.439 empreses, la gran majoria de les quals eren petites i mitjanes. Tant és així que el 95,1% de les empreses existents el 2014 tenien entre 0 i 9 treballadors.

Dimensió de les empreses. Any 2015

Pràcticament tota l'activitat —més d'un 89%— es concentra en el sector serveis, i la resta es reparteix entre els sectors de la indústria i la construcció i amb un pes residual de l'agricultura.

Les polítiques públiques en l'àmbit econòmic han d'impulsar una transició cap a una economia plural que pivoti sobre els diferents actors que les componen: el públic, el privat i el cooperatiu-comunitari. Cal un major equilibri entre ells per donar més pes al lideratge públic i cooperatiu-comunitari, els que han mostrat una capacitat més gran per reduir les desigualtats i generar ocupació de qualitat i sostenible.

Al mateix temps ha de promoure una adequació progressiva a uns estàndards ecològics i socials més ambiciosos que els actuals.

Aquesta política, sense rebutjar el rol internacional i l'atracció d'inversions, ha de promoure més activament el desenvolupament territorial endogen entès com a un procés que mobilitza persones i institucions per transformar l'economia i la societat locals mitjançant

un pla d'acció coordinat, descentralitzat i focalitzat, destinat a activar i millorar, de manera sostenible, les condicions de vida dels habitants del territori i on el desenvolupament estimula l'àmplia participació de tots els actors rellevants. Entès, en definitiva, com a nou paradigma per aconseguir el benestar econòmic, social i cultural de la comunitat local mitjançant la participació activa, la mobilització dels seus recursos autòctons i el territori com a agent de transformació.

La pluralitat també ha de veure's reflectida també en la diversificació econòmica. En aquest sentit, recuperar el teixit industrial esdevé un repte important que cal afrontar, apostant tant per la innovació tecnològica com per les tecnologies de la informació i la comunicació, així com impulsant l'economia verda.

És imprescindible donar suport als autònoms i a les petites i mitjanes empreses, ja que componen el cos central de l'activitat econòmica de Barcelona. Juntament amb els emprenedors i les pimes, l'economia cooperativa, social i solidària proposa nous paradigmes d'organització, ocupació i qualitat de vida centrats en la democràcia i els drets humans. Cal donar a aquesta economia de tipus postcapitalista la centralitat que es mereix.

Així mateix, l'economia no es limita només als processos productius i d'intercanvi monetari, sinó que inclou els processos no monetaris de base comunitària que contribueixen significativament al benestar de les persones, i, com a tals, han de tenir un lloc en la diversificació econòmica i sortir de la invisibilització en què es troben.

Per tal d'orientar l'activitat econòmica i reconèixer-ne la pluralitat és imprescindible el lideratge del sector públic, i l'Ajuntament de Barcelona és un actor econòmic de primer ordre que ha d'impulsar la transició necessària. Barcelona ha de ser un referent de ciutat on les persones siguin al centre de les polítiques.

Cal promoure la responsabilitat. Responsabilitat a l'hora de prendre les decisions de forma més participada i democràtica. Responsabilitat vers l'entorn i el medi ambient en un context de canvi climàtic, esgotament dels recursos fòssils i cap a la promoció dels circuits curts de producció i consum. Responsabilitat en les accions dels diferents actors econòmics, tenint en compte els impactes de les activitats que duen a terme i on innovació i retorn social a la ciutat vagin de bracet.

En definitiva, cal assentar les bases d'una economia plural que en les properes dècades s'haurà de caracteritzar per la promoció del bé comú.

2.1. Desenvolupament i economia de proximitat

Les primeres dècades del segle XXI expressen un canvi d'època. La crisi financera i de model productiu ha revelat el fracàs del model econòmic imperant. Les conseqüències d'aquest fracàs són evidents en termes de creixement de desigualtats i fractura social. Al costat d'aquesta crisi socioeconòmica estem afrontant els inicis d'una crisi ecològica — vinculada tant a l'accés dels recursos naturals com a la gestió dels residus derivats de l'activitat econòmica— sense precedents.

És necessari, per tant, transitar del model actual a un model nou basat en els principis d'igualtat d'oportunitats, equitat, benestar i desenvolupament sostenible perquè és més just i eficient.

El nou model socioeconòmic d'aquesta Barcelona en transició es basa en la sostenibilitat en totes les seves dimensions: econòmica, social i ambiental, fet que requereix alinear i donar coherència a les polítiques econòmiques, socials i urbanes de Barcelona, és a dir, passar del paradigma del creixement econòmic 'per se' al del desenvolupament socioeconòmic sostenible.

Cal fer-ho de manera que augmenti la resiliència de la ciutat, per fer front de la millor manera possible als futurs xocs econòmics o de tipus polític o ecològic externs que es donin a escales local i global. Per això, cal diversificar l'economia i apostar per la diversitat de models, d'escala, de fonts de finançament i d'equilibri territorial, evitant la hiperespecialització dels barris. Cal completar l'activitat d'atracció d'inversió exterior i internacionalització ja existents amb el reforç de les dinàmiques de dinamització interna de la ciutat.

Al seu torn, cal impulsar sectors com la rehabilitació energètica o les energies renovables, més en general tots aquells subsectors vinculats a l'economia verda i circular, un terreny amb un gran potencial de generació d'ocupació de qualitat i que ens ha de portar a una ciutat respectuosa amb el medi i econòmicament resilient davant la previsible escassetat energètica i d'algunes matèries primeres del mitjà i llarg termini.

Partint de les característiques del sector empresarial actual de Barcelona, el PAM aposta per potenciar una economia en xarxa, que posi l'accent en la cooperació en lloc de la competició, impulsant la col·laboració entre pimes per facilitar-ne el dinamisme. La fortalesa del teixit productiu té molt a veure amb la capacitat d'innovar socialment i organitzativament i introduir un bon ús de les tecnologies de la informació.

L'economia de Barcelona ha de tenir en compte les diferents escales i ha de saber aprofitar-les en benefici seu. Això és especialment important en referència a la realitat industrial. Cal tenir present que la ciutat real no és d'1,6 milions d'habitants, sinó de 5 milions d'habitants que té la regió metropolitana.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.1. Desenvolupament i economia de proximitat

Objectius:

Reimpulsar la indústria local en sectors d'ocupació de qualitat.

Fomentar el comerç de proximitat.

Impulsar i modernitzar la xarxa de mercats municipals de la ciutat.

Promoure el producte local i de proximitat mitjançant la xarxa comercial de la ciutat i els mercats.

Orientar el model econòmic cap a la mitigació i adaptació al canvi climàtic.

Promoure l'emprenedoria col·lectiva lligada a la innovació social transformadora.

Impulsar la innovació tecnològica al servei de la transformació social i ambiental.

Descentralitzar les polítiques de desenvolupament econòmic.

Convertir la ciutat en un referent mundial d'un nou model socioeconòmic sostenible.

Donar suport a un teixit productiu socialment compromès.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.1. Desenvolupament i economia de proximitat

Actuacions:

Pla de reindustrialització de Barcelona

Dinamitzar i adaptar les zones industrials existents, tenint en compte que és necessari integrar-les en la perspectiva metropolitana. Es promouran especialment els processos industrials vinculats a l'economia verda, tenint en compte criteris d'ecologia industrial i d'economia circular. Igualment, es promourà la producció de petita escala —obradors— a la ciutat en sectors com el disseny, entre d'altres.

Pla de descentralització comercial i atenció a les zones amb pitjor salut comercial

Promocionar la presència de comerç a tota la ciutat i descentralitzar les polítiques comercials, donant suport especialment aquelles zones amb pitjor salut comercial. El Pla inclou mesures tant en l'àmbit de la dinamització com estructurals i formatives, entre d'altres, adaptades a les diverses realitats de cada barri.

Pla de formació del comerç

Conjunt de mesures adreçades als professionals que treballen per al i en el comerç de la ciutat des de diferents òptiques, que inclou, entre d'altres, una estratègia de digitalització del comerç de proximitat.

Modernització ecològica del comerç

S'establirà una línia de subvencions per ambientalitzar els establiments i la gestió dels comerços: estalvi d'energia, eficiència energètica, prevenció de residus, millora de la recollida selectiva, reducció del consum d'aigua, reducció de la contaminació, mobilitat sostenible, etcètera.

Pla estratègic de Mercats 2015-2025

Mantenir la promoció de la xarxa de mercats municipals com un eix vertebrador del comerç de la ciutat, en el context del Pla estratègic de Mercats de Barcelona 2015-2025. Estratègia basada en quatre elements: renovació, manteniment, integració amb el teixit comercial i mercat verd.

Remodelació dels mercats de Sant Antoni, Bon Pastor, Vall d'Hebron, Sant Andreu i Abaceria

Estudiar i analitzar la renovació dels mercats tant en els seus vessants comercials i arquitectònics com en seu impacte urbà, perquè les millores també tenen una gran repercussió en els barris on hi ha un mercat.

Estratègia metropolitana de promoció dels circuits curts de producció i consum

Millorar l'accés dels ciutadans als productes de proximitat, especialment en els sectors de l'alimentació; estudiar com millorar la disponibilitat de productes de proximitat i ecològics als mercats municipals, i crear zones de distribució específiques per al producte de proximitat i ecològic per afavorir-ne la disponibilitat per als comerciants minoristes.

Impuls de l'economia verda i circular, especialment la rehabilitació energètica, i les energies renovables

L'economia verda i circular com a estratègia de desenvolupament per millorar la competitivitat i l'atractivitat de les àrees d'activitat econòmica, per vincular l'activitat industrial de caràcter tradicional amb les noves tendències en el sector: ecodisseny i ecoinnovació, simbiosi industrial, racionalització dels recursos energètics, etcètera.

Potenciació dels organismes municipals vinculats a l'economia, fomentant la sostenibilitat i les formes productives cooperatives i comunitàries

Programes de suport i activitats específiques per a empreses innovadores de creació recent dels viviers d'empreses amb atenció especial a l'economia verda i a l'economia social i cooperativa. Facilitar una primera acollida a persones dels barris que siguin possibles emprenedors.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.1. Desenvolupament i economia de proximitat

Impuls de projectes com l'Urban Lab i els ateneus de fabricació, vinculant-los als itineraris ocupacionals, en el marc d'una taula transversal d'innovació

Els ateneus de fabricació —en condició d'espais de creació i aprenentatge— han d'orientar la innovació tecnològica, de manera coordinada amb l'impuls de l'economia verda i circular del conjunt de les polítiques de desenvolupament econòmic, alhora que s'accentua el retorn social transformador per al seu entorn.

Plans de desenvolupament econòmic de districte en clau de proximitat

Coconstruir entre actors del territori (associacions de productors, teixit comercial, empresarial, associatiu, ciutadans, etcètera) plans integrals de desenvolupament socioeconòmic als districtes. Cal insistir especialment a arribar a sectors socials castigats per la crisi econòmica en clau de reequilibri territorial.

Aquests plans han de dibuixar una estratègia compartida de reforçament i promoció d'emprenedoria, empresa, comerç, ocupació... així com l'apoderament dels actors i la ciutadania del territori en la construcció de propostes i iniciatives de satisfacció de necessitats.

Programa d'impuls de la promoció econòmica de Barcelona a l'exterior

A partir dels organismes i les entitats existents es promouran actuacions d'enxarxament econòmic exterior, promovent en particular la indústria i l'economia que tingui aplicacions més socials, ambientals i sostenibles. Igualment, s'ajudarà a diversificar l'activitat productiva de la ciutat, a potenciar els sectors emergents, a millorar els nivells d'atur i la qualitat del treball, en particular a les empreses petites i mitjanes, i les que tenen més dificultats d'accés a la dimensió internacional.

Increment del retorn social de l'economia productiva que beneficï el desenvolupament territorial

Transformar el marc relacional incidint sobre el comportament de les empreses, incentivant la dinamització econòmica dels barris on s'ubiquin i la seva responsabilitat social i ambiental general.

Tecnologia i innovació

Mitjançant la vinculació amb universitats i centres de recerca, i tenint en compte el Consell Assessor d'Universitats de la ciutat, es promourà el desenvolupament de línies de recerca que facilitin la transferència tecnològica i social en els principals àmbits d'interès públic, entre els quals, de manera destacada, l'àmbit de desenvolupament econòmic, l'economia verda i els subsectors de l'economia del coneixement.

Tecnologies de la informació i la comunicació

Mitjançant l'ús de tecnologies i mecanismes existents de Barcelona Activa, IMI i Fira de Barcelona, així com equipaments municipals com els ateneus de fabricació, es potenciarà l'ús de les noves tecnologies de la informació amb èmfasi especial a les que contribueixin a una economia col·laborativa, es basin en l'ús de codi obert —programari lliure— i ajudin al desenvolupament de les iniciatives empresarials locals.

2.2. Economia cooperativa, social i solidària

Les múltiples cares de la crisi a què ens enfrontem obliguen a experimentar i consolidar noves formes d'entendre l'empresa i l'economia. Si s'aposta per solucions als problemes existents, cal pensar en esquemes diferents als que han portat a la situació actual. En aquest sentit l'economia cooperativa, social i solidària (ECSS) pot donar una visió dinàmica i transformadora a més d'un vessant educatiu i sociopolític.

De fet, l'economia cooperativa, social i solidària és ja una realitat a Barcelona, que el 2014 tenia més de 4.600 empreses i entitats, més de 50.000 llocs de treball, amb més de 500.000 persones sòcies d'una o més cooperatives de consum i amb un volum d'activitat econòmica de 4.340 milions d'euros.

Independentment de les fórmules jurídiques que pugui adoptar, els elements comuns a partir dels quals gira l'ECSS són la gestió democràtica i participativa, l'orientació a les necessitats humanes, un model de desenvolupament endogen i el compromís amb la comunitat. L'ECSS integra, al mateix temps, les polítiques econòmiques amb les polítiques socials, i aposta per una economia de proximitat: la vinculació territorial dels seus membres, la utilització de recursos autòctons, el treball en xarxa, etcètera.

Quan parlem d'ECSS ens referim a l'univers de les economies transformadores, és a dir, aquelles pràctiques econòmiques que d'alguna manera posen sobre la taula altres paradigmes, per exemple, les economies comunitàries, com tot aquell ecosistema d'iniciatives innovadores i comunitàries, no monetaritzades en molts casos, que ajuden a satisfer necessitats col·lectivament als nostres barris. Un altre exemple serien les economies col·laboratives de producció de béns comuns que parteixen de la col·laboració entre iguals, la potència de compartir recursos, etcètera.

Igualment, convé no oblidar l'economia de les cures. El model econòmic de ciutat es recolza actualment en el treball domèstic i de cura que realitzen majoritàriament les dones, ja sigui gratuïtament a les famílies (a Barcelona les dones dediquen 1 hora i 52 minuts diaris més a les feines de la llar que els homes), o en condicions sovint inacceptables quan es dona de forma remunerada, cosa que afecta especialment les dones immigrades. De fet, més del 85% de les persones amb contracte de feines de la llar són dones. Les retallades en serveis públics han intensificat aquesta situació, i l'administració pública ha d'assumir la seva responsabilitat en aquestes tasques.

Així doncs, l'ECSS pot i ha de tenir un paper rellevant en la superació de la crisi actual per sortir-ne a través d'un model socioeconòmic que no repeteixi errors del passat, sinó que ens encamini cap a més democràcia, més resiliència als canvis i un nivell de desigualtats cada cop més baix, i des de l'Ajuntament de Barcelona cal impulsar totes les polítiques de suport i foment de l'ECSS que estiguin al seu abast.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.2. Economia cooperativa, social i solidària

Objectius:

Reforçar l'acompanyament a nous projectes i la formació.

Millorar les opcions de finançament.

Impulsar la comunicació.

Fomentar la intercooperació.

Facilitar recursos i infraestructures.

Fomentar la territorialització.

Fomentar les noves pràctiques.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.2. Economia cooperativa, social i solidària

Actuacions:

Cap a una nova cultura socioeconòmica

Incorporar i executar continguts nous que facin possible una nova cultura socioeconòmica i socioempresarial al conjunt d'actuacions de Barcelona Activa: ocupació, empresa, emprenedoria, innovació, formació...

Millora de les opcions de finançament i la fiscalitat

Promoure un acord marc facilitador amb el sistema de finances ètiques i el cooperativisme de crèdit i desenvolupar una política fiscal de doble escala: per una banda, mitjançant una fiscalitat municipal i política tributària que incentivi l'ECSS; i, per l'altra, exercint la pressió necessària perquè les administracions d'àmbit superior — Generalitat i Estat — implementin polítiques fiscals en els seus àmbits de competències que també incentivin l'ECSS.

Suport a la intercooperació empresarial, social i comunitària

Afavorir la creació i el manteniment de grups cooperatius i altres formes d'intercooperació (com l'economia col·laborativa transformadora) tot impulsant la implementació, de manera participada, d'una moneda social i el mercat social a través d'eines en línia, de fires territorials i sectorials i de la compra i contractació pública ètica i responsable.

Els exemples de moneda social com els de Bristol, Tolouse o Nantes demostren que és una manera eficaç de promoure el desenvolupament territorial i de generar un efecte multiplicador de la riquesa creada a la ciutat, ja que beneficien el petit i mitjà comerç i la creació del mercat social.

Facilitar la visibilització

Millorar la comunicació interna i externa orientada a un millor coneixement del sector, la facilitació de la intercooperació, la millora del prestigi social i la promoció d'aliances amb altres moviments socials.

Potenciació del teixit social i institucional de l'ECSS

Donar suport a les xarxes i federacions existents d'ECSS —també en l'àmbit territorial—, impulsar una xarxa de municipis per l'ECSS i potenciar espais de participació que garanteixin un ple funcionament democràtic d'aquests espais.

Posada en marxa de Coòpolis, Can Picó, Can Calopa i altres infraestructures publicocomunitàries

Desenvolupar un conjunt de projectes emblemàtics que serveixin de referent de l'ECSS i com a viver de nous projectes, entre els quals cal destacar Coòpolis, Can Picó i Can Calopa. Aprofitar les infraestructures institucionals —Barcelona Activa, xarxa d'equipaments culturals, centres cívics—, per impulsar l'ECSS a través de la capil·laritat.

Incloure l'ECSS al nou Pla de barris, al programa "Eix Besòs" i als plans d'acció comunitària

Identificar accions clau en el conjunt de les actuacions municipals que permetin introduir més l'ECSS, dels quals el Pla de barris, l'Eix Besòs i els plans d'acció comunitària en són elements centrals.

Bancs del temps i projectes pilot de comerç i mercat

Suport a programes de petita escala repartits per tot el territori, que són un aspecte sovint poc visible a les macroanàlisis però, en canvi, molt presents en la vida quotidiana: "Temps de barri, temps per a tu", "De deu a una", la Xarxa d'Empreses NUST, els projectes pilot de comerç i mercat i els bancs del temps.

Recolzament i promoció de noves pràctiques

Facilitar les condicions perquè les iniciatives comunitàries de cures siguin sostenibles en el temps i puguin treballar en xarxa. Articular un model partint d'un sistema de recollida

2.

**Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural**

de dades d'usos del temps propi, d'un debat públic sobre la distribució actual de les càrregues de cura, i de l'objectiu de promoure el benestar i l'autonomia de les persones, i unes condicions dignes en el sector de les cures i l'atenció a la dependència i la diversitat funcional.

Pla d'impuls del consum responsable

Ampliar la política de consum promovent consciència individual i col·lectiva respecte a les conseqüències associades al consum.

2.3. Un nou lideratge públic

En el disseny d'un model socioeconòmic plural no es pot deixar de banda l'administració pública, que ha d'ocupar un rol i lideratge primordial. Barcelona té una plantilla de 12.326 persones, de les quals 6.456 són de l'Ajuntament i 5.870 formen part d'organismes públics i empreses municipals. L'Ajuntament també genera milers de llocs de treball en empreses i en el tercer sector mitjançant la contractació pública de serveis. És indubtable, per tant, que les decisions polítiques en matèria econòmica que pren el govern tenen un impacte directe en la vida de les persones que viuen a la ciutat.

Tanmateix, el lideratge públic ha estat menystingut els darrers anys, i, per recuperar-lo, cal aturar els processos de privatització, precarització i segregació que s'estan produint, i també impulsar noves pràctiques econòmiques, socials i culturals, més cooperatives i sostenibles. Una part de l'activitat productiva i de serveis de la ciutat es desenvolupa sense tenir prou en compte els criteris de sostenibilitat social i ambiental. Per això, i a pesar de l'ofec financer a què estan sotmeses les corporacions locals, cal una política activa per part de l'Ajuntament com agent econòmic de primer ordre.

Els recursos públics són un bé comú i la redistribució que se'n faci ha de ser transparent, equitativa i justa. Les contractacions de béns, obres i serveis que adjudiquen les administracions són una eina clau en el repartiment d'oportunitats. Cal desplegar al màxim tots els instruments de què disposa l'Ajuntament per tal de promoure un model socioeconòmic just socialment i ambientalment, treballant sobre els àmbits de la fiscalitat, la contractació pública, els pressupostos i les externalitzacions.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.3. Un nou lideratge públic

Objectius:

Introduir canvis als impostos, taxes, preus públics i subvencions per aplicar-hi criteris de justícia social i ambiental.

Aplicar clàusules socials, de gènere i ambientals a tots els contractes, inclosos els de quantia més baixa.

Posar en marxa un segell municipal de qualitat per les empreses.

Reduir les polítiques d'externalitzacions.

Disposar d'un Ajuntament solvent per tal de garantir la prestació dels serveis als ciutadans i la capacitat d'inversió.

Fer del pressupost una informació transparent i accessible.

Implantar un model de pressupost participatiu i descentralitzat, amb visió de gènere i respectuós amb el medi ambient.

Reforçar els controls interns d'auditoria permanent de despeses i deutes municipals.

2.

Una Barcelona amb empena per a una economia plural

2.3. Un nou lideratge públic

Actuacions:

Tarifació social i ambiental en les taxes i preus públics

Revisar els criteris i paràmetres d'aplicació de reduccions a les taxes i preus públics perquè es tinguin en compte la capacitat econòmica de les persones i els criteris de sostenibilitat ambiental.

Actualització del cadastre de la ciutat per ajustar els valors dels immobles a la realitat social i econòmica de la ciutadania

Iniciativa de sol·licitud de revisió del cadastre dels immobles de la ciutat que ha de ser vigent per al 2017. Col·laborar amb la gerència del cadastre per aconseguir modificar i aprovar l'OF IBI a partir dels valors cadastrals nous.

Contractació socialment responsable

Incorporar les regulacions en matèria de contractació reservada, criteris d'adjudicació que impulsin l'ocupació de persones aturades i condicions d'execució que garanteixin mesures contra l'exclusió social, etcètera. Seguir la normativa europea de contractació pública, directiva 24/2014, que impulsa la contractació socialment responsable. Estudiar la incorporació de clàusules i altres mecanismes a les licitacions públiques que exigeixin o bonifiquin empreses o productes socialment i ambientalment més responsables. Definir criteris de seguiment i indicadors de compliment als contractes públics, amb la verificació rigorosa de les dades d'impacte en cada contracte.

Observatori de l'Ajuntament de Barcelona de la Contractació Pública Socialment Responsable

Crear un òrgan de participació ciutadana en matèria de contractació pública que sigui un fòrum de debat, de recepció d'iniciatives ciutadanes i d'interiorització en les polítiques municipals.

Pla d'actuació per impulsar i facilitar l'accés de les pimes i l'ECSS a la contractació pública municipal

Facilitar informació i eines a les pimes i l'ECSS perquè puguin participar en els processos de contractació pública electrònica. Han de ser afavorides en les licitacions públiques dimensionant adequadament l'estructura de l'objecte contractual amb configuració de lots, i ponderant adequadament els aspectes econòmics i de solvència.

Autoritat municipal certificadora

Atorgar el Segell de Qualitat de la ciutat de Barcelona a les empreses que compleixin criteris determinats de tipus mediambiental, d'igualtat de gènere i integració en la diversitat funcional, laboral, social o econòmic.

Mapa de les externalitzacions existents i polítiques d'internalització

Elaborar una anàlisi de totes les externalitzacions existents i valorar-ne la idoneïtat per mantenir la situació actual o assumir-ne la internalització. Les externalitzacions tant de personal com de serveis que efectua el consistori han d'estar sempre altament justificades i realitzar-se quan és impossible utilitzar els mitjans propis de l'Administració.

Incorporació de noves tipologies d'entitats financeres en la gestió de l'Ajuntament, en especial cooperatives i entitats de banca ètica

Incorporar noves entitats financeres en les relacions bancàries de l'Ajuntament, davant l'actual entorn de concentració que està vivint el sistema financer espanyol. Incorporar cooperatives i banca ètica en la gestió financera per contribuir a aquesta diversificació i, alhora, conjuminar-les amb la introducció de clàusules socials i mediambientals en l'àmbit financer.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.3. Un nou lideratge públic

Sistema de gestió i avaluació de costos transparent i territorialitzat

Posar en marxa un model de costos orientat a ser una eina fonamental perquè la direcció prengui decisions estratègiques i un element cabdal per fer arribar a la ciutadania el destí dels recursos que aporten, coneixent quins són els serveis prestats i els territoris sobre els que recauen.

Pressupostos transparents

Publicar les dades pressupostàries com més detallades millor i en formats oberts com a element de transparència i coresponsabilitat cap a la ciutadania, i desenvolupar funcionalitats, com ara el Pressupost Obert, que facilitin una millor anàlisi i comprensió del pressupost municipal.

Accions de formació i informació a la ciutadania en relació amb els pressupostos i les finances municipals

Facilitar la comprensió i de les eines del pressupost municipal a la ciutadania i les entitats mitjançant actuacions formatives.

Anàlisi del procés d'endeutament de l'Ajuntament

Analitzar el procés de generació del deute, la seva evolució i impacte considerant les repercussions legals, economicofinanceres i socials, prenent decisions per suspendre o anul·lar el deute il·legal i exigir responsabilitats, si escau, per evitar aquestes situacions en el futur.

2.4. Ocupació de qualitat

Tenir una ocupació laboral estable i de qualitat és una de les variables bàsiques per poder garantir una vida digna per a tothom. Tanmateix, a desembre de 2015 continua havent-hi a Barcelona més de 89.398 persones registrades com a aturades, un 8,6% de la població de Barcelona en edat de treballar (16-64 anys). Un dada que no reflecteix, ni molt menys, la totalitat de la problemàtica dels aturats, ja que no totes les persones sense feina però amb voluntat de treballar figuren a les dades d'atur registrat.

Les diferents cares de l'atur mostren grans desigualtats: el 44% de les persones a l'atur ho són de llarga durada, el 50% són més grans de 45 anys i l'atur juvenil arriba al 27%. També hi ha grans diferències entre els barris més i menys castigats per la falta d'ocupació i, de manera transversal, per nivell educatiu, en matèria de gènere les desigualtats entre homes i dones són grans i creixents. La pobresa i l'atur, també a Barcelona, tenen rostre de dona.

Per altra banda, la precarietat laboral és molt accentuada: al llarg del període 2011-2014, més d'un 40% de la contractació no ha sobrepassat el mes de durada.

Consegüentment, cal dissenyar una estratègia de lluita contra l'atur que impliqui els actors socials de la ciutat a generar oportunitats d'ocupació de qualitat per a tothom, especialment per als col·lectius més vulnerables, i que inclogui, de manera transversal, la perspectiva de gènere i la reflexió sobre la distribució de l'ocupació disponible, així com el reequilibri territorial.

Barcelona Activa ha de passar de tenir una actuació reactiva a una actuació proactiva. En aquest sentit, cal donar prioritat a nous sectors de creació d'ocupació, i prestar especial atenció als sectors de l'economia verda i de l'economia cooperativa, social i solidària.

2.

Una Barcelona amb empenta per a una economia plural

2.4. Ocupació de qualitat

Objectius:

Facilitar l'accés al mercat de treball, combatent les desigualtats i lluitant contra la precarietat laboral de gènere.

Fomentar l'ocupació de qualitat i promoure alhora un model de desenvolupament socioeconòmic que serveixi com a vector de reequilibri territorial en termes d'ocupació i benestar.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.4. Ocupació de qualitat

Actuacions:

Renovació i ampliació dels programes dirigits a persones en situació d'exclusió social

Augmentar els recursos per a programes que s'adrecin a persones que es troben en situació d'atur i en risc d'exclusió social, derivades pels Serveis Socials municipals, amb diferents graus d'autonomia.

Pla de xoc contra l'atur de molt llarga durada

Ajudes per millorar les habilitats a les persones en situació d'atur de llarga durada perquè puguin incrementar les possibilitats d'inserir-se al mercat laboral. El conjunt de persones que porten més de dos anys sense feina representa un 27% del total d'aturats de Barcelona, segons dades d'agost del 2015. D'aquestes, més del 80% són majors de 45 anys.

Pla de foment de l'ocupació, que fomenti la proximitat i l'economia plural

Ampliar serveis i programes per a l'ocupació, incloent una estratègia coordinada d'elaboració de plans de desenvolupament socioeconòmic a tots els districtes, concertada amb els agents del territori, per fer possible la implicació del màxim nombre i pluralitat d'agents tant en la diagnosi i en l'elaboració de propostes com també en la posada en marxa, el seguiment i l'avaluació dels plans. Barcelona Activa, com a agència de desenvolupament local, tindrà un rol destacat en aquest àmbit ja que establirà el treball territorial reequilibrador com una línia prioritària d'actuació.

Pla de formació complet que incorpori l'ECSS

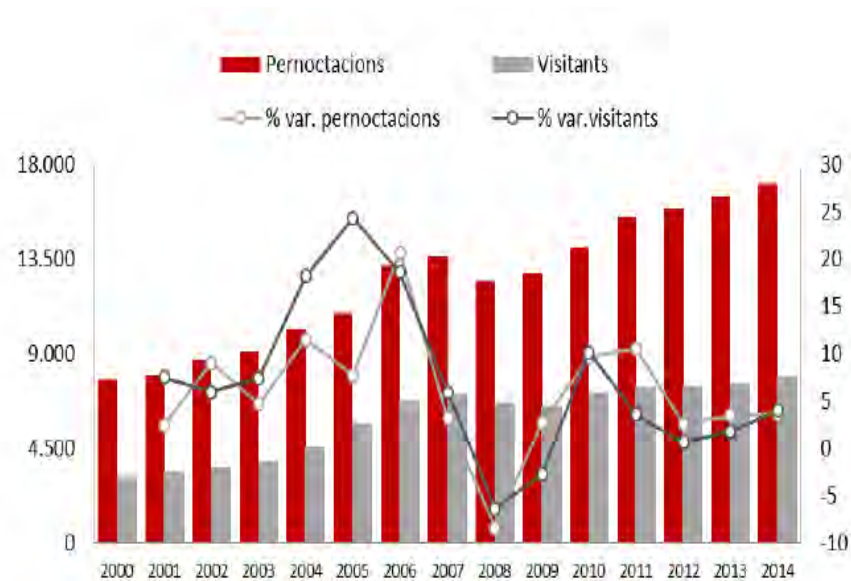
Donar suport a l'emprenedoria, l'empresa, l'ocupació i l'economia cooperativa, social i solidària. Proporcionar, de manera finalista, un ampli programa d'accions per a la capacitació tecnològica, amb l'objectiu global de millorar les competències de la ciutadania.

Orientació dels recursos públics a la promoció de l'empresa col·lectiva, l'ECSS, l'economia verda i l'economia circular

Promoure una economia sostenible i responsable en clau de desenvolupament local de proximitat, posant una atenció especial a la promoció de l'economia verda, l'ECSS i l'emprenedoria social col·lectiva.

2.5. Turisme sostenible

El turisme representa un sector central de Barcelona, i el creixement que ha tingut els darrers anys així ho corrobora. L'any 2014, Barcelona, amb els seus 1,6 milions d'habitants, va rebre 7,8 milions de visitants i 17 milions de pernoctacions en hotels. Si en el càlcul s'hi inclouen turistes i excursionistes, el total de visitants ascendeix a més de 27 milions. Comparativament parlant, en només quinze anys el nombre de visitants ha augmentat un 150%, i el de pernoctacions, un 100%.

Font: Turisme de Barcelona

Alhora, en l'àmbit territorial, el turisme no s'ha distribuït homogèniament sobre el conjunt de la ciutat, sinó que uns pocs districtes concentren bona part de l'activitat i la pressió. Els barris situats a Ciutat Vella i a l'Eixample són els màxims exponents d'aquesta situació.

Cal garantir la sostenibilitat del turisme a la ciutat, reduir-ne els impactes negatius i assegurar que els beneficis es reverteixen en el conjunt de la ciutat, generant llocs de treball de qualitat i posant fi a la precarietat. Evitar la concentració excessiva i el conflicte entre la vida veïnal amb la dimensió turística de Barcelona, tal com ja està passant a alguns barris de la ciutat i a altres capitals europees.

Per això, és necessari recuperar el lideratge públic i ciutadà sobre el model de ciutat que volem i específicament sobre el model turístic, per tal d'assolir consensos que permetin assegurar que l'activitat turística es fa en benefici de tothom i no en detriment de ningú.

2.

Una Barcelona amb empena per a una economia plural

2.5. Turisme sostenible

Objectius:

Garantir el lideratge públic en la governança del turisme.

Desenvolupar una política turística amb la participació de tots els actors.

Potenciar un turisme positiu per tota la ciutat.

2.

Una Barcelona
amb empena
per a una
economia plural

2.5. Turisme sostenible

Actuacions:

Pla especial d'allotjaments turístics

Revisar totes les actuacions destinades a la inspecció dels allotjaments turístics il·legals per fer una proposta que incrementi l'eficiència i l'eficàcia per detectar-los i, així, poder aplicar la normativa. El Pla especial urbanístic d'allotjaments turístics ordena els establiments d'allotjament turístic (hotels, pensions), els habitatges d'ús turístic (HUT), les residències col·lectives (estudiants, docents), i els albergs de joventut.

Pla estratègic de turisme 2016-2020

Generar coneixement públic al voltant del turisme mitjançant l'anàlisi en profunditat de la conjuntura actual i els escenaris de futur, del debat amb els agents socials i dels informes encarregats. Elaborar un document amb propostes específiques per a la gestió turística municipal dels propers anys en base a criteris de responsabilitat, sostenibilitat, cohesió, redistribució i innovació.

Consell de Turisme i Ciutat

Constituir un espai de trobada entre una representació àmplia i plural de la ciutadania i el govern local que permeti exercir el dret a la participació en el marc institucional més adient, generant reflexió i propostes que contribueixin a l'estratègia de l'acció municipal per definir el model de turisme i la gestió que en fa en el marc del model de ciutat.

Observatori del turisme

Anàlisis detallades i amb profunditat de l'impacte quantitatiu del turisme a la ciutat, imprescindibles per abordar un debat ciutadà. Les dades han d'estar al servei de la ciutadania, entitats i administracions de la manera més accessible possible.

Modificació de la fiscalitat per compensar els impactes i els costos de l'activitat turística

Cercar fórmules fiscals que permetin distribuir els beneficis econòmics que genera el turisme en el conjunt de la ciutat, i fer-ne un retorn social i ambiental.

Constitució d'un fons a partir de la taxa turística per compensar la sobrepressió en algunes àrees de la ciutat

Recaptar l'IEET a l'Ajuntament de Barcelona amb l'objectiu de pal·liar i minimitzar els efectes d'un impacte negatiu en la congestió d'alguns espais i recursos de la ciutat.

Eix 3. Una Barcelona més humana i en transició ecològica

3. Una Barcelona més humana i en transició ecològica

El canvi climàtic és una de les principals amenaces, no només per a la nostra civilització, sinó per al conjunt de la vida al planeta. L'augment de les temperatures al planeta va batre el 2015 un rècord mai assolit des que es fan mesuraments de la temperatura. El món es troba, doncs, davant un repte vital: aturar el canvi climàtic. I això no depèn només de petits canvis, sinó d'una transformació d'arrel de les nostres formes de produir, de moure'ns, d'habitar el territori. Les ciutats tenen un paper clau en aquest repte, i Barcelona vol estar al capdavant. La nostra civilització és urbana: el 60% dels humans viu en grans ciutats. Aquestes consumeixen el 75% de tots els recursos energètics que devorem i emeten el 80% de les emissions de CO₂. Barcelona, per exemple, no és de les ciutats més brutes. Però la seva petjada ecològica equival a 80 cops el seu pes real.

Tenim, doncs, una responsabilitat amb la transformació necessària per preservar la vida al planeta. És una qüestió de justícia. Perquè construir una Barcelona més sostenible és construir una Barcelona per viure, per viure-hi millor. Que garanteixi el "dret a la ciutat", a viure-hi de forma digna, saludable, cívica, plena. I tenim la coresponsabilitat de fer-ho possible, ja que la ciutat la fem col·lectivament.

Volem qualitat de vida, i això vol dir qualitat del medi ambient i de l'espai públic. Una ciutat respirable, neta, tranquil·la i confortable. Amb places i carrers acollidors, on viure i convida, a tots els barris. Una ciutat més verda, on tothom pugui gaudir del contacte amb els elements naturals a prop de casa. Qualitat de vida és també que l'espai públic sigui accessible per a persones de totes les edats i condicions i que moure's per la ciutat no sigui un problema per a ningú. Que els vianants siguin els principals protagonistes, en uns carrers segurs i amables per caminar i anar amb bicicleta; i que un transport públic net i eficient, a l'abast de tothom, faci fàcil arribar a tot arreu.

Qualitat de vida és, sobretot, que hi hagi serveis i oportunitats a cada barri de la ciutat. Ser una ciutat compacta és avantatjós perquè ho tenim tot a prop, ocupem menys territori i gastem menys energia que altres ciutats. Tanmateix, en un espai limitat, hem de tenir encert a prioritzar molt bé els usos de l'espai públic, i corregir les tendències desavinents. Fins fa molt poc, els carrers estaven pensats per als cotxes, i encara ara tenen massa protagonisme, tenint en compte que el 15% dels desplaçaments els fem amb vehicle privat motoritzat. Els vehicles motoritzats són la principal font de contaminació atmosfèrica i de soroll, dos dels principals problemes de la ciutat.

D'altra banda, la densitat de la ciutat comporta, també, escassetat d'espais oberts. Tenim pocs parcs i jardins grans, i alguns barris estan molt mancats d'espais verds. La vegetació és indispensable per millorar la qualitat de vida a la ciutat: produeix oxigen, filtra la pols, esmorteix el soroll, és refugi de fauna, aporta ombra, i també bellesa i benestar. I sobretot, ajuda a crear un microclima més fresc i és el pulmó de la ciutat: contribueix a disminuir els efectes del canvi climàtic.

Per guanyar qualitat de vida tenim el repte de reordenar els usos de l'espai públic. Hem de saber fer lloc al verd dins el teixit urbà, desplaçant el trànsit quan faci falta. Així, les superilles ens permetran generar carrers tranquils i segurs, canviar carrils de cotxes per cintes de verd, i amb més espais per a la convivència. Alhora, completar la xarxa de busos en quadrícula donarà un servei millor i més eficient, i connectar el tramvia permetrà una connexió metropolitana neta i còmoda.

Les vies de traçat excepcional, l'avinguda Diagonal i l'eix Ciutadella/ Meridiana/ Sagrera/ parc lineal, i el punt on es creuen, a la plaça de les Glòries, poden esdevenir progressivament eixos o corredors verds emblemàtics, per a la passejada i els usos cívics, amb circulació preferent de tramvies i bicicletes. Aquests grans eixos es completen amb una xarxa d'altres corredors verds que uneixen els parcs de la ciutat (per exemple Ciutadella-Collserola per passeig de Sant Joan) i que aporten el màxim de serveis ambientals i socials als veïns.

Al mateix temps, calen transformacions a escala d'un barri (plans d'actuació integral), d'un carrer, d'un xamfrà, d'una plaça, d'un mercat, d'un interior d'illa, d'un terrat. Tots hi podem participar dissenyant i gestionant horts, àrees de joc o espais compartits (pla "Buits"). I en l'àmbit de la ciutat metropolitana cal assegurar la conservació del parc de Collserola i del parc agrari del Llobregat, així com recuperar el marge barceloní del Besòs. És necessari cohesionar tota la trama urbana a través de corredors verds que permetin espais conjunts de trobada. Així mateix, cal redactar un pla director d'urbanisme metropolità centrat en la renovació urbana (no en l'extensió) i en el reequilibri territorial.

Però més enllà d'això, la recerca de la qualitat de vida a la ciutat no ha de considerar únicament el curt i mitjà termini, sinó que ha de preveure curosament el llarg termini. Som responsables del nostre futur. Això és el que volem dir quan parlem de ciutat sostenible.

Les ciutats depenen dels recursos de l'entorn per al funcionament. Portem aigua, energia, aliments i materials de fora, i exportem residus de tota mena, ja siguin deixalles sòlides, aigües residuals o gasos. Històricament ens hem despreocupat dels efectes d'aquest funcionament, i ara hem d'afrontar els reptes de la disponibilitat de recursos, de la pèrdua de qualitat de l'entorn. Només així podrem estar a l'altura del repte que tenim al davant: contribuir a aturar el canvi climàtic, produir de manera més neta i més a prop, i prevenir els residus.

En aquesta tasca l'Ajuntament ha d'avançar juntament amb els veïns. Fem ciutat junts, i les millors solucions neixen de la intel·ligència col·lectiva. El repte implica tothom: amb clara consciència dels impactes que produïm i dels riscos que afrontem, cal que ens fem responsables dels nostres actes i prenguem decisions ben informades per a un estil de vida més sostenible.

Una ciutat sostenible és la que pot perdurar en el temps i té futur, perquè s'assegura els recursos i les condicions necessàries per mantenir i millorar la qualitat de vida. Barcelona ha anat implantant mesures per corregir problemes ambientals, però sovint entenent-les com una reparació al final del procés. Ara es tracta de prevenir les disfuncions des de bon inici, evitant-ne les causes.

El consum d'energia procedent de combustibles fòssils és la causa principal del canvi climàtic i també de la contaminació atmosfèrica. A més, les reserves són finites. Per això volem caminar decididament cap al subministrament d'energia 100% renovable, i amb zero emissions de gasos d'efecte hivernacle. Per fer-ho possible cal dotar-nos de mecanismes de gestió adients, com pot ser un operador energètic municipal.

De manera similar, l'obtenció d'aigua, de materials i d'aliments, i l'abocament de productes residuals, produeix impactes sobre el territori i els ecosistemes naturals. Per això volem avançar en el consum responsable i en la prevenció, la reutilització i el reciclatge, amb l'objectiu de residu zero. Això vol dir crear una economia entorn de la recuperació dels subproductes.

Aquestes mesures no seran suficients si no van acompanyades d'una transformació en la manera de viure de totes les persones de la ciutat. Col·lectivament hem d'estendre la cultura de la sostenibilitat i el consum responsable i estimular l'acció cívica i el treball en xarxa en projectes compartits.

Assegurar-nos el futur també és pensar en el conjunt de la humanitat i del planeta, i contribuir localment a la solució de les qüestions globals.

3.1. Medi ambient i espai públic

No hi ha dret a la ciutat sense garantir la màxima qualitat del medi ambient i l'espai públic. La qualitat de l'aire i el confort acústic són, avui, els principals reptes, tots dos molt vinculats a l'excessiu protagonisme de la circulació motoritzada.

Tot i que les concentracions de les partícules NO₂, PM₁₀ i PM_{2,5}, que són perjudicials per a la salut, han disminuït en els darrers anys, de vegades encara se superen els valors límit. Les principals fonts de contaminació atmosfèrica a Barcelona són el trànsit (76%) el sector domèstic i terciari (8,7%) i la indústria (5,1%).

És clar, doncs, que per millorar la qualitat de l'aire cal actuar decididament en l'àmbit de la mobilitat a escala de barri, de ciutat i d'àrea metropolitana, fomentant els mitjans de desplaçament d'ecomobilitat (per exemple, creant noves àrees de vianants, ampliant la xarxa de carrils bicicleta, optimitzant i ampliant la xarxa de bus i ambientalitzant la flota de vehicles públics); reduint i gestionant el trànsit a la ciutat (per exemple, limitant la velocitat a 30 km/h, creant superilles, impulsant els vehicles elèctrics, fomentant el carsharing i regulant els horaris de distribució de mercaderies); i, finalment, renovant el parc automobilístic amb l'objectiu d'augmentar la proporció de vehicles menys contaminants i més eficients energèticament.

Les principals fonts de soroll de la ciutat són el trànsit durant el dia i les activitats al voltant de l'oci nocturn. Altres fonts de soroll són la indústria, els eixos comercials i les infraestructures ferroviàries. De dia el 85,45% de la població està exposada, i es compleix la capacitat acústica en el 96% dels trams de carrer. De nit la població exposada és del 87,79% i l'acompliment baixa al 86%. La tendència és de millora, però el percentatge de població exposada a nivells de soroll excessiu planteja la necessitat de continuar treballant per la pacificació de l'espai públic.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.1. Medi ambient i espai públic

Objectius:

Reduir la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica.

Millorar la qualitat dels espais i dels elements urbans.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.1. Medi ambient i espai públic

Actuacions:

Estratègia contra la contaminació de l'aire

Implementar totes les mesures necessàries per evitar situacions de risc elevat per a la salut de les persones. Revisar els diferents plans i programes existents i establir prioritats per posar en marxa programes de conscienciació i educació sobre les causes i els efectes de la contaminació, millorar la xarxa de vigilància i posar a l'abast de la ciutadania la informació, i, alhora, prioritzar la mobilitat sostenible.

Zones urbanes d'atmosfera protegida (ZUAP)

Delimitar àrees on la qualitat de l'aire és especialment crítica, per aplicar-hi mesures restrictives pel que fa a la circulació de vehicles contaminants o l'exercici de certes activitats amb la finalitat de reduir la contaminació de l'aire.

Protocol davant episodis de contaminació

Conjunt de mesures que la ciutat de Barcelona haurà d'adoptar davant la declaració d'episodi de contaminació atmosfèrica i que abraçaran diferents àmbits (comunicació, mobilitat, salut, etcètera). Perquè sigui més efectiu es treballarà de manera coordinada amb la resta de municipis de l'àrea metropolitana.

Pla de reducció de la contaminació acústica i mapa de soroll

Mesures correctores orientades a reduir els nivells de soroll existent a les zones de superació i a protegir les zones amb una bona qualitat acústica. La normativa en matèria de contaminació acústica estableix que cada cinc anys s'han d'actualitzar els mapes estratègics de soroll. La darrera actualització es va fer l'any 2012, per tant l'any 2017 caldrà tornar a actualitzar-los mesurant o simulant acústicament tota la ciutat.

Pla director d'il·luminació

Prioritzar els espais per a vianants enfront dels vials de circulació, millorar els nivells lumínics, l'eficiència energètica i la intel·ligència funcional i personalitzar carrers, edificis i monuments. Auditoria per adaptació de la contaminació lumínica.

Supressió de fitosanitaris agressius per a la salut i el medi

Evitar l'ús de plaguicides, herbicides i altres substàncies perjudicials per a la salut a l'espai públic, així com fer actuacions de conscienciació i educació per aconseguir una ciutat lliure d'aquestes substàncies.

Ordenança de terrasses

Revisar l'actual ordenança de terrasses per garantir la correcta inserció en un espai públic de més qualitat i cohesió social, reforçant la participació ciutadana en el disseny i la gestió de l'espai públic i establint els mecanismes de gestió i de disciplina necessaris per millorar la convivència entre veïnat i activitats econòmiques a carrers i places.

Millora dels paviments

Homogeneïtzar les voreres, modificar carrers existents de secció de plataforma única, fer estudis específics per determinar tipologies de paviments especials en territoris concrets i aplicar tractaments innovadors als paviments.

Millora de la gestió de la neteja

Adaptar els serveis de neteja a les característiques de cada zona i als nous usos de la ciutat, en una millora contínua de la neteja de tots els barris.

Millores a les platges

Millorar l'accessibilitat a les platges, arranjar els paviments i millorar el sistema de megafonia, així com fer millores a la zona de banys del Fòrum.

Actuacions de manteniment i millora de l'espai públic

El Pla de manteniment integral de l'espai públic preveu la realització d'actuacions coordinades de regeneració urbana, en coordinació amb els districtes, com ara l'enllumenat, la pavimentació, el mobiliari, el soterrament de les línies elèctriques, la senyalització horitzontal i vertical, les instal·lacions semafòriques i el manteniment de les estructures vials i els túnels.

3.2. Verd urbà i biodiversitat

Qualitat de vida també significa una ciutat més verda, on tothom pugui gaudir del contacte amb els elements naturals a prop de casa.

Els espais verds urbans aporten valors ecològics que són essencials per a la ciutat, com ara la naturalitat, la biodiversitat, la complexitat i la connectivitat, i valors socioculturals, com la salut, el benestar, la bellesa, el paisatge, la cultura i la facilitació de les relacions socials. La vegetació és indispensable per millorar la qualitat de vida a la ciutat i per ajudar a disminuir els efectes del canvi climàtic.

Barcelona és una ciutat compacta, limitada geogràficament entre mar, muntanya i rius, i densament poblada. Amb una de les densitats més altes d'Europa, disposa de poc sòl lliure per poder desenvolupar nous espais verds.

El verd és present en tota la trama urbana, però sovint forma taques aïllades, sense continuïtat. Tenim pocs parcs i jardins grans, i alguns barris estan molt mancats d'aquests espais. La superfície de verd urbà del municipi de Barcelona (2013) és de 29,10 km², inclòs Collserola, cosa que suposa una superfície d'aquest tipus per habitant de 18,05 m².

La distribució de les zones verdes públiques als diferents districtes de la ciutat és força desigual. Es concentren principalment a Sarrià-Sant Gervasi, que inclou una part important de Collserola, i els districtes d'Horta-Guinardó i Nou Barris. Els districtes amb una dotació més modesta, a conseqüència de la compacitat de la trama urbana o d'una superfície menor, són Gràcia, l'Eixample i Sant Andreu.

Cal, doncs, millorar tant la quantitat del verd a la ciutat com la seva qualitat i connectivitat. Aquests són els objectius del Pla del verd i la biodiversitat, que inclou fer realitat els corredors verds que connectin els principals parcs, el mar, els rius i la muntanya, dotant-los de continuïtat cap a la resta de municipis veïns per millorar la cohesió, així com aprofitar totes les oportunitats per augmentar el verd a la ciutat (interiors d'illa, parcs de barri, terrats, façanes, etcètera).

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.2. Verd urbà i biodiversitat

Objectius:

Connectar la ciutat amb l'entorn natural.

Ampliar i millorar el verd urbà impulsant una gestió publicocomunitària.

Conservar la biodiversitat i promoure'n el coneixement i la valoració.

Garantir el benestar dels animals a la ciutat.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.2. Verd urbà i biodiversitat

Actuacions:

L'ampliació del verd, projecte transversal

Definir els reptes, objectius i compromisos del Govern municipal amb relació a la conservació i millora del verd i de la diversitat biològica i la coresponsabilització ciutadana. Incorporar criteris d'ampliació del verd en tots els projectes urbans i grans infraestructures de la ciutat.

Extensió dels horts urbans ecològics

Estendre la pràctica de l'horticultura i augmentar la producció d'aliments ecològics i de proximitat a l'entorn urbà i periurbà, en espais públics i privats, emprant, en cada cas, el model de gestió adequat, impulsant i donant suport als models de gestió comunitària, i amb la intenció d'obtenir els màxims serveis socials i ambientals.

Conservació dels parcs històrics

Gestionar i mantenir de manera personalitzada els parcs històrics de la ciutat: Ciutadella, Turó Park, Can Castelló, Laribal, Can Sentmenat, Joan Maragall, Tamarita, Teatre Grec, Guinardó, Laberint d'Horta i Park Güell.

Nou model de parc zoològic

Definir i implantar un nou model de parc zoològic, adaptat a les necessitats actuals de la ciutadania i basat en el màxim benestar dels animals, potenciant la funció pedagògica i educativa que han de tenir aquests espais.

Els Tres Turons, pulmó verd de Barcelona

Consolidar el parc dels Tres Turons com un pulmó verd de la ciutat. Avançar en el planejament vigent a Tres Turons. Executar la fase 0 del planejament actual. Impulsar el cim del Turó de la Rovira com a espai obert a la memòria històrica: restes d'assentament iber, bateria antiaèria, barris d'autoconstrucció. Regular les antenes, els accessos i la circulació.

Obertura d'un corredor verd Ciutadella-Collserola

Actuacions per aconseguir la continuïtat del verd al llarg del corredor i apropar els seus beneficis a la ciutadania, augmentant la vegetació i la diversitat d'espècies de flora i fauna.

Rehabilitació de parcs i jardins

Projecte de rehabilitació de diversos parcs de la ciutat que inclou la renovació d'infraestructures (xarxes de reg, línies elèctriques, fonts ornamentals, elements arquitectònics...), mobiliari, paviments i enllumenat, estabilització de talussos i tasques de jardineria (poda, plantació, hidrosembra...).

Pla director de l'arbrat

/ Potenciació de l'arbrat de la ciutat

Millorar les condicions dels arbres de la ciutat, per obtenir els màxims serveis ambientals i socials. Incrementar la biomassa arbòria, especialment als parcs i jardins urbans. Triar espècies que a priori no siguin vulnerables al canvi climàtic i diversificar arbres i arbustos per aconseguir una continuïtat vertical i horitzontal. Substituir arbrat que no estigui en bones condicions per altres espècies més adequades.

Control ètic de les poblacions de coloms i porcs senglars

Es vol aconseguir un canvi en el model de control de les poblacions d'animals salvatges, com els coloms, els porcs senglars i altres, que incorpori tècniques preventives de minimització de la reproducció que substitueixin progressivament els mètodes de captures i caceres.

Millora de les àrees d'esbarjo per a gossos

Actuacions de millora de les àrees d'esbarjo de gossos. Les intervencions es preveu que es reparteixin per tota la ciutat, i l'objectiu és aconseguir que els espais verds disposin d'uns bons equipaments que facilitin l'ús, la proximitat i el gaudi de la ciutadania.

Nou centre d'acollida d'animals de companyia

Projecte de construcció d'un nou centre d'acollida d'animals de companyia a Montcada i Reixach, que permeti millorar la gestió i el benestar dels animals acollits, reduir els abandonaments, augmentar les acollides i les adopcions i avançar en la tinença responsable d'animals a la ciutat.

3.3. Urbanisme per als barris

La ciutat construïda ha esdevingut una gran àrea metropolitana amb les mateixes exigències de cohesió territorial i sostenibilitat ambiental que les grans urbs europees. Alhora, la importància del barri en aquesta nova realitat, obliga a actuar de manera decidida per evitar fractures territorials, garantir les mateixes oportunitats a qualsevol indret de la ciutat i generar un espai de proximitat indispensable per a la implicació social i la generació d'entorns que esdevinguin promotors de salut i benestar de la ciutadania. En aquest context la defensa i l'aposta pel bé més preuat d'una ciutat, l'espai públic, esdevé un objectiu central.

La combinació d'aquestes dues visions complementàries —la perspectiva metropolitana i els reptes d'una gran urbs i, d'altra banda, la importància dels barris com a peça bàsica on construir la ciutat a escala humana— defineix els reptes que una ciutat global com Barcelona té al davant. Alguns d'ells són el fet que la nostra sigui una trama compacta on el verd sovint forma taques aïllades, sense continuïtat; el poc espai de sòl permeable; la manca de mixticitat d'usos d'alguns espais de la ciutat; la necessitat de reinventar-se responant a les noves bases econòmiques; la introducció de noves xarxes d'intercanvi associades a l'ús de les tecnologies de la informació; el rol estratègic logístic de Barcelona, o l'augment de la pressió turística, per posar només alguns exemples.

Cal impulsar la Barcelona que planifica el seu desenvolupament, s'estructura, s'insereix i es vincula amb el territori i relliga tota la ciutat per construir una ciutat cohesionada que prioritza la vida quotidiana.

Cal també garantir que els grans projectes urbans i d'infraestructures de Barcelona s'ajustin i responguin a les necessitats reals dels ciutadans de Barcelona, siguin equilibrats en termes de cost-benefici i en termes socials i ambientals, preservant l'escala humana i pensats amb estratègies realistes i factibles a curt termini, que resolguin els problemes quotidians dels veïns.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.3. Urbanisme per als barris

Objectius:

Impulsar les transformacions urbanes que prioritzin l'espai públic i el bé comú.

Renovar i rehabilitar el teixit urbà.

Prioritzar la inversió pública als barris més desfavorits.

Preservar i promocionar el patrimoni arquitectònic i urbanístic i el paisatge cultural.

Impulsar el nou planejament metropolità.

Impulsar i reconduir els grans projectes amb visió articuladora.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.3. Urbanisme per als barris

Actuacions:

Promoció de l'ús temporal de l'espai públic

Promoure l'ús flexible de l'espai públic amb usos temporals i mobiliari urbà provisional.

Impuls d'un espai públic que prioritzi la vida quotidiana

Guanyar espai per a les persones i fomentar la qualitat de l'espai públic i la mobilitat sostenible, amb actuacions a la Rambla, Via Laietana, plaça d'Espanya, avinguda de la Reina Maria Cristina, avinguda del Paral·lel, passeig de Gràcia, travessera de les Corts, avinguda del Príncep d'Astúries, Pi i Margall, plaça de Catalunya, urbanització de l'avinguda de Madrid, passeig de Josep Carner, plaça de Margarida Xirgu, Cristóbal de Moura, Via Augusta, Sagrada Família, Balmes, entorns del Mercat de Sant Antoni, passeig de la Zona Franca, avinguda de Roma, plaça de Sant Miquel, plaça de Joan Pelegrí, Pedraforca i Agudes.

Impuls del Pla de Barris

Impulsar un pla de millora integral dels barris més desfavorits de la ciutat, amb mesures urbanístiques, ambientals, socials i d'activació econòmica per corregir-ne els desequilibris estructurals de forma integral, transversal i participada amb els agents socials i el seu veïnat.

Plans d'usos als barris

Impulsar plans d'usos als barris com a eines per garantir el dret a l'habitatge, a un medi ambient saludable, al descans i la diversificació social i econòmica dels barris.

Pla "Buits" / Donar ús ciutadà als solars buits

Posar en marxa el pla "Buits", en què entitats públiques o privades sense ànim de lucre poden proposar un ús o activitat d'interès i una gestió temporal en solars de propietat municipal que actualment es troben en desús.

Impuls de les superilles

Crear noves superilles a diversos àmbits de la ciutat, amb l'objectiu de repensar i redefinir l'espai públic per a la vida quotidiana, amb més espais de gaudi per a infants i gent gran, una mobilitat més sostenible, amb els veïns com a protagonistes, i com a oportunitat per fomentar el verd i la biodiversitat.

Repensar el barri de Vallcarca

Reestructurar, a la zona de l'avinguda de l'Hospital Militar-Farigola, els espais lliures i de la vialitat del barri, així com renovar el teixit edificat existent. Recuperar diferents espais lliures del barri pendents de transformar.

Desenvolupament de la Colònia Castells

Urbanitzar vials i zona verda parcials de l'àmbit de la Colònia Castells, que està essent objecte d'una actuació de substitució dels antics habitatges de la colònia, dels quals ja han estat executades dues fases d'actuació.

Transformació de l'avinguda Meridiana

Iniciar la gran transformació de l'avinguda Meridiana per convertir-la en una via més humana i pacificada. Realitzar el procés participatiu per consensuar les futures. Redactar, licitar i contractar els projectes executius. Està previst iniciar les obres el 2018 i concloure el mandat amb un tram acabat.

Simplificació dels tràmits d'obres i activitats

Les noves ordenances s'han d'adaptar als darrers canvis legislatius i promoure la simplificació dels tràmits.

Impuls de les Casernes de Sant Andreu

Desenvolupar l'espai que actualment ocupen les Casernes de Sant Andreu. Promoure l'habitatge social i la urbanització dels vials i les zones verdes previstes.

Transformació de Pere IV

Iniciar la reforma del carrer com a eix cívic tot reforçant l'articulació entre espai públic, equipaments i peces patrimonials; potenciar la morfologia singular del carrer, promoure una revitalització econòmica sostinguda que permeti consolidar les activitats econòmiques tant de "petit format" com de nous projectes d'escala més gran.

Impuls de Can Batlló

Continuar el desenvolupament del Programa d'actuació urbanística 1 de Can Batlló.

3.

Una Barcelona més humana i en transició ecològica

3.3. Urbanisme per als barris

L'actuació urbanística ha de continuar amb l'enderroc de les últimes edificacions i afrontar les urbanitzacions de vials i zones verdes previstes en el planejament. Construir l'Escola de Mitjans Audiovisuals, i habitatge social. Rehabilitar i activar la nau de titularitat municipal.

Impuls d'un pla integral de l'eix Besòs

Pla d'abordament integral de l'eix Besòs des de les perspectives socials, econòmiques, urbanístiques i ambientals, amb l'objectiu de millorar les connexions entre barris, l'accessibilitat, la biodiversitat al riu Besòs, i impulsar la mobilitat sostenible.

Impuls de la Marina

Executar urbanísticament el sector 8, on la propietat és majoritàriament de l'Ajuntament i on es genera una important superfície de sostre edificable destinat a habitatge de protecció oficial, així com el sector 14, ambdós prioritaris per al desenvolupament urbanístic del barri.

Recuperació de teixit industrial (Torrent Estadella / Verneda Industrial)

Millorar la vialitat i els espais públics del polígon, millorar la senyalització i la dotació de serveis urbans, així com la recuperació de les naus en desús per impulsar-hi el manteniment de l'activitat industrial, afavorint la producció de béns industrials de proximitat i les activitats industrials vinculades a la innovació, formació i millora del metabolisme urbà. Coordinar-se amb les PIME, l'Economia Cooperativa, Social i Solidària i petits emprenedors per dinamitzar-ne l'activitat.

Impuls de la Trinitat Vella

La modificació puntual del PGM en els sòls ocupats pel Centre Penitenciari de Joves de Trinitat Vella preveu la reforma del barri, principalment amb nous habitatges socials, zones verdes i equipaments. Reformar el barri amb nous habitatges socials, zones verdes i equipaments als sòls ocupats pel Centre Penitenciari de Joves de Trinitat.

Ampliar i protegir millor el patrimoni, també l'immaterial

Ampliar el catàleg de protecció del patrimoni en el sentit social, incloent-hi el teixit comercial, els entorns urbans i els béns intangibles (memòria històrica, simbologia...). Introduir nous conceptes com els conjunts urbanístics, les tipologies, els ambients, les escenes de convivència, els entorns naturals i el paisatge. Incloure eines de gestió per promoure la rehabilitació i l'ús social dels entorns patrimonials i recuperar finques en procés de degradació continuada. Crear una xarxa d'equipaments locals per millorar el coneixement, la protecció i el gaudi del patrimoni.

Integració dels barris de muntanya

Concretar la integració i les condicions urbanístiques dels barris de muntanya que confronten amb el Parc Natural de Collserola i adequació i obertura del passeig de les Aigües.

Recuperació del Port Vell per a usos públics

Projecte d'ordenació del front litoral orientat a recuperar el Port Vell per a usos públics i ciutadans, i abordatge també de la gestió del Port Olímpic i el Port del Fòrum.

Desenvolupament de la transformació de la plaça de les Glòries

Continuar la transformació de Glòries donant un clar impuls a les actuacions que milloren la vida de l'entorn. Fer gestions per accelerar la construcció d'equipaments de proximitat i habitatge públic, urbanitzar provisionalment els espais guanyats al cotxe i concretar el futur parc.

Impuls de la Sagrera i el parc lineal

Acordar amb l'Estat espanyol la reactivació de les obres i la garantia del finançament públic i treballar amb els veïns alguns projectes d'urbanització de l'entorn i els possibles arranjaments provisionals.

Transformació de la ronda de Dalt

Iniciar actuacions a la ronda de Dalt, per millorar les condicions de vida dels veïns que hi viuen als barris que travessa. Continuar el treball dins la comissió de seguiment per avançar en la definició de les propostes i estudis del seu impacte social, mediambiental i econòmic, i plantejament de terminis de realització dels projectes.

3.4. Mobilitat sostenible

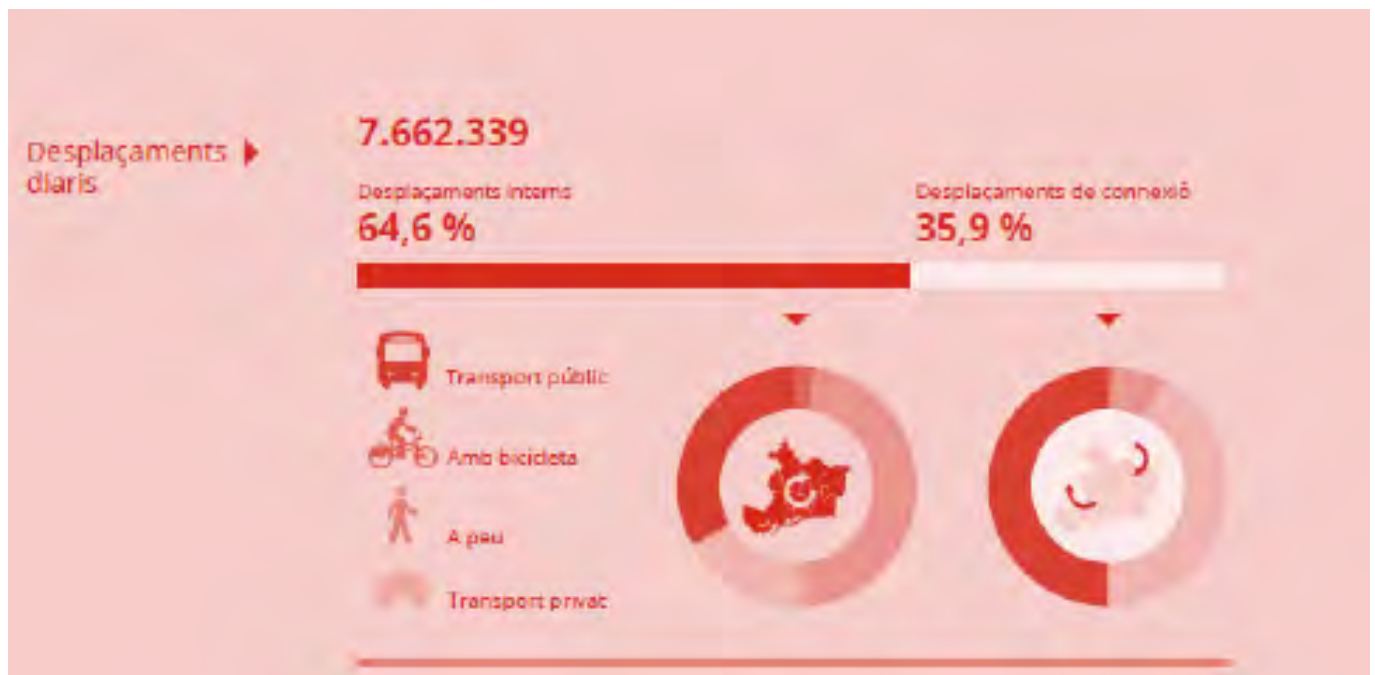
Qualitat de vida també és tornar els carrers a les persones. Una Barcelona pacificada i connectada en què es fomenta la mobilitat sostenible, accessible, segura i amable per als vianants i les bicicletes, amb facilitat per arribar a tot arreu amb transport públic eficient, net i a l'abast de tothom.

Barcelona ha de donar compliment en matèria de contaminació de l'aire i contaminació acústica als estàndards marcats per la Unió Europea. Per assolir aquest objectiu, el Pla de mobilitat 2013-2018 marcava una reducció necessària del nombre de desplaçaments amb vehicle privat de combustió del 21%.

No només cal tenir en compte el mateix trànsit que es genera a Barcelona, sinó que una part important dels desplaçaments diaris corresponen a viatges entre Barcelona i un altre municipi. En aquest sentit, desenvolupar polítiques conjuntes a escala metropolitana que incentivin l'ús del transport públic enfront del vehicle privat resulta indispensable si volem lluitar eficaçment contra la contaminació atmosfèrica.

També en matèria d'accidentabilitat, cal una reducció en línia amb el que exigeix la Unió Europea. En aquest sentit, és especialment preocupant el gran nombre de sinistres que pateixen els motociclistes a la nostra ciutat. Un total de 27 persones van perdre la vida en un accident de trànsit a Barcelona el 2015, 17 de les quals eren motociclistes, 6 vianants i 4 passatges o conductors de vehicles.

Cal actuar en diversos flancs: fomentar l'ecomobilitat (per exemple, creant noves àrees de vianants, ampliant la xarxa de carrils bicicleta, optimitzant i ampliant la xarxa de bus i ambientalitzant la flota de vehicles públics); reduir i gestionar el trànsit a la ciutat (per exemple, limitant la velocitat a 30 km/h, creant superilles, impulsant els vehicles elèctrics, fomentant el carsharing i regulant els horaris de distribució de mercaderies), i també renovar el parc automobilístic amb l'objectiu d'augmentar la proporció de vehicles menys contaminants i més eficients energèticament.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.4. Mobilitat sostenible

Objectius:

Guanyar més i millors espais per als vianants i promoure de forma integral l'ús de la bicicleta.

Garantir una mobilitat equitativa per a tothom.

Avançar cap a un model de transport públic integral i sostenible.

Reduir el transport privat i millorar l'eficiència.

Millorar la seguretat viària.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.4. Mobilitat sostenible

Actuacions:

Impuls del transport públic amb preus socials

Revisar les tarifes del transport públic per aconseguir la gratuïtat de la T-12 fins als 16 anys (T-16), i estendre els actuals descomptes de la T-trimestre a les persones registrades a l'atur i a les persones amb renda inferior al salari mínim interprofessional, impulsant la proposta conjuntament amb les altres institucions que hi estan implicades. Impulsar un nou abonament (T-ambiental) que simplifiqui les sis zones actuals a només dues.

Pla de mobilitat urbana

Potenciar els desplaçaments a peu, amb bicicleta i amb transport públic i situar la contaminació atmosfèrica per sota dels límits que marca la Unió Europea. Els eixos estratègics són assolir una mobilitat segura, sostenible, equitativa i eficient.

Connexió de la xarxa de tramvia

Desenvolupament dels informes i treballs necessaris per connectar les xarxes de Trambaix i Trambesòs, d'acord amb els principis de la mobilitat sostenible i pacificació del trànsit a la ciutat.

Nova xarxa de bus i recuperació del bus de barri en diumenges i festius

Revisar el recorregut de les línies i la ubicació de les parades previstes actualment, amb participació de ciutadania i entitats, així com la recuperació del bus de barri en diumenges i festius.

Promoció de l'ús de la bicicleta, i millora i ampliació dels carrils bici

Completar la xarxa de carrils bici que estableix el Pla de mobilitat urbana i ampliar-la per aconseguir, entre altres, promoure l'ús de la bicicleta a la ciutat i garantir la connectivitat de la xarxa actual. Ampliar la cobertura de la xarxa actual de bicicletes. Millorar la connexió dels carrils bici que uneixen Barcelona amb els diferents municipis metropolitans, i minimitzar conflictes amb la resta de mitjans.

Ampliació de les zones de pacificació del trànsit: zones 30, zones 20 i zones 10

Crear noves zones de pacificació del trànsit que complementin el projecte de superilles. Definir les condicions d'accessibilitat dels carrers fora de la xarxa bàsica de Barcelona en tres tipus d'espais: zones 30, entorns més segurs i amb calçades de coexistència entre trànsit motoritzat i bicicletes; zones de velocitat restringida a 20 km/h, on vianants, bicicleta i vehicles coexisteixen en plataformes úniques, i trams de velocitat restringida a 10 km/h i prioritat invertida, que són espais segurs de prioritat per als vianants.

Millora de la distribució urbana de mercaderies

Disminuir l'impacte sobre l'espai públic d'aquesta activitat bàsica de la ciutat. Es requereix un ventall de diferents solucions específiques per reduir possibles friccions amb la resta d'usos urbans, per establir una operativa més adient, amb vehicles més petits, amb menys impacte sobre determinats barris de la ciutat, amb vehicles més nets i amb què es redueixi el nombre de desplaçaments.

3.5. Energia i canvi climàtic

Una ciutat sostenible és la que pot perdurar en el temps i té futur, perquè s'assegura els recursos i les condicions necessàries per mantenir i millorar la qualitat de vida.

Barcelona ha anat implantant mesures per corregir problemes ambientals, però sovint entenen-les com una reparació al final del procés. Ara es tracta de prevenir les disfuncions des de bon inici, evitant-ne les causes.

El consum d'energia procedent de combustibles fòssils és la causa principal del canvi climàtic i també de la contaminació atmosfèrica. A més, les reserves són finites.

A la ciutat, la tendència dels darrers anys en consum d'energia final ha estat a l'alça. Es va passar de consumir 15.664,78 GWh l'any 1999 a consumir 16.782 GWh el 2012, tot i que la tendència és a disminuir el consum per càpita, ja que l'any 1999 el consum d'energia per habitant era de 10,60 MWh/any, mentre que l'any 2012 va ser de 10,35 MWh/any.

Pel que fa a les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, l'any 2012 Barcelona va emetre un total de 3.690.037 tones de CO₂, que representen 2,28 tones de CO₂ equivalent per càpita, força per sota de les emissions de l'any 1999, que van ser de 3,19 tones de CO₂ equivalent. Tot i això, el problema no és menor i cal continuar actuant.

Queda encara molta feina a fer per estendre la nova cultura de l'energia i vetllar perquè les vies de sortida de la crisi econòmica passin per opcions d'eficiència i potenciació de les energies renovables.

Per això volem caminar decididament cap al subministrament d'energia 100% renovable, i amb zero emissions de gasos d'efecte hivernacle. Per fer-ho possible cal dotar-nos de mecanismes de gestió adients, com ara un operador energètic municipal.

De manera similar, l'obtenció d'aigua, de materials i d'aliments, i l'abocament de productes residuals, produeix impactes sobre el territori i els ecosistemes naturals.

Per això volem avançar en el consum responsable i en la prevenció, la reutilització i el reciclatge, amb l'objectiu de residu zero, i impulsant una política metropolitana de tractament de residus coherent amb aquests principis. Això vol dir crear una economia entorn de la recuperació dels subproductes, amb sistemes de gestió que l'abonin, com és ara, el dipòsit retorn.

Estendre la cultura de la sostenibilitat és un objectiu que l'Ajuntament no aconseguirà tot sol. Per fer-lo possible, cal la complicitat i la implicació de molts agents ciutadans. Des del tombant de segle, com a herència del moviment Agenda 21, Barcelona té una xarxa creixent d'organitzacions (més de vuit-centes) signants del Compromís ciutadà per la sostenibilitat, que treballen per contribuir a l'assoliment dels objectius compartits. La xarxa inclou associacions cíviques, ambientals i socials, empreses grans i petites, universitats, associacions de professionals i gremis, sindicats, universitats, i també vora quatre-centes centres educatius.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.5. Energia i canvi climàtic

Objectius:

Complir els compromisos de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle.

Augmentar la generació renovable i local d'energia i fomentar l'autoconsum i el balanç net.

Augmentar l'eficiència i l'estalvi energètic.

Reduir la generació de residus i incrementar la recollida selectiva.

Avançar cap a una gestió pública integral del cicle de l'aigua.

Estimular la implicació ciutadana i donar suport als agents educatius per una ciutat sostenible.

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.5. Energia i canvi climàtic

Actuacions:

Compromís de Barcelona pel Clima

Reduir un 40% d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle l'any 2030 i incrementar 1m2 de verd per habitant. Definir un full de ruta amb projectes concrets per desenvolupar en dos anys (2016-17).

Pla de resiliència i adaptació al canvi climàtic

Avançar cap a una ciutat que sigui capaç de fer front als seus reptes, impactes o situacions de crisi d'una manera proactiva, i superar-los mentre n'aprèn i esdevé cada vegada més forta, afegint valor a la ciutat i garantint la qualitat de vida de les persones que hi viuen, treballen i acull.

Aplicació de clàusules ambientals a tots els contractes de l'Ajuntament

Formar per a l'aplicació de les instruccions específiques derivades del Decret d'Alcaldia sobre contractació responsable i impulsar-la.

Increment de vehicles elèctrics a les flotes municipals

Substituir els vehicles que encara no són elèctrics a les flotes dels serveis de manteniment del clavegueram, de la neteja de la ciutat i de parcs i jardins.

Operador energètic municipal

Crear un operador energètic amb l'objectiu de promoure les energies renovables i caminar cap a l'autosuficiència de la ciutat per reduir el consum d'energia fòssil.

Programa de conscienciació i educació sobre la cultura energètica

Programa dirigit a la ciutadania amb instruments de suport i assessorament per afavorir l'estalvi i l'eficiència energètica.

Estratègia per a la transició energètica

Revisar els diferents plans i programes existents buscant que Barcelona sigui una ciutat 100% renovable. Determinar i prioritzar actuacions en totes les polítiques municipals destinades a reduir l'impacte ambiental mitjançant l'estalvi i l'eficiència energètica, l'increment en l'ús de les energies renovables i l'impuls de la transició energètica.

Impuls de les instal·lacions renovables municipals

Planificació a llarg termini que situï el tipus, la ubicació i la inversió necessària per incrementar la producció municipal d'energia de fonts renovables.

Estratègia per impulsar la rehabilitació

Programa de rehabilitació transversal d'edificis d'habitatges i equipaments amb l'objectiu de millorar l'habitabilitat, l'accessibilitat, la sostenibilitat, la salubritat, la seguretat i el paisatge urbà, incrementar l'eficiència energètica, aconseguir habitatges de lloguer social, actuar sobre conjunts urbans que requereixen una atenció especial i millorar l'ocupació.

Pla d'estalvi i millora energètica dels edificis municipals

Millorar la situació energètica dels equipaments tendint cap a l'autosuficiència. Implantar de forma successiva un model de contracte de gestió integral basat en l'estalvi garantit, que faci viable l'eficiència energètica en tot tipus d'edificis.

Residu zero

Impulsar la reducció, la reutilització i el reciclatge. Impulsar la prevenció de residus i formes innovadores de gestió per avançar cap a la reducció i el reciclatge de tots els residus municipals.

Millora de la xarxa de clavegueram

3.

Una Barcelona
més humana
i en transició
ecològica

3.5. Energia i canvi climàtic

Rehabilitar trams de xarxa deteriorada per aconseguir la millora de la seva capacitat i ampliar-ne la vida útil. Construir nous trams de clavegueram.

Pla de recursos hídrics alternatius i extensió de la xarxa d'aigües freàtiques

Avançar cap a una gestió sostenible i racional de l'aigua incidint en l'estalvi d'aigua potable, la seva optimització i la substitució per recursos hídrics alternatius (aigua freàtica, depurada, etcètera).

Rehabilitació i potenciació de la Fàbrica del Sol com a centre de referència en l'educació per a la sostenibilitat

Renovar les instal·lacions i el contingut museogràfic per actualitzar l'equipament com a centre de referència de l'educació per a la sostenibilitat a la ciutat.

Compromís ciutadà per la sostenibilitat 2012- 2022

Desenvolupar 100 línies d'acció adoptades per 800 organitzacions ciutadanes al costat de l'Ajuntament.

Mapa Barcelona + sostenible

Projecte en xarxa d'entitats al costat de l'Ajuntament que invita la ciutadania a participar en mapatges col·laboratius per identificar iniciatives de sostenibilitat a la ciutat.

Eix 4. Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4. Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

La crisi econòmica ha anat acompanyada d'una forta crisi política que ha posat en qüestió el sistema democràtic actual. Això s'ha vist reflectit en una falta de confiança cap a les institucions i els seus representants polítics, que s'ha vist agreujada per una lenta però constant retirada de l'Estat en matèria de drets socials. Ens trobem, doncs, en una crisi que no és només econòmica, sinó també social i política, i que ha fet emergir una clara demanda ciutadana de democràcia, fet que ha fet augmentar l'exigència d'informació i transparència, més i millor sobirania en la capacitat de definir els nostres models de vida, territoris i infraestructures, així com pràctiques comunitàries de gestió d'alguns serveis, recursos i béns comuns.

El PAM actual vol reflectir el convenciment que són possibles altres formes de governar, que posin en el centre la ciutadania i que estiguin supeditades a la coresponsabilitat i la coproducció de les polítiques entre tècnics, polítics i ciutadania. El repte que tenim avui és desenvolupar i crear espais i mecanismes que facin possible aquesta administració col·lectiva i democràtica d'allò públic i comú.

Així doncs, és necessari i urgent repensar la política i la democràcia. La complexitat dels problemes contemporanis i les noves possibilitats obertes per una ciutadania activa, les noves tecnologies i la revitalització d'espais socials, obren un nou escenari que requereix infraestructures democràtiques noves. Es tracta d'activar el potencial polític de la ciutadania, de garantir les condicions perquè s'apoderi, de desenvolupar dispositius que facilitin promoure noves formes de democràcia, de coproducció de polítiques públiques i de gestió col·lectiva de recursos comuns. Cal reconèixer i acompanyar les pràctiques ja existents al territori sota criteris d'autonomia i de gestió comunitària que permetin potenciar una intel·ligència col·lectiva capaç de fer front a la complexitat urbana contemporània.

Per això cal dur a terme transformacions necessàries en l'àmbit de la democràcia representativa i de la gestió pública, aprofundir en els instruments de la democràcia deliberativa i participativa, així com fer ús de la democràcia directa quan la ciutadania ho cregui oportú. Caldrà, també, reforçar els mecanismes de transparència institucional a partir de fer efectius el dret a la informació, el rendiment de comptes i el control ciutadà, tres eines imprescindibles per fer front al fenomen de la corrupció i garantir el compromís amb l'honestedat i el bon govern. La transparència i el principi de prevenció aconsellen establir, en un ajuntament de les magnituds del de Barcelona, una estructura de control de la gestió i d'anàlisi multidisciplinària que, sent compatible amb i complementari als serveis fiscalitzadors ordinaris de l'Ajuntament existents, els completi, i reafirmi que tots els serveis i servidors municipals actuen sota els principis de legalitat, honestedat i transparència.

La transparència és un antídote de la corrupció i és, per tant, una condició necessària per a prevenir-la, dificultar-ne la presència i l'arrelament al si de les estructures públiques. Les recents lleis promulgades sobre transparència i bon govern, així com els convenis internacionals ratificats, estableixen els requisits mínims legals que s'han de complir per assegurar una gestió pública honesta. La posada en marxa i el manteniment de les mesures de transparència requereixen una acció activa, continuada i avaluable per part de les administracions públiques. Cal recuperar el grau de confiança de la ciutadania en l'administració municipal i els seus servidors, i fer de l'Ajuntament de Barcelona un referent d'integritat institucional en la gestió de la despesa i paradigma d'equanimitat en la presa de decisions, replantejant aquells models d'actuació que no estiguin compromesos amb la transparència i els principis d'igualtat i solidaritat.

Molts governs han parlat de la importància de la transparència, sense que tots hagin actuat de manera conseqüent amb els bons desitjats que es formulen. És hora de prendre seriosament les paraules, i de ser plenament conseqüents amb el que vol dir ser transparents. Es pretén, en definitiva, esdevenir un exemple d'innovació organitzativa i reforçament democràtic en l'àmbit municipal.

Així doncs, l'Ajuntament de Barcelona treballarà per salvaguardar i enfortir la integritat de l'administració, tant del sector públic com del personal laboral que en forma part, fomentant una cultura que rebutgi la corrupció i que promogui la transparència en la gestió. Des que es va aprovar la Llei 19/2014, l'Ajuntament de Barcelona ha donat un caràcter prioritari al desplegament de les accions necessàries per preparar-ne l'entrada en vigor i ha volgut anar més enllà del seu contingut, oferint als ciutadans una informació clara, completa i actualitzada que inclou l'activació del Portal de Transparència, la creació de l'Oficina per la Transparència i les Bones Pràctiques, la creació de la Bústia Ètica, la redacció i execució del Codi Ètic i el Pla de millora ràpida de la transparència pressupostària i financera, entre d'altres.

Transparència i participació com a eixos principals de la Barcelona democràtica que volem. Cal aprofundir en els mecanismes de democràcia directa que permetin a la ciutadania decidir sobre els problemes que l'afecten. El marc normatiu actual no permet fer processos de participació vinculants ni posar en marxa aquests mecanismes. Participar és obrir estructures de poder a la ciutadania perquè, més enllà del vot cada quatre anys, la ciutadania exerceixi el seu dret i deure com a subjecte polític actiu amb capacitat d'acció i decisió.

La baixa participació té també una correlació directa amb la desigualtat. No és casual que aquells barris amb indicadors de pobresa més alts tinguin uns índexs de participació electoral més baixos. La participació haurà d'anar acompanyada de mesures per contrarestar les desigualtats territorials i de polítiques que apoderin la ciutadania. La participació s'entén com un mecanisme per millorar la quotidianitat de les persones que habiten i treballen als barris.

Per fer efectiu el dret a participar caldrà habilitar espais i processos que reconeguin la pluralitat i la diversitat dels territoris, les persones i els col·lectius de la ciutat per reconèixer i fer sentir aquelles veus més invisibles. Serà una prioritat, per tant, potenciar la participació d'aquells col·lectius amb menys visibilitat pública, alguns d'ells sense espai en la democràcia representativa, com poden ser infants, joves i adolescents o barcelonins d'origen divers.

Barcelona és, però, una ciutat amb una gran vida associativa. La Barcelona que reconeixem és la Barcelona dels barris i d'una ciutadania activa i organitzada. Cal una democràcia més propera a la ciutadania que tingui en compte el fet que els poders públics valorin i facilitin els processos d'associacionisme, d'autoorganització i de gestió ciutadana dels serveis i dels equipaments públics. Avançar cap a una governança publicocomunitària, amb contacte directe entre el veïnat i els seus representants, i cap a una descentralització política i territorial que atansi el govern a l'escala més propera.

La democràcia a la ciutat ha de ser viva i oberta. Viva, perquè ha d'estar en permanent moviment, atenta a les demandes i propostes de la ciutadania. Oberta, perquè ha de ser permeable i sensible a les innovacions que permeten al poble exercir el poder polític i controlar l'acció de govern. En definitiva, una democràcia que compti amb la gent, que sàpiga caminar preguntant i que cerqui la col·laboració ciutadana per fer una ciutat més justa, amable i habitable.

4.1. Govern transparent i rendició de comptes

Un govern realment transparent és aquell que obre i garanteix l'accés a les dades, publica els seus projectes i actuacions, que facilita el control ciutadà de l'acció municipal. Que obre canals per escoltar de manera efectiva l'opinió i les propostes ciutadanes i que explica els resultats de les seves activitats.

L'Ajuntament de Barcelona s'ha de comprometre amb l'honestedat, la transparència i el principi de prevenció de control democràtic i rendició de comptes, i és conscient que la corrupció afecta més fàcilment a aquelles administracions que no estan dotades d'eines especialitzades, professionals i estables per fer front a aquesta xacra. Per aquest motiu, l'Oficina de Transparència i Bones Pràctiques treballarà per millorar i enfortir els serveis fiscalitzadors existents i crearà una estructura de control de la gestió, d'auditoria i d'anàlisi. Alhora, garantirà que la gestió de l'administració municipal, i també de les seves entitats vinculades i participades, es regeixin sota els principis de transparència, codis de bon govern i compliment de la legalitat en matèria de transparència, contractació pública i resta d'ordenament jurídic.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.1. Govern transparent i rendició de comptes

Objectius:

Promoure la informació amb canals diversos, la transparència, l'avaluació, la rendició de comptes i l'auditoria de les polítiques públiques, facilitant canals perquè la ciutadania pugui controlar l'acció de govern.

Garantir els mecanismes i protocols per a l'avaluació de les polítiques públiques, promovent canals adients per a la implicació de la ciutadania.

Promoure l'auditoria del deute i de les despeses municipals.

Promoure que els processos d'investigació i innovació siguin participatius, oberts i col·laboratius.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.1. Govern transparent i rendició de comptes

Actuacions:

Impulsar una taula de coordinació de bones pràctiques

Impulsar una taula de coordinació d'empreses municipals, organismes autònoms, consorcis i fundacions adscrites a l'Ajuntament per establir directrius i fomentar bones pràctiques en l'àmbit de la informació, la transparència, l'avaluació i la rendició de comptes.

Desenvolupar la nova Oficina de Transparència i Bones Pràctiques

Desenvolupar l'oficina de recent creació que garanteixi que la gestió municipal i de les seves entitats vinculades es regeix sota els principis de transparència i bon govern. Crear un consell assessor per la transparència, format per professionals que treballaran per lluitar contra la corrupció i que no rebran cap remuneració per la seva col·laboració. Retorn públic a la ciutadania a través d'informes específics. Serà també un canal de continuïtat de les tasques de fiscalització de la intervenció municipal o el departament d'auditoria interna i el vehicle de relació amb l'Oficina Antifrau de Catalunya i la Fiscalia Anticorrupció.

Creació d'un portal de transparència

Crear un nou portal que compleixi amb els requeriments de la llei de transparència i que inclogui un registre de grups d'interès per controlar la seva activitat en la relació amb l'Administració.

Desenvolupar el projecte "El Govern ret comptes"

Crear mecanismes que permetin processos de revocació o penalització de càrrecs electes en el cas de greus incompliments de compromisos i que fomenti la responsabilització de la ciutadania, als gestors i gestores públics i responsables polítics.

Habilitar una bústia ètica

Habilitar una bústia ètica concebuda com una eina de participació perquè la ciutadania pugui comunicar de forma segura a l'Ajuntament fets i conductes contràries a una gestió ètica de l'Administració.

Desenvolupar un codi ètic per a càrrecs electes i personal directiu

Desenvolupar el codi que té per objecte fixar els principis i valors ètics i les normes de conducta que han de respectar els càrrecs electes i el personal directiu municipal en l'exercici de les seves funcions, amb la finalitat principal de garantir una gestió eficient, íntegra i transparent de l'Administració municipal.

Avaluar les polítiques municipals

Crear eines d'avaluació de les polítiques públiques, com a mecanisme de control democràtic, i que prevegin espais de participació ciutadana.

Impulsar el coneixement obert

Crear un repositori digital de coneixement obert amb tots els informes, documents, estudis i investigacions que siguin resultat de processos d'investigació, anàlisi o avaluació promoguts o finançats per l'Ajuntament.

4.2. Participació ciutadana

En un sistema democràtic, el poder emana del poble. Però per avançar cap a una democràcia plena cal garantir la capacitat de decisió de la ciutadania, no només sobre quines persones l'han de representar a les institucions, sinó sobre tots aquells assumptes d'importància especial. Malgrat que el nostre sistema institucional no permet, de moment, els referèndums vinculants, no hi ha cap obstacle perquè el govern i la resta de grups municipals facin seus els resultats d'una consulta popular, un referèndum o qualsevol altre canal de participació directa de la ciutadania.

Per altra banda, una ciutadania activa s'enforteix formant part d'associacions i de projectes col·lectius. A tot aquesta teixit cívic i associatiu, l'Ajuntament li ha de facilitar les eines més idònies perquè pugui prendre part en la política de la ciutat. En aquest sentit, l'Ajuntament fomenta la recerca i la formació per millorar els canals de participació i promou la utilització de les noves eines digitals que permetin augmentar la participació en la presa de decisions. Tanmateix, la majoria de les infraestructures digitals que han permès la democratització política en els últims anys depenen de grans corporacions i han estat orientades a explotar la intel·ligència col·lectiva a favor del mercat publicitari i altres formes d'acumulació corporativa. Cal desenvolupar, doncs, eines i infraestructures que permetin articular una tecnopolítica segura, a través de codi lliure i auditable, amb mecanismes de verificabilitat i traçabilitat, per millorar la qualitat democràtica i la col·laboració social. Per això és necessari mobilitzar i fomentar la capacitat investigadora i innovadora, garantint la producció, l'autogestió i la cogestió d'aquestes infraestructures.

A més, l'aprofundiment democràtic està condicionat, en gran mesura, per una descentralització política que atorgui més poder al territori, ja que aquest és el nivell de govern més proper a la ciutadania i amb millor coneixement de les necessitats que s'hi generen. Necessitem, per tant, crear un marc que doni més autonomia i capacitat de decisió (política i econòmica) als districtes per planificar i pensar la ciutat des de les necessitats territorials i amb visió de ciutat. En aquest sentit, cal donar més capacitat de decisió als plens de Districte, augmentar el percentatge de pressupost gestionat directament pel territori i descentralitzar l'elecció directa dels representants polítics, entre altres coses.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.2. Participació ciutadana

Objectius:

Promoure mecanismes de democràcia directa.

Promoure la participació i coresponsabilitat de la ciutadania en el disseny, execució i avaluació de les polítiques municipals.

Fomentar i facilitar la participació dels diferents col·lectius que integren la ciutat.

Potenciar els òrgans de participació ciutadana com a veritables espais amplis de coproducció, de seguiment i avaluació de les polítiques públiques.

Desenvolupar entorns i infraestructures digitals de participació i col·laboració públiques i comunes.

Promoure que els processos d'investigació i innovació siguin participatius, oberts i col·laboratius.

Avançar en la descentralització territorial.

Desenvolupar entorns i infraestructures digitals de participació i col·laboració públiques i comunes.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.2. Participació ciutadana

Actuacions:

Revisió de la normativa per a una participació ciutadana plural i eficaç

Replantejament dels espais de participació ciutadana, actualment amb molta inflació i manca de coordinació, per millorar-ne la deliberació, la coordinació, l'avaluació, qui hi participa, i, sobretot, la incidència real en les polítiques públiques de la ciutat. Aprofitament de la diagnosi i les propostes fetes darrerament per obrir un segon debat de revisió de la normativa actual. Desplegament de la Carta Municipal i revisió del sistema de participació i les Normes reguladores de participació ciutadana.

Impuls de consultes, referèndums i iniciatives ciutadanes

Obrir canals de participació en què el conjunt de la ciutadania pugui expressar la seva decisió mitjançant un vot lliure, directe i secret en matèries de competència municipal. Estudiar la possibilitat de presentar iniciatives populars per promoure actuacions municipals, incloent-hi consultes i referèndums.

Impuls de processos de participació ad hoc

Dissenyar les infraestructures necessàries per desenvolupar processos de participació ad hoc en la realització col·laborativa d'actuacions municipals sobre temes concrets de ciutat. Aquests processos podran ser iniciats pel govern municipal o a demanda ciutadana. Seran oberts i transparents, i tindran representació de tots els sectors i col·lectius implicats.

Convertir la participació en una realitat interdepartamental

Elaborar un pla interdepartamental municipal per a la democràcia activa que doni un caràcter de transversalitat a les accions que promoguin la participació ciutadana des de qualsevol àrea o districte i desenvolupar protocols, eines, recursos i formació per a personal de l'Ajuntament que donin suport a qualsevol procés participatiu.

Enfortir els espais participatius al territori

Dur a terme processos participatius a escala de barri o districte quan així es requereixi, integrant-los en els processos d'elaboració i posada en marxa de les polítiques que els afectin.

Cap a uns pressupostos participatius

Crear mecanismes per a la participació ciutadana en els pressupostos municipals per decidir part de la despesa municipal. Prova pilot en alguns barris i àrees concrets per anar-ho estenent a la resta de la ciutat.

Garantir el debat públic de les inversions de gran impacte

Crear les eines i els canals necessaris per garantir que les inversions de gran impacte social, pressupostari o ambiental siguin sotmeses a debat públic.

Fer una participació inclusiva

Dissenyar i habilitar espais, materials i processos que reconeguin la pluralitat i la diversitat de les persones per fer efectiu el dret a participar als col·lectius amb necessitats singulars, amb atenció als treballs de cures.

Garantir l'accessibilitat de la participació

Identificar la bretxa digital, tant pel que fa a territoris com a col·lectius, i treballar per garantir l'accés universal a la connectivitat i en l'ús de les eines digitals per tal de facilitar una participació igualitària de la ciutadana.

Desenvolupar la descentralització territorial

Full de ruta i objectius a mitjà i a llarg termini per avançar cap a la desconcentració de la gestió i la descentralització territorial i de la participació ciutadana.

Elecció més democràtica dels

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.2. Participació ciutadana

consellers i conselleres de Districte

Millorar la democràcia i fer-la més propera a la ciutadania a partir d'un contacte i d'un seguiment directe entre el veïnat i els seus representants. Elecció directa dels consellers i dels districtes, que ara no són escollits a les urnes, sinó designats des de l'Ajuntament.

Desenvolupar una plataforma de participació digital ciutadana

Desenvolupar una plataforma de participació digital ciutadana, auditable i de programari lliure, que permeti monitoritzar propostes i debats, mecanismes d'intel·ligència col·lectiva, comunicació social en xarxa, visibilització, documentació i també potenciar la participació presencial.

Investigar la ciutat intel·ligent i la ciutat democràtica

Repensar el desplegament de tecnologies de la informació i la comunicació, inclosos en el concepte "ciutat intel·ligent", per millorar la qualitat, l'eficiència, l'acompliment i la interactivitat dels processos urbans, així com la relació entre ciutadania i govern, des de la perspectiva d'un model de democràcia participativa i tecnopolítica, és a dir, espais polítics, que han d'estar oberts a la intervenció ciutadana, a lògiques econòmiques públiques i pel bé comú.

Garantir una participació digital inclusiva i segura

Estratègies i mesures per garantir l'accés i l'ús de les tecnologies digitals de participació ciutadana al conjunt de la ciutadania i, especialment, als grups exclosos. Inclouran la investigació i desenvolupament de models i aplicacions amb verificació d'identitat i de processos (escriptura, missatges, vots), que garanteixin la privacitat dels usuaris en entorns digitals de participació i col·laboració ciutadana.

Crear un laboratori ciutadà d'innovació democràtica

Crear un laboratori ciutadà d'innovació democràtica obert a la ciutadania, com a espai comú de recerca entorn de processos participatius, democràcia municipal, apoderament i foment de l'autonomia ciutadana.

4.3. Acció comunitària

Els barris són un espai d'oportunitat per millorar les situacions de vulnerabilitat que afecten les persones que hi viuen i per impulsar processos de cohesió social. L'escenari de crisi política, social i econòmica està transformant la relació entre l'Administració local i les organitzacions socials, així com els papers respectius en la gestió de serveis i equipaments públics. En aquest context, sorgeixen experiències de gestió ciutadana que qüestionen l'expansió de l'externalització de serveis, alhora que representen la possibilitat de més incidència i control de la ciutadania en els recursos i les polítiques públiques.

Els equipaments de proximitat juguen un paper central en l'espai territorial i han de poder ser espais de cohesió social, d'apoderament i de reforç del vincle comunitari entre agents i el territori. Caldrà avançar en noves formes de gestió i coproducció de polítiques públiques que reconeguin les pràctiques que ja s'estan donant i que promoguin noves formes de governança i de gestió publicocomunitària. Els plans comunitaris han estat instruments d'intervenció al territori per compensar les desigualtats dels barris i fomentar l'acció comunitària. El model actual, però, en molts casos, no respon a les demandes presents del territori i dels seus agents. Caldrà revisar el seu funcionament i promoure nous espais per a la millora social i de l'espai als barris.

Caldrà també comptar amb el teixit associatiu i seguir fomentant-lo. Barcelona és una ciutat amb una gran vida civil i amb una ciutadania activa i organitzada. L'Ajuntament té la voluntat de potenciar un associacionisme de base àmplia, de funcionament democràtic i en xarxa, posant en valor i facilitant els processos d'associacionisme i d'autoorganització.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.3. Acció comunitària

Objectius:

Promoure noves formes de governança, de coproducció de polítiques públiques i de gestió no mercantil dels recursos comuns.

Promoure l'acció comunitària per a l'enfortiment i l'apoderament ciutadà.

Potenciar l'associacionisme amb una base social més àmplia i promoure la millora del funcionament democràtic de les associacions i la seva actuació en xarxa.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.3. Acció comunitària

Actuacions:

Impuls de les pràctiques comunitàries

Avançar en formes de coproducció de polítiques públiques fetes amb la implicació d'actors socials, entitats i col·lectius en el disseny, la decisió i la posada en marxa, reconeixent i acompanyant les pràctiques ja existents al territori sota criteris d'autonomia i de gestió comunitària. Potenciar la intel·ligència col·lectiva i posar en pràctica noves formes de governança.

Desenvolupar de manera territorial els espais comuns urbans

Donar suport, impulsar i consolidar projectes d'acció comunitària —economies i gestió de comuns urbans— explorant nous models de governança sota principis d'autonomia i sostenibilitat i proposant polítiques públiques que parteixin de les demandes territorials i de les organitzacions socials.

Protegir la gestió comunitària

Generar un marc administratiu que reconegui i protegeixi les formes de gestió comunitària a la ciutat, reconeixent la diversitat de models de gestió, activitats i necessitats.

Promoure els equipaments de proximitat

Reforçar els equipaments de proximitat com a agents i espais de cohesió social, apoderament i participació ciutadana, fent-los més accessibles, eficients i participatius per reforçar-ne el caràcter comunitari.

Millorar els plans de desenvolupament comunitari

Revisar el model dels plans de desenvolupament comunitari i millorar-ne el funcionament i els mecanismes de coordinació.

Promoure el codi ètic de les associacions

Promoure, juntament amb el mateix teixit associatiu, que la majoria de les associacions de la ciutat compleixin el codi ètic de les associacions.

Desenvolupar el Pla de suport a les associacions

Desenvolupar del Pla de suport a les associacions (2015-2017), fruit del compromís de l'Ajuntament amb el teixit associatiu. Té per objectiu donar-li suport perquè pugui afrontar els seus reptes i necessitats de futur. Col·laborar en els projectes de les associacions que siguin d'interès públic, especialment els que contribueixin a la participació de la ciutadania en els afers públics.

4.4. Administració intel·ligent i inclusiva

L'Administració ha de millorar els seus processos de producció de serveis per fer-los més eficients i facilitar al seu actiu principal, el personal municipal, els recursos i mitjans necessaris per assolir els màxims nivells de qualitat.

Cal, però, una administració que no es limiti a gestionar recursos i a produir serveis de manera eficient, que no actuï de manera mecànica, sinó que gestioni de manera intel·ligent els recursos disponibles, que interactuï amb el seu entorn escoltant i cercant l'opinió de la ciutadania, per ajustar les seves actuacions a les necessitats en canvi permanent de les persones que viuen a la ciutat.

Alhora, Barcelona vol ser una ciutat inclusiva. La ciutat requereix una Administració integral i transversal, basada en una estratègia compartida amb la societat civil per reduir desigualtats, reduir l'exclusió social i aconseguir una ciutat més cohesionada i una ciutadania activa des de tots els àmbits municipals. Tot i l'esforç municipal dels últims anys, no n'hi ha prou. Cal un esforç per fer una administració més inclusiva, utilitzant els mitjans més adients perquè la diversitat de les persones no sigui un obstacle que les discrimini en l'accés a l'Administració i als serveis municipals.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.4. Administració intel·ligent i inclusiva

Objectius:

Crear i millorar les cartes de serveis, i millorar els canals d'informació i comunicació sobre els tràmits municipals.

Garantir la inclusió del principi d'igualtat de gènere en les polítiques públiques i l'organització de l'Ajuntament.

Promoure més estalvi econòmic, així com una major transparència i control de la gestió.

Implicar el personal municipal en els processos de millora de la gestió municipal

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.4. Administració intel·ligent i inclusiva

Actuacions:

Desplegar l'administració electrònica i de l'arxiu electrònic

Dotar l'Ajuntament d'un sistema que garanteixi la integritat, disponibilitat, autenticitat i conservació dels documents electrònics. Posar en marxa una plataforma per a l'arxiu electrònic, que permetrà millorar l'eficiència de la gestió administrativa amb l'ús de mitjans electrònics segurs i fiables, i posar en marxa l'expedient electrònic en tots els àmbits de l'Ajuntament (contractació, subvencions, llicències, facturació, etcètera).

Millorar la gestió i rendició ciutadana de comptes

Millorar l'eficiència dels canals d'informació de tots els tràmits municipals, garantint la disponibilitat a la ciutadania de les cartes de serveis de totes les dependències, per contribuir a generar una cultura participativa i de proximitat en la gestió municipal.

Unificar l'arxiu municipal unificat

Millorar les condicions del sistema d'arxius municipal. Reorganitzar els serveis que es presten a la ciutadania. Oferir millor protecció i més garanties de seguretat de la documentació i protecció del patrimoni documental amb un valor històric ric i elevat. Contribuir a la memòria de la ciutat i als drets de les persones, ja que és un fonament de la transparència de la gestió pública. Permetre un accés més eficient a la informació i a la documentació per a la ciutadania i la pròpia administració municipal.

Centralitzar la compra de béns i contractes

Impulsar els diferents mecanismes (central de compres, acords marc, contractes centralitzats) que permetin l'agregació de compres de béns i serveis per tal d'assolir un estalvi econòmic més elevat, i una major transparència i control a la gestió. Incrementar l'alt nivell d'eficiència i agregació al conjunt de l'Ajuntament.

Garantir la transversalitat de gènere

Conjunt de criteris i mesures específiques per a posar en marxa, fer un seguiment i avaluar la transversalitat de gènere en el conjunt de l'organització i el funcionament de l'Ajuntament de Barcelona.

Posar en marxa la bústia dels treballadors municipals

Instal·lar bústies de suggeriments i propostes, de manera que el col·lectiu de treballadors municipals pugui fer arribar les seves inquietuds i propostes de reformes, canvis i millores de la gestió municipal. Un cop analitzades, en cas que siguin escaients, s'implementaran.

Fomentar la participació dels treballadors municipals

Fomentar la participació dels treballadors municipals que contribueixi a potenciar l'intercanvi de coneixements tècnics i l'experiència acumulada en el disseny, l'execució i l'avaluació dels serveis municipals i de les polítiques públiques.

Millorar l'organització interna

Dur a terme una sistematització per evitar inconsistències i solapaments de tasques i funcions deguts a la complexitat de l'estructura organitzativa i funcional de l'Ajuntament i dels seus ens. Gestionar els recursos humans amb equilibri retributiu dels llocs de treball. Ordenar i fer coherents i eficients les relacions laborals i a la selecció, la provisió, la formació, i la gestió de riscos.

4.5. Eficiència i professionalitat

Una Administració municipal moderna exigeix una revaloració i reestructuració de la seva organització, especialment en una època com l'actual, de ràpida transformació, per tal d'aconseguir una gestió eficient i eficaç de l'interès públic.

Així, per poder-ho assolir, l'Administració municipal incorpora nous sistemes de gestió i de processos, d'especialització, d'autoritat i de coresponsabilitat. En definitiva, una autèntica reenginyeria de l'Administració municipal.

Un dels elements clau de tot aquest procés és millorar la qualitat de l'ocupació que genera la mateixa administració municipal, de manera que s'incrementin els processos de promoció interna, reduint l'interinatge, incrementant el personal fix, i regulant els llocs directius, a més de buscar mecanismes per incrementar la participació del personal municipal.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.5. Eficiència i professionalitat

Objectius:

Regular els llocs de treball del personal directiu, comandaments i llocs singulars.

Incrementar l'ocupació de personal municipal fix, potenciant els processos de promoció interna.

Promoure la igualtat d'oportunitats entre homes i dones en l'organització municipal.

4.

Una Barcelona participativa que garanteixi el bon govern

4.4. Administració intel·ligent i inclusiva

Actuacions:

Millorar l'organització i la gestió municipal

Desplegar l'aplicació informàtica SAP, que ja funciona a l'organització municipal, als organismes autònoms i les entitats públiques empresarials. Aquesta eina permet millorar l'eficiència en la tramitació, incrementar la transparència en els processos i en la informació, i donar suport a la presa de decisió en polítiques de personal amb una informació integral.

Pla de formació i desenvolupament professional

Desenvolupar un pla amb les línies estratègiques i les accions formatives que han de contribuir al desenvolupament de les persones que treballen a l'Ajuntament. Aquest pla ha de determinar també les accions formatives i de desenvolupament per a tots els llocs de treball de l'organització municipal. Impulsar models formatius que potenciïn l'experiència i el coneixement de la plantilla i dissenyar un programa de relleu i retenció del coneixement del personal que es jubila, entre d'altres.

Actualització i millora del Sistema d'Ordenació Municipal (SOM) dels llocs de treball

Revisió i modificació del SOM actual perquè esdevingui una eina més útil per a l'organització i perquè el conjunt de treballadors i treballadores el facin seu.

Eix 5. Una Barcelona oberta i compromesa amb el món

5. Una Barcelona oberta i compromesa amb el món

Barcelona ha estat sempre una ciutat catalana amb vocació cosmopolita, universal. El fet de ser una ciutat oberta, mestissa, li ha permès atreure visitants, talent, inversions, innovació tecnològica i científica i propostes culturals d'avantguarda. També li ha permès projectar els valors de la ciutat i les iniciatives econòmiques que s'hi desenvolupen. La dimensió internacional de Barcelona ha afavorit també que es converteixi en un actor turístic de primera magnitud, i ha fet del turisme un dels principals motors econòmics de la ciutat.

En un context de crisi com l'actual, és fonamental que les relacions internacionals de Barcelona estiguin d'acord amb la transició econòmica, social, ambiental i energètica que la ciutat necessita. El vincle amb referents avançats en matèria de mobilitat sostenible, com Copenhaguen o Friburg, de rehabilitació energètica, com Berlín, o l'atracció d'inversions amb un elevat retorn social o ambiental han de ser peces clau d'aquesta política. Les activitats de la Fira de Barcelona, el Consorci de Turisme, o Barcelona Activa, de fet, han de repensar-se per poder contribuir a estendre aquesta visió.

Però Barcelona no només ha de ser una referència en la transició cap a un nou model econòmic, social i ambiental. També ha d'impulsar un model de relacions internacionals basat en la defensa dels drets humans i de la justícia global. Barcelona ha d'estar al capdavant de les xarxes de ciutats europees i del món que impulsen el dret a la cultura, el dret a la pau i al desenvolupament, la lluita contra les desigualtats, la contaminació i el canvi climàtic. La participació en xarxes internacionals com Eurocities o Metròpolis, així com en projectes com el de Ciutats Educadores són alguns dels mecanismes que han de permetre portar a terme aquesta activitat exterior.

En aquest context, Barcelona ha de ser també un element clau en el desenvolupament d'un projecte europeu realment democràtic i integrador. La fraternitat i la cooperació entre els pobles d'Europa va ser un dels somnis de la generació que va lluitar contra l'horror del nazisme i dels feixismes. Tanmateix, l'actual Unió Europea dista cada cop més d'aquell objectiu de solidaritat i col·laboració continental. Barcelona té l'obligació de participar activament en tots els processos que permetin construir una Europa més fraterna, igualitària i diversa, lliure de xenofòbia, de racisme i de desigualtats extremes.

L'Ajuntament continuarà treballant amb la seva ciutadania i les entitats dedicades a la justícia global, articulant-s'hi i facilitant-ne el lideratge i el treball en xarxa a diferents nivells. També continuarà treballant amb les comunitats presents a la ciutat per establir vincles amb els seus països d'origen, sempre des d'un punt de vista solidari i respectuós amb les diferents cultures.

5.1. Justícia global

En aquest pla d'actuació municipal es proposen mesures per continuar promovent la projecció exterior de la ciutat, un fet encara més important per la importància creixent de les ciutats en el context polític global. Amb aquest objectiu es planteja reforçar el treball conjunt amb les principals ciutats del món, no només per intercanviar pràctiques millors i portar a terme un aprenentatge mutu com a gestors municipals, sinó per impulsar i col·laborar les principals polítiques internacionals.

De la mateixa manera es vol reforçar l'enxarxament econòmic de la ciutat per transmetre i potenciar els mateixos valors econòmics que s'estan promovent per a l'activitat interior de la ciutat.

D'altra banda, l'Ajuntament de Barcelona ha d'estar a l'altura del canvi de paradigma assumit els darrers temps per les ONG catalanes que fan feina en altres països: la cooperació al desenvolupament ha d'estar al servei de l'avenç cap a la realització de la justícia global. Això vol dir que el focus de l'acció exterior de Barcelona han de ser les persones i les ciutats, des d'un punt de partida comú: el benestar aquí i arreu.

Per això, l'avenç cap a la justícia global ha de guiar tota l'acció exterior de l'Ajuntament, que ha de ser coherent amb aquest objectiu. També aquella que es deriva de polítiques locals que tenen efectes, alguns de negatius, sobre tercers, i de vegades de manera indirecta. Per això Barcelona buscarà el desplegament d'un model de cooperació de banda ampla, és a dir, que abraçi el conjunt de l'acció de govern.

Barcelona té el privilegi de ser la seu de diverses xarxes de ciutats i metròpolis (CGLU, Metropolis, Ciutat Refugi, Ciutats Educadores, etcètera) i de congressos importants que li confereixen una capacitat internacional preeminent. Ser una ciutat compromesa implica també contribuir en les diferents xarxes tant a la creació d'una intel·ligència urbana col·lectiva nova, com a la incidència política des de l'escala municipalista sobre nivells superiors de governança.

5.

Una Barcelona
oberta i
compromesa
amb el món

5.1. Justícia global

Objectius:

Impulsar la transició cap a un model de cooperació orientat cap a la justícia global.

Coordinar i enfortir les xarxes internacionals presents a la ciutat, en particular en matèria de justícia global, millora de la qualitat de la democràcia participativa, i dret a la ciutat.

Mantenir i reforçar el suport a les ONGD i els moviments socials de la ciutat.

Incidir sobre polítiques supramunicipals relacionades amb la justícia global i les desigualtats Nord-Sud, amb atenció especial a les àrees metropolitanes.

Convertir Barcelona en referent internacional en cooperació, educació per al desenvolupament, coherència i justícia global municipals i metropolitanes.

Fomentar i atraure iniciatives econòmiques, amb atenció especial a les que contribueixin a consolidar un nou model socioeconòmic.

5.

Una Barcelona oberta i compromesa amb el món

5.1. Justícia global

Actuacions:

Desenvolupar un pla d'acció exterior i justícia global 2016-2020

El Pla d'acció exterior assenyalàrà les línies directrius de la política exterior de la ciutat en totes les seves dimensions (governança, relacions amb altres ciutats internacionals, xarxes internacionals, relacions econòmiques, cultura, cooperació, etcètera). Es tracta d'un instrument de definició i planificació de la política pública de justícia global, que vetlli especialment per la coherència de l'acció exterior del Govern municipal.

Elaborar el programa d'impuls de la promoció econòmica de Barcelona a l'exterior

A partir dels organismes i entitats existents es promouran actuacions d'enxarxament econòmic exterior, i es promourà, en particular, la indústria i l'economia que tingui aplicacions més socials, ambientals i sostenibles. Igualment s'ajudarà a diversificar l'activitat productiva de la ciutat, a potenciar els sectors emergents, a millorar els nivells d'atur i la qualitat del treball, en particular a les empreses petites i mitjanes, i les que tenen més dificultats d'accés a la dimensió internacional.

Coordinar i enfortir les xarxes internacionals presents a la ciutat

Elaborar una estratègia de treball que enforteixi els principis i valors que defineixen la cooperació municipalista, a partir del fet que a Barcelona hi ha les seues i secretaries generals de les principals xarxes internacionals municipalistes, i és la ciutat que participa en un nombre més gran de xarxes internacionals, tant generalistes com temàtiques (en àmbits clau com el medi ambient, la lluita contra el canvi climàtic, la governança local, l'educació, etcètera). Garantir, així mateix, que aquest saber fer serveixi per al teixit econòmic de la ciutat.

Garantir la coherència de totes les polítiques exteriors de Barcelona

Revisar l'impacte de les diferents polítiques públiques sobre el viure bé de tercers països, amb participació d'institucions especialitzades. Reforçar els instruments d'anàlisi i de coordinació de l'acció de govern, i introduir de manera progressiva criteris de responsabilitat exterior en totes les polítiques públiques del consistori.

Comprometre Barcelona en la lluita global pels drets humans

Augmentar els esforços per fer debat públic, donar suport a les entitats que treballin per la justícia regional i iniciar processos d'incidència internacional per contribuir a l'assoliment d'un sistema de governança global que protegeixi els drets humans de les persones i pobles a la regió euromediterrània.

Enfortir la política de cooperació de tota la regió metropolitana de Barcelona

Reforçar la implicació de Barcelona en la projecció internacional de la seva àrea metropolitana, des de la perspectiva de la seva responsabilitat en la posada en marxa de l'Agenda 2030 per garantir entorns inclusius, segurs, resilents i sostenibles per a la seva ciutadania. Una aproximació inclusiva a la consolidació d'àrees metropolitanes sostenibles només és possible compartint experiències internacionals en polítiques metropolitanes integrades d'habitatge assequible, de promoció de serveis socials i culturals, de garantia d'entorns saludables i d'infraestructures que prioritzin poblacions vulnerables.

Destinar el 0,7% dels ingressos de l'Ajuntament a cooperació internacional

Consolidar el compromís, assolit per primer cop l'any 2015, de destinar el 0,7% dels ingressos propis a la política pública de cooperació al desenvolupament, vinculant-lo, al mateix temps, a la millora de la qualitat de les iniciatives subvencionades i a l'impuls d'una acció municipal exterior coherent.

5.

Una Barcelona
oberta i
compromesa
amb el món

5.1. Justícia global

Educar per a la justícia global

Incrementar de manera progressiva el pes de l'educació per a la justícia global. Cal avançar cap a una ciutadania identificada amb una Barcelona solidària i compromesa amb la justícia global, i implicada en les diferents xarxes transnacionals que treballen en aquest sentit des de la societat civil.

Renovar els espais i processos de participació i sensibilització dels agents de la ciutat en matèria de justícia global

Tenint en compte els canvis soferts durant els darrers anys en el conjunt d'actors relacionats amb la justícia global, es fa convenient revisar i cercar les vies més eficaces de coparticipació entre ciutadania, sector, institucions públiques i l'Ajuntament.

5.2. Ciutat d'acollida

La ciutat posarà en marxa el pla “Barcelona, ciutat refugi” per donar resposta a la crisi humanitària internacional de persones refugiades i preparar la ciutat per acollir-les, tot respectant i restablint els seu drets humans. Barcelona reivindica amb aquesta iniciativa el paper de lideratge que tenen les ciutats per fer front als problemes globals i per posar sobre la taula de l'agenda política internacional la necessitat de resoldre conflictes. No només es tracta d'ajudar les persones que han d'emigrar forçosament, sinó que també s'ha de posar el focus en els desequilibris socioeconòmics i geopolítics que provoquen les onades de refugiats.

El pla dissenyarà un model integral propi d'assistència i protecció, i potenciarà la incidència política per exigir als estats i als organismes internacionals la resolució pacífica dels conflictes; reclamar un passatge segur i legal per a totes les persones que busquen refugi a Europa, i reivindicar la participació, el finançament i l'autonomia municipal en les polítiques d'acollida.

5.

Una Barcelona oberta i compromesa amb el món

5.2. Ciutat d'acollida

Objectius:

Reforçar la xarxa d'acollida de Barcelona perquè les entitats i l'Ajuntament treballin complementàriament en la tasca d'acollida juntament amb la dimensió territorial i de proximitat.

Reforçar les iniciatives per la pau i l'atenció a les persones de països en conflicte, potenciant Barcelona com a capital per la pau de la Mediterrània.

Actuacions:

Posar en marxa el pla “Barcelona, ciutat refugi”

Posar en marxa un pla operatiu i estratègic d'acollida a la ciutat. Crear una estructura de suport estable i permanent per als refugiats i asilats complementària als programes estatals, amb criteris propis i en col·laboració amb entitats que treballen el tema. Posar especial atenció en aquells sol·licitants d'asil que es queden fora del programa estatal de suport social. Crear un pla de cooperació de ciutat a ciutat adreçat als municipis amb alta densitat de recepció de refugiats i migrants.

Donar suport a les iniciatives i la participació de la ciutadania de forma transversal i a totes les seves actuacions, i posar en marxa eines d'informació actives i transparents.

Potenciar Barcelona com a capital per la pau a la Mediterrània

Impulsar acords de cooperació i agermanament transmunicipal amb ciutats considerades punts d'arribada de refugiats i migrants de la Mediterrània en coordinació amb xarxes ja existents i la Xarxa de Ciutats Refugi. Augmentar els esforços per fer un debat públic, donar suport a les entitats que treballin per la justícia regional i iniciar processos d'incidència internacional per contribuir a l'assoliment d'un sistema de governança global que protegeixi els drets humans de les persones i els pobles a la regió.

